

**TÄISKASVANUTE HINGAMISPÄEVAKOOLI
ÕPPETÜKID**

**VAIMULIK ELU KOOS JEESUSE
KRISTUSE KUI MEIE ISSANDAGA**

Dr Derek Morris

Adventistide Koguduste Eesti Liidu Hingamispäevakooli osakond
2005

Täiskasvanute hingamispäevakooli õppetükid valmistab ette SPA Peakonverentsi täiskasvanute hingamispäevakooli osakond. Õppetükkide ettevalmistus kulgeb ülemaailmse hingamispäevakooli käsikirjade hindamise komitee üldjuhtimisel. Selliselt peegeldavad väljaantud õppetükid ka komiteepoolset panust.

Sissejuhatus

Koos Jeesuse Kristuse, meie Issandaga.

Jeesus Kristus on kõikide Issand. Seepärast, et Tema on kõikide asjade Looja: “Kõik on tekkinud tema läbi, ja ilma temata ei ole tekkinud midagi, mis on tekkinud” (Jh 1:3). Seega on Ta iga rahva, rahvuse, keele ja inimese Issand. Ja ehkki mitte igaüks ei tunnista Teda praegu Issandana, on tulekul päev, mil iga põlv nõtkub Tema ees ja iga keel tunnistab, et Jeesus Kristus on Issand Jumala Isa austuseks.

Kui Jeesus Kristus esimest korda maa peale tuli, Ta “loobus iseenese olust ning võttis orja näo, saades inimeste sarnaseks; ja ta leiti välimuselt inimesena; ta alandas iseennast, saades sõnakuulelikuks surmani, pealegi ristisurmani” (Fl 2:7, 8). Teist korda tuleb Ta kui kuningate Kuningas ja isandate Issand. Tema teine tulek toimub suures väes ja auhiilguses. “Vaata, tema tuleb pilvedega ja kõik silmad saavad teda näha, ja need, kes tema läbi pistsid, ja kõik maa suguharud tõstavad kaebehäält tema pärast. Tõepoolest, aamen!” (Ilm 1:7).

Sel päeval põgenevad õudust tundes need, kes keeldusid Tema armust ja Tema vastuvõtmisest kõikide Issandana. Issanda Jeesuse Kristuse auhiilgus saab nende jaoks põletavaks tuleks. Aga neile, kes võtsid Tema vastu oma Päästja ja Issandana, saab Jeesuse teine tulek olema suureks rõõmupeoks! Siis hüüame me: “Vaata, see on meie Jumal, keda me ootasime, et ta meid päästaks! See on Jehoova, keda me ootasime, hõisakem ja tundkem rõõmu tema päästest!” (Js 25:9).

Sel päeval tunnistab iga keel, et Jeesus Kristus on Issand, kuid paljude jaoks tuleb see tunnistus liiga hilja, et omada päästvat väge. Õelate jaoks tähendab tunnistus, et Jeesus Kristus on Issand, lihtsalt möödapääsmatu tõe väljaütlemist, mitte südame alandamist Tema armastusele ja jumalikule väele.

Jumala Sõna kutsub meid vastu võtma Jeesuse Kristuse, meie Issanda ja Lunastaja kaudu pakutavat Jumala armu ja tunnistama seda oma elus, kuni pole veel liiga hilja. Just praegu on õige aeg. Täna on päästepäev. Jeesus Kristus on maksnud meie pattude eest. Me võime täna, just praegusel hetkel, seista täiuslikena, olles kaetud Tema, Jumala enda õigusega, millega riietatakse tasuta iga seda sooviv patune – “see Jumala õigus, mis tuleb Jeesuse Kristuse usu kaudu kõikidele, kes usuvad; sest siin ei ole ühtki vahet; sest kõik on pattu teinud ja on Jumala aust ilma ning mõistetakse õigeks täiesti muidu, tema armust, lunastuse läbi, mis on Kristuses Jeesuses” (Rm 3:22-24). Või, nagu ütleb tabavalt Ellen White raamatus “Tee Kristuse juurde”: “Kuna me oleme patused ja ebapühad, ei suuda me püha käsku laimatult täita. Meil pole omaenese õigust, millega rahuldada Jumala käsuseaduse nõudeid. Kuid Kristus on valmistanud meile pääsetee. Ta elas maa peal elu täis katsumusi ja kiusatusi, täpselt nagu meie. Ta elas patuta elu. Ta suri meie eest ning pakub meile võimalust ära võtta meie patud ja anda meile Tema õigus. Kui sa annad end Talle ja võtad Tema vastu oma Päästjana, siis kui patune ka poleks sinu elu, loetakse sind õigeks Tema pärast. Kristuse iseloom asub sinu iseloomu asemele ja Jumal võtab sind vastu nii nagu sa poleks kunagi patustanud.” Ellen G White, “Tee Kristuse juurde”, orig lk 62.

Kui me võtame vastu Jeesuse Kristuse oma Lunastaja ja Issandana, kui me võtame vastu Tema imelise pakkumise, ei tunnista me Teda mitte üksnes iga rahva, suguharu, keele ja rahvuse Issandaks. Sellega tunnistame me Tema oma elu igakülgselt Issandaks. Tema on kõikide Issand ja kristlastena on meie kohus armastusest Jumala vastu näidata, et me usume tõeliselt Tema valitsejaõigustesse. See on saavutatav mitte üksnes sõnadega tunnistades Teda oma elu Issandana, vaid lubades Tal ka meie elu juhtida.

Selle veerandi õppetükkides uurime, mida tähendab kogeda Jeesust Kristust Issandana – meie eelistuste, mõtete, soovide ja kõige muu Issandana. Vaatame, mida tähendab alistuda päevast päeva Jeesusele Kristusele ja kuuletuda Talle oma elu igas aspektis. Jeesust tuleb tunnistada mitte üksnes oma Lunastajana, kes Ta loomulikult on, vaid ka oma Issandana, mida Ta samuti on. Ja kuna Ta on meie Issand, oli Tal võimalik olla ka meie Lunastaja. Kristlastena tuleb meil tunnistada Teda mitte üksnes Issandana ega üksnes Lunastajana, vaid mõlemana. Sealjuures on parimaks tunnistuseks meie elu, mis sõltub otseselt sellest, mil määral me lubame Tal olla oma elu Issand.

Heitkem nüüd pilk sellele, mida tähendab kogeda Jeesust oma elu Issandana.

Dr Derek Morris, selle veerandi õppetükkide autor, on Californias asuva Calimesa Adventkoguduse pastor, samuti töötab ta abiõppejõuna õppeasetuses nimega Southern Adventist University.

Sisukord

1. Meie Issand ja Lunastaja Jeesus Kristus
2. Meie prioriteetide Issand
3. Meie mõtete Issand
4. Meie soovide Issand
5. Meie kõne Issand
6. Meie palvete Issand
7. Meie suhete Issand
8. Meie vahendite Issand
9. Meie ihutempli Issand
10. Meie töö Issand
11. Meie kummardamise objekt – Issand
12. Meie teenimise Issand
13. Kuningate Kuningas ja isandate Issand

Lühendid

AA - EGW: Apostlite teod
AH - EGW: Adventkodu
BC - SPA Piibli kommentaarid
CD - EGW: Nõuandeid dieedi ja toitlustamise kohta
COL - EGW: Kristuse tähendamissõnad
DA - EGW: Ajastute igatsus
Ed - EGW: Kasvatus
GC - EGW: Suur võitlus
GW - EGW: Evangeeliumi teenrid
MB - EGW: Mõtteid õndsakskiitmise mäelt
PK - EGW: Prohvetid ja kuningad
PP - EGW: Patriarhid ja prohvetid
SC - EGW: Tee Kristuse juurde
(1...3)SM - EGW: Valitud kuulutused
(1...9)T - EGW: Tunnistused kogudusele

1. õppetükk — 25. juuni - 1. juuli

Meie Issand ja Lunastaja Jeesus Kristus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Rm 3:9-26; Lk 1:26-38; Jh 1:1-18; Ap t 9:1-19.

Meelespeetav tekst: “Ja ingel ütles neile: “Ärge kartke! Sest vaata, ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis saab osaks kõigele rahvale: sest teile on täna Taaveti linnas sündinud Õnnistegija, kes on Issand Kristus!”” (Lk 2:10, 11).

Juhtumõte: Uus Testament kutsub meid üles võtma Jeesust vastu nii Lunastaja kui Issandana.

Lunastaja ja Issand. Paljud kristlased otsivad tänapäeval “vaba” Päästjat. Nad soovivad lunastust ilma kohustusteta. Nad võivad end nimetada küll kristlasteks, kuid lõpuks jõuavad ikka isetehtud lunastajani. Ja kuigi on tõsi, et ingel soovitas Joosepil imelisel teel sündinud lapsele panna nimeks “Jeesus, sest Tema päästab oma rahva nende pattudest” (Mt 1:21), andsid inglid Petlemma lähistel karja valvanud karjustele teada, et neile on “Taaveti linnas sündinud Õnnistegija, kes on Issand Kristus” (Lk 2:11).

Paljud teised Uue Testamendi kirjakohad viitavad Jeesusele eelkõige kui Issandale. Pole võimalik võtta Jeesus vastu oma Lunastajaks ja lükata Ta tagasi oma Issandana. Apostel Peetrus nimetab Jeesust “Issandaks ja Õnnistegijaks” (2 Pt 1:11) ning apostel Paulus julgustab meid ootama “Issandat Jeesust Kristust kui Õnnistegijat” (Fl 3:20). Sellel nädalal uurime järgmise olulise tähtsusega küsimuse tähendust ja tagajärgi: Kas sina oled võtnud Jeesuse vastu nii Lunastaja kui ka Issandana?

Meie vajadus Lunastaja järele (Rm 3:9-26)

Apostel Paulus hoiatab roomlasi, et “Jumala viha saab ilmsiks taevast kõige inimeste jumalatuse ja ülekohtu vastu, nende vastu, kes tõde ülekohtuga kinni peavad” (Rm 1:18). Vastuhakul Jumala tahtele ja Sõnale on tagajärjed. “Patu palk on surm” (Rm 6:23).

Loe Rm 3:9-26. Millist tähtsat mõtet Paulus rõhutab? (Juhul kui sa pole kunagi Pauluse kirja roomlastele lugenud, soovitan alustada Rm 1:1-st, et tema sõnu terviklikumalt mõista).

Kas oled märganud inimlikku kalduvust ennast teistega võrrelda, et seeläbi iseend esile tõsta? Me näitame näpuga teistele, kes on meist suuremad patused, ja unustame täielikult tõsiasja, et ka meid on hukka mõistetud. Juba eneseõigustus iseenesest on tõend meie langenud seisukorrast. Apostel Paulus ei jäta ruumi vabandustele. Kõik on pattu teinud ja Jumala aust ilma. Püha Jumala ees seisame me kõik hukkamõistetutena. Seda pole sugugi raske märgata. Tarvitseb vaid heita pilk maailmale meie ümber ja me märkame hulgaliselt tõendeid oma patususe kohta.

Millised on mõned tõendid inimeste patususest? Kui kaugelt tuleb sul neid tõendeid otsida?

Siin ei saa olla mingit kaksipidi mõtlemist: patt ja patu tagajärjed on kõikjal meie ümber ja meie sees. Meil pole vaja osutada sõrmega teiste peale, sest leiame kõik vajalikud tõendid patu olemasolu kohta ainuüksi enda sisse vaadates. See ongi üks pool Pauluse mõttest. Jumala ees sulgub iga suu, kaasa arvatud meie endi oma!

Heida pilk oma elule. Kas leiad enda sees midagi, mis pälviks Jumala soosingut? Miks on enesele vaatamine parim viis mõista, et inimesel pole mitte mingisugust lootust, kui see lootus ei tule armuliselt, halastavalt ja andestavalt Jumalalt?

Taeva suurim kingitus (Lk 1:26-38; Jh 1:1-18)

Pühapäevane osa tegi meile selgeks, et juhul, kui meie heaks ei tehta midagi jumalikul teel, siis pole meil üldse mitte mingit lootust. Hea sõnum on loomulikult see, et Jumal on tegutsenud meie heaks Jeesuse Kristuse kaudu.

Ehkki paljud maailma eri usundite järgijad imetlevad Jeesust Kristust püha prohveti või suure õpetajana, tunnistavad vähesed Jeesuse Kristuse lihasestuleku tõelist tähtsust.

Millise sõnumi tõi ingel Gabriel Maarjale, Jeesuse emale, tema tulevase lapse tegelikust olemusest? Lk 1:26-35.

Uue Testamendi kirjutajad kuulutavad julgelt, et Jeesus Kristus eostati Jumala Püha Vaimu üleloomuliku tegutsemise kaudu. “Püha Vaim tuleb su peale ja Kõigekõrgema vägi varjab sind; sellepärast peab ka Püha, kes sinust sünnib, nimetatama Jumala Pojaks.” (Lk 1:35). Sündinud küll naisest, sai Jeesus nimetada oma tõeliseks Isaks vaid Jumalat. Tema on Jumala Poeg ja inimese Poeg.

Mõtiskle apostel Johannese tunnistusest tema evangeeliumi alguses. Millise olulise sõnumi edastab Johannes Jeesuse Kristuse kohta? Jh 1:1-18.

Jeesus Kristus on enam kui püha prohvet. Ta on enam kui suur õpetaja. Tema on lihaks saanud Sõna. Ta on kuuldavaks saanud Jumala mõtted. Alates igavikuaegadest Isaga üks, sündis Isa ainusündinud Poeg inimihusse Naatsareti Jeesusena. Tema on Immaanuel, Jumal meiega, ja samas oli Ta “koos meiega” – mitte Siinai mäe müristamises, välgunooltes ega pilvedes – vaid üks meie seast, see tähendab Ta oli läbinisti inimene nagu meigi. Milline tohutu alandumine Temale, kes “oli alguses Jumala juures”!

Õeldakse, et meeleheitlik olukord nõuab meeleheitlike meetmete kasutamist. Mida räägib meile patust tõsiasi, et meie päästmiseks pidi Jumal ise saama inimeseks ja surema? Kuidas aitab selle mõistmine sul uskuda, et Jumal, kes tegi midagi niisugust meie päästmiseks, on suuteline päästma sind ükskõik kui lootusetuna näivast olukorrast?

Jumala täiuslik plaan (Js 53:3-7)

Kui Jeesus tuli Jordani jõe äärde ennast ristida laskma, hüüatas Ristija Johannes: “Vaata, see on Jumala Tall, kes võtab ära maailma patu!” (Jh 1:29). Selle lausega võttis Ristija Johannes kokku Jumala täiusliku lunastusplaani. Jeesus Kristus oli Jumala Tall.

Loe järgmised kirjakohad. Kuidas aitavad need lõigud sul mõista Jumala täiuslikku lunastusplaani?

1 Ms 22:6-14: _____

Js 53:4-7: _____

Ilm 5:1-14: _____

Me kõik oleme läinud kõrvale. Me oleme pattu teinud ja jäänud ilma Jumala aust. Sellise patu palk on surm. Kõik me väärime surma. Kuid Jeesus Kristus, Jumala Poeg, võttis vabatahtlikult meie karistuse enda kanda. “Ent teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu! Karistus oli tema peal, et meil oleks rahu, ja tema vermete läbi on meile tervis tulnud!” (Js 53:5). Jeesus Kristus suri ristil kui Jumala Tall. Ta viis ellu Jumala täiusliku lunastusplaani iga pisiasja. “Kristus suri meie pattude eest kirjade järele.” (1 Kr 15:3). “Ta on tema, kes ei teadnud mingist patust, meie eest teinud patuks, et meie saaksime Jumala õiguseks tema sees.” (2 Kr 5:21).

“Kristust koheldi nii nagu meie väärime, selleks et meid võidaks kohelda nii nagu Tema väärib. Tema mõisteti hukka meie pattude pärast, millest Temal ei olnud mingit osa, selleks, et meid võiks mõista õigeks Tema õiguse läbi, millest meil ei ole mingit osa. Tema kannatas surma, mis oli meie osa, et meie saaksime elu, mis on Tema osa. “Tema vermete läbi on meile tervis tulnud.”“ E G White DA, orig lk 25.

Loe seda hästituntud tsitaati valjusti, kuid *meie* asemele pane *mina*: “Kristust koheldi nii nagu mina väärin, et mind võidaks kohelda nii nagu Tema väärib ...” Loe seda valjusti, kuni selles peituv imeline tõde jõuab sinuni ja sa mõistad, mida Kristus on teinud sinu jaoks isiklikult.

Vastus Jumala armule (1 Kr 1:18-31)

Meie armuline taevane Isa on teinud kõigiti võimalikuks iga inimese päästmise. Meie, kes me olime surnud oma pattudes, võime saada elavaks Kristuses Jeesuses. Apostel Paulus kuulutab head sõnumit: “Sest kui sa oma suuga tunnistad, et Jeesus on Issand, ja oma südames usud, et Jumal on tema surnuist üles äratanud, siis saad sa õndsaks [*päästetud*, ingl k NKJV]!” (Rm 10:9). Seega, kui Filipi vangla ülem küsis Pauluselt ja Siilaselt, mida ta peab tegema, et päästetud saada, oli nende vastus lihtne ja ühemõtteline: “Usu Issandasse Jeesusesse, siis saad õndsaks [*päästetud*] sina ja su pere!” (Ap 16:31). Pääste on kättesaadav kõigile, kes võtavad vastu Jumala täiusliku plaani. Kui me usume Issandasse Jeesusesse Kristusesse, siis meid päästetakse.

Kahjuks ei soovi mitte igaüks Jumala täiuslikku plaani vastu võtta. Mõnele näib kuulutus Ristist ja lepitushohvrist jäänukina inimkonna barbaarsest minevikust. Teised usaldavad pigem enese tarkust kui Jumala oma.

Kuidas iseloomustab apostel Paulus erinevaid reageeringuid Jumala täiuslikule lunastusplaanile? 1 Kr 1:18-31. Mil moel kuuleme neidsamu põhjendusi ka täna nende suust, kes evangeeliumi kuulevad?

Apostlite eluajal leidis neid, kelle jaoks Jeesuse Kristuse ristisurm oli skandaalne, kujutades endast komistuskivi. Kuidas saab keegi, kes hukati kui kurjategija, olla Messias? Teised pidasid Risti kuulutust rumaluseks. Kuidas saab ühe Inimese surm mõjutada inimkonna saatust? Mõlemad grupid hülgasid Jumala täiusliku lunastusplaani ja põlgasid ära Tema armu. Ühed seepärast, et see läks vastuollu nende isiklike religioossete arusaamadega, teised seetõttu, et see tundus arutu, ebaloogiline ja “ebateaduslik”. Ent leidis neid, kes haarasid kinni heast sõnumist päästest Jeesuses Kristuses. Nad võtsid vastu Kristuse surma oma pattude eest kui Jumala väe ja Jumala tarkuse. Vaatamata vastuseisule evangeeliumile kuulutab apostel Paulus: “Sest ma ei häbene evangeeliumi; sest see on Jumala vägi õndsakssaamiseks [*päästmiseks*] igaühele, kes usub” (Rm 1:16).

Kuidas oled sina reageerinud evangeeliumisõnumile? Vaata tagasi oma kogemusele Jeesusega – kuidas oled sina vastanud Tema päästvale armule. Mis mõjutas sind kõige enam Tema päästet vastu võtma? Või otsid ikka alles vabandusi?

Tunnistades Jeesust Kristust Issandana (Ap 9:1-19)

Apostel Johannes on kirja pannud nukrad sõnad, et Jeesus Kristus “tuli sellesse, mis on tema oma, ja tema omad ei võtnud teda vastu” (Jh 1:11). Kuna Ta ei olnud niisugune Messias, millist inimesed ootasid, lükkasid paljud tagasi Jumala täiusliku plaani nende päästmiseks. Ent Johannes on pannud kirja ka rõõmsa sõnumi: “Aga kõigile, kes teda vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lapsiks, kes usuvad tema nimesse” (Jh 1:12). Paljud, kes loevad seda tunnistust, ei taipa selle tegelikku tähtsust. Kui me võtame vastu Jumala täiusliku plaani päästest Jeesuse Kristuse, Jumala Talle kaudu, ei võta me vastu üksnes Jeesuse Kristuse kui Lunastaja. Me võtame Ta vastu ka kui Issanda.

Loe tähelepanelikult Sauluse pöördumisest ja tema kohtumisest Ananiasega Ap 9:1-19. Millised sarnased tunnused peaksid avalduma sinu elus, kui võtad vastu Jeesuse oma Päästja ja Issandana?

Kui Saulus mõistis, et ta kõneleb ülestõusnud Kristusega, ei küsinud ta kõigepealt: ”Issand, mida sa tahad, et ma usuksin?” ega ”Issand, mida sa tahad, et ma ütleksin?”, vaid: ”Issand, mida sa tahad, et ma teeksin?” Nimetades Jeesust Issandaks, tunnistas Saulus vajadust Talle kuuletuda. Ja kui Issand ütles: “Tõuse ja mine,” siis Saulus tõusis ja läks. Sama lugu kordub ka Ananiasega. Kõigepealt laskub ta Issanda Jeesuse Kristusega vaidlusse, pärides aru Tema otsuse kohta. Ent kui Issand ütleb. “Mine,” siis Ananias läheb. Asja iva on selge – kui me tunnistame Jeesust Kristust Issandana, tunnistame me sellega Tema täielikku õigust meie elu üle.

Kuidas mõistis Issand Jeesus Kristus hukka need, kes tunnistasid Teda oma huulte, kuid mitte oma eluga? Lk 6:46-49.

Kui me võtame vastu Jeesuse Kristuse oma Päästja ja Issandana ning kuuletume Talle, siis muutub meie elu selle tulemusel radikaalselt. Meid muudetakse nimelt tegutsedes – kuuletudes – ja usuelu elades.

Kui Kristus ilmuks ootamatult sulle nii nagu juhtus Saulusega ja sa küsiksid: “Issand, mida sa tahad, et ma teeksin?”, mida Ta sinu arvates vastaks ja miks?

Edasiseks uurimiseks: Loe 2 Peetruse kirja. Pööra tähelepanu hulgalistele viidetele Issandale Jeesusele Kristusele. See kiri algab ja lõpeb viidetega Jeesusele Kristusele kui meie Lunastajale ja Issandale.

Meenuta inimesi Pühakirjast, kes võitlesid arusaamaga, mida tähendab võtta vastu Jeesus Kristus nii Lunastaja kui Issandana. Siin on mõned näited:

Nikodeemus – Jh 3:1-21, 7:50-53; 19:39-42.

Rikas noormees – Mt 19:16-26.

Sakkeus – Lk 19:1-10.

Toomas – Jh 20:19-29.

Milline on nende võitluse põhjus? Kas leiad neid olukordi ühendavaid tunnuseid?

Küsimused aruteluks:

1. Kuidas julgustada üksteist tunnistama Jeesusest Kristusest kui Issandast igas meie elu aspektis, muutumata sealjuures käsumeelseks või teiste üle kohut mõistvaks? Kuidas vältida langemast käsumeelsuse lõksu, püüdes kogu oma elu Jeesuse juhtimise alla anda? Miks on arusaam päästmisest üksnes usu kaudu ainus võimalus end käsumeelsuse eest kaitsta?

2. Mida saate oma klassiga teha aitamaks oma koguduseliikmeil mõista vajadust lubada Jeesusel olla nende elu Issand? Teisisõnu, kuidas saaksite julgustada teisi koguduseliikmeid end täielikult Jeesusele pühendama?

3. Millega julgustaksid sõpra, kes tahab kogeda päästet, kuid kardab täielikku alistumist Jeesusele Kristusele kui Issandale?

4. Küsi igalt oma hingamispäevakooli klassi liikmelt: “Mis on evangeelium?” Seejärel analüüsige vastuseid. Tooge välja erinevused ja sarnasused evangeeliumi mõistmisel.

2. õppetükk — 2. - 8. juuli

Meie prioriteetide Issand

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 2 Ms 19:5, Rm 3:24, Ef 1:7, 1 Ms 2:24, Ii 1:1-5.

Meelespeetav tekst: “Ent otsige esiti Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi!” (Mt 6:33).

Juhtnõte: Issand Jeesus Kristus ei taha olla meie elus esimene paljude võrdsete seast. Ta soovib olla esimene ilma võistlejateta.

Jeesuse radikaalne nõue. Jeesus palub meil anda Talle meie elus rivaalideta esikoht. Kõigile, kes tahavad olla Tema jüngrid, ütleb Ta: “Kui keegi tuleb minu juurde ja ei vihka oma isa ja ema ja naist ja lapsi ja vendi ja õdesid ja veel pealegi oma elu, see ei või olla minu jünger” (Lk 14:26).

On selge, et me ei saa seda Jeesuse väidet võtta tähttähelt. Kui meid kutsutakse Tema jüngritena armastama oma vaenlasi (Mt 5:44), siis peame päris kindlasti armastama meile kõige lähedasemaidki, meie pereliikmeid. Jeesus ei käsi meil oma pereliikmeid vihata, vaid ütleb niisuguse tugeva ja liialdatud võrdluse kaudu, et Temale peab meie elus kuuluma esikoht. Ta tahab olla meile tähtsaim, prioriteetseim, meie suurima pühendumise objekt. Lõppude lõpuks, arvestades, kes Ta on – mitte üksnes meie Looja, vaid ka meie Lunastaja omaenese vere kaudu (vt 1 Pt 1:18, 19) – võlgname me Talle kõik, mis meil on. Tema palub vaid meil seda võlga Tema ees tunnustada, andes Talle meie elus tähtsaima koha. Kuidas saaksime teha midagi vähemat?

Maa kuulub Issandale

Loe järgmised kirjakohad. Kuidas aitavad need mõista Jeesuse õigust meie elu üle?

1 Ms 1:1 _____

2 Ms 19:5 _____

Js 45:18 _____

L 24:1 _____

Kl 1:16 _____

Kogu käsitlus Issandast kui prioriteetseimast Isikust meie elus põhineb meie võrdlusel Temaga. Nimelt selles kontekstis on võimalik mõista, miks peaks Issandale kuuluma meie elus esikoht. Ühe riigi juhil ei ole moraalselt ega seaduslikku õigust kehtestada seadusi teise riigi kodanikele, eks ole? Näiteks Prantsusmaa presidendil ei ole volitusi käsutada Paraguay kodanikke oma suva järgi.

Issand, meie Loojana, on aga universumi Ainuvalitseja. Olenemata sellest, kas me seda tunnistame või mitte, omab Tema sellegipoolest võimu meie üle täpselt samas mõttes kui ühe riigi valitseja omab võimu oma riigi kodanike üle. Ja kuigi Issand on andnud meile majahoidaja ameti ning usaldanud meie hoole alla maapealsed asjad, on meie omand ja anded olemas vaid tänu sellele, et kõigepealt Jumal lõi kõik need asjad ja alles seejärel andis need meile.

On ääretult oluline seda jätkuvalt meeles pidada, sest Jumal ei sunni meid kasutama Tema poolt meile antud ande Temale austuseks. Ta on andnud meile vabaduse ka oma eelistuste valikul. Me võime tunnustada Tema õigust meie üle, mitte üksnes oma sõnades, vaid ka oma eluga, valides, mida me oma elus esikohale seame. Samas on meil ka vabadus minna oma teed, teha, mis meile iganes pähe tuleb ja loomulikult lõigata oma valedel valikutel kurbi tagajärgi.

Oled sa hea laulja? Suure varanduse omanik? Osav kõnemees? Edukas talupidaja? Mida iganes sa ei omaks, kes iganes sa ei oleks, mõtiskle selle üle, et kõik, mida omad, pärineb Jumalalt. Kuidas peaks selle mõistmine aitama sul aru saada, kuidas oma eelistusi paika panna? Milliseid muudatusi tuleb sul võib-olla ette võtta, et kindlustada Kristusele oma elus ülim koht?

Vabastaja Jumal

“Ma kaotan [*olen kaotanud*, KJV] su üleastumised nagu pilvituse ja su patud nagu pilve! Pöördu minu poole, sest ma lunastan [*olen lunastanud*, KJV] sind!” (Js 44:22).

Eilses osas vaatlesime Jumala õigusi meie üle, mis tulenevad tõsiasjast, et Tema on meie Looja. Selles mõttes on Ta meie Omanik. Ja ometi ei pruugi see fakt iseendast veel meie langenud maailmas olla piisavaks motivatsiooniks, et Teda teenida, alistada oma elu ja eelistused Talle. See võib muutuda meile kohustuseks, nii nagu inimesel on oma tööandja ees kohustus tolle heaks töötada. Ent Jumal tahab, et me teeniksim Teda mitte ajendatuna külmast, sunnitud kohusetundest, vaid armastusest Tema vastu kõige selle tõttu, mida Ta on meie heaks teinud – mitte üksnes Looja, vaid ka Lunastajana.

Meenuta mõttes olukordi, kus sa oled teinud midagi kellegi heaks lihtsalt kohusetundest, ja vastanda sellele oma tegusid inimese heaks, keda sa tõeliselt armastad ja hindad. Kuidas aitab niisugune võrdlus sul paremini mõista seda, millist suhet ootab Issand meilt?

Piibel ütleb selgelt, et Issand ei ole mitte üksnes meie Looja, vaid ka Lunastaja. Suur hulk kirjakohti räägib Jeesuse rollist meie Lunastajana, kes on tegutsenud meie heaks. Tegelikult pole võimalik Tema surma ristil ilma lunastuseta mõista.

Loe Rm 3:24; Tt 2:14; 1 Pt 1:18, 19; Gl 3:13. Kuidas aitavad need Kristuse lunastustööst rääkivad salmid motiveerida sinu teenistust Issanda heaks ja alistada Jumala poolt sulle antud annid Temale?

Nii Vanas kui Uues Testamendis kasutatav sõna *lunastama* või *vabastama* on tõlgitud erinevatest sõnadest, mis tähendavad *tagasi ostma*, *vabaks ostma*, *vabastama*. Need sõnad kannavad endas tõde sellest, mida Jeesus meie heaks tegi. Seega, Ta ei ole mitte üksnes meie Looja, vaid ka Vabastaja. Tema ostis meid vabaks patu võimu alt ja vabastas meid seega patu tagajärgede kandmisest (vt Rm 6:23). Kui me hakkame tasapisi mõistma, mida see vabastamine meie jaoks isiklikult tähendab, kui me kogeme selle vabastamisega kaasnevat rõõmu, siis on meil palju lihtsam lubada Tal saada meie prioriteetide Issandaks.

Issanda Jeesuse Kristuse eeskuj

Jeesuse elu prioriteediks oli oma Isa tahte täitmine. Tema elu eesmärk oli lihtne: mõista, milline on Isa tahe ja seda täita.

Otsi üles järgmised kirjakohad. Mida ütleb igaüks neist? Milline ühine teema neid seob? Mida räägivad need meile Jeesusest ja kuulekuse eeskujust, mille Tema meile annab?

Jh 4:34 _____

Jh 6:38 _____

Lk 22:42 _____

Fl 2:8 _____

Hbr 10:9 _____

Jh 17:8 _____

“Kristus oli niivõrd vaba isekusest, et Ta ei teinud mitte mingeid plaane iseendale. Ta võttis vastu Jumala plaani Tema jaoks ja päev päevalt avas Isa seda Talle. Meiegi peaksime samamoodi Jumalast sõltuma, et meie elust kujuneks lihtsalt Tema tahte elluviimine.” – Ellen G White, DA, orig lk 208.

Kristuse täiuslikult alistunud elu on suurepäraseks näiteks sellest, et mitte üksnes Tema teod, vaid ka sõnad pärinesid Isalt.

Vaata veelkord tänaseid kirjakohti. Too välja nende peamine sõnum ja küsi endalt: Mida ütlevad nad mulle isiklikult? Mida peaksin muutma selleks, et liikuda edukamalt selle ideaali suunas, mille Jeesus on andnud?

Tähtsaim sinu plaanides (Lk 6:46)

Millise küsimuse esitab Jeesus oma kuulajaile Mäejutluse lõpus? Lk 6:46. Milline oleks sinu elu siis, kui teeksid kõik, mida Jeesus sul teha palub?

Sõnakuulelikkus on kindel tõend sellest, et oleme võtnud Jeesuse vastu oma Lunastaja ja Issandana. Tema tahe saab meie tahteks. Tema plaanid meie plaanideks. Armastusest kantud vastusena Tema päästvale armule anname me end täielikult üle Temale kui kogu meie elu Issandale.

Meil tuleb iga hinna eest vältida saatuslikku pettust, mille puhul me nimetame küll Jeesust “Issandaks”, kuid oma päeva planeerides unustame ära, et Tema on iga meie päeva Issand. Isiklike plaanide kavandamine võib meid väga lihtsalt endasse haarata. Selle asemel, et paluda Issanda juhtimist, enne kui midagi kavandada või teha, palume me Jumala õnnistust plaanidele, mille oleme juba valmis teinud. Ellen White soovitab teistsugust strateegiat neile, kes on võtnud vastu Jeesuse oma Lunastajaks ja Issandaks: “Alista kõik oma plaanid Talle, et Tema tarkusele toetudes need teostada või neist loobuda. Nii usaldad oma elu päev päevalt Jumala kätte ja see vormitakse üha enam Kristuse elu sarnaseks.” – Ellen G White, SC 70.

Loe järgmiste piiblitegelaste elus toimunud sündmustest. Millal läksid nende isiklikud plaanid vastuollu Jumala plaanidega?

2 Ms 2:11, 15 _____

Jr 1:4-10 _____

2 Tm 4:10 _____

Mt 19:16-22 _____

Kes meist ei näe neis lugudes suuremal või vähemal määral peegeldumas iseennast? Mõnel lool (niipalju kui meile teada) on hea lõpp, mõnel mitte. Millest see sõltub?

Hommikul esimene (Mk 1:35; L 5:2-4)

Meie Issand Jeesus Kristus näitas, kui oluline on alustada päeva Jumala osadusega. Markus on kirja pannud, et “vara hommikul enne valget tõusis ta [Jeesus] üles ja väljus ning läks ära tühja paika ja palvetas seal” (Mk 1:35). “Sageli leidis varajane hommik Ta mõnes eraldatud paigas mõtisklemas, Pühakirja uurimas või palvetamas. Pärast neid vaikseid tunde pöördus Ta tagasi koju oma kohustuste juurde, näidates sealjuures eeskuju püsivuses.” DA 90.

Peaksime järgima meie Issanda eeskuju. Ühelt poolt on oluline alati hoida Issandat oma silme ees (L 16:8), teisalt on hea, kui oleme oma päevakavas arvestanud ka kindlate palvetamise aegadega. Taavet palvetas hommikul, lõuna ajal ja õhtul (vt L 55:18), sama komme oli Taanielil (vt Tn 6:10).

Loe Laulja palvet L 5:2-4. Miks sinu arvates on hommik eriti oluline osa päevast, mil tuleks oma tähelepanu Issandale pöörata? Mis teeb just hommikust (või millal iganes sa ka oma päeva alustad) eriti olulise osa päevast, millal Jumalaga suhelda?

Enamik kristlasi on nõus sellega, et päeva tuleks igal juhul alustada osaduses Issandaga. Siiski on paljudel raskusi selle veendumuse elluviimisel. Hilise ööni toimetamine või varahommikused kohustused teevad nii mõnigi kord võimatuks selle erilise aja võtmise osaduseks Issandaga. Selle tulemusel muutub meie suhe Jumalaga tagajärgede kustutamiseks ja me hüüame Teda appi siis, kui midagi viltu läheb, selle asemel, et paluda Tema abi enne, kui üldse midagi ette võtame. Paljude vaimulik elu kannatab tõsiselt seetõttu, et ei võeta endale vajalikku aega palvetamiseks, Piibli lugemiseks või Sõna üle mõtisklemiseks. Täpselt nii nagu hommikusöögi vahelejätmine viib organismile vajaliku “kütuse” otsasaamiseni, viib hommikuse osaduse vahelejätmine vaimuliku “kütuse” lõppemiseni, mis tähendab võimetust vastu panna kiusatustele, mida vaenlane väsimatult sinu teele veeretab (vt 1 Pt 5:8).

Millistel asjadel lubad sina takistada püsivat hommikust osadust Issandaga? Miks mitte otsustada just praegu kasutada oma igahommikust kallihinnalist aega osaduseks Issandaga?

Edasiseks uurimiseks: Mõtiskle inimestest Pühakirjas, kes asetasid Jumala oma elus esikohale ja lubasid Tal saada oma eelistuste Issandaks. Näiteks Maarja, Jeesuse ema. Loe Lk 1:26-38. Pööra tähelepanu tema vastusele Jumalale.

Märkus. Arusaam oma elu alistamisest kellegi teise tahtele ei ole kahekümne esimesel sajandil sugugi populaarne. Inimesed tahavad tänapäeval olla ise oma saatuse peremehed. Nad tahavad ise oma elu juhtida. Kristlaste vaatenurk erineb sellest. Tema, kes kutsub meid elama oma valitsuse all, on meid armastav Lunastaja, kes andis oma elu meie päästmiseks. Tema valitsuse all leiame me vabaduse, mitte orjuse. Me oleme pojad ja tütreid, mitte orjad.

Küsimused aruteluks:

1. Kuidas on võimalik järgida Jeesuse eeskujut, kes ei teinud endale mingeid plaane, vaid lubas Isal oma samme juhtida? Tee mõned praktilised ettepanekud, kuidas saab oma elu muuta. Jaga oma mõtteid hingamispäevakooli klassis.

2. Heida pilk oma elu kahele olulisele küljele – perekond ja finantsid. Millised on mõned praktilised võimalused tunnistada Jeesuse valitsust neis kahes ülitähtsas sfääris?

3. Otsi Piiblist välja võimalikult palju tekste, mis räägivad Kristusest kui meie pattude ohvrist. Seejärel pane kirja nende kirjakohtade peamine mõte. Lugege klassis üksteise ette, mida olete kirja pannud. Kuidas aitab see tohutu tähtsusega tõde motiveerida sind teenima Issandat ja alistama Talle kõik, mis Tema on sulle andnud? Kas on võimalik leida veel mõnda olulisemat põhjendust?

3. õppetükk — 9. - 15. juuli

Meie mõtete Issand

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 1 Kr 2:16; Kl 3:1, 2; Ef 6:10-18; 2 Kr 10:3-5; Rm 12:1, 2.

Meelespeetav tekst: “Kui te nüüd ühes Kristusega olete surnuist üles tõusnud, siis otsige seda, mis on ülal, kus Kristus on istumas Jumala paremal käel. Mõtelge sellele, mis on ülal, mitte sellele, mis on maa peal!” (Kl 3:1, 2).

Juhtmõte: Issand Jeesus Kristus tahab uuendada meie mõtted ja olla nende Issand. Jumala tahe on iga mõte alistada Kristuse tahte.

Mõtete lahing. Paljud noored kristlased arvavad ekslikult, et kui nad kord võtavad Jeesuse vastu Issanda ja Lunastajana, on võitlus läbi. Tegelikult võitlus alles algab. Nagu näeme Jeesuse maises eluski, intensiivistab Saatan oma rünnakuid just peale ristimist. Seda võitlust peetakse meie mõtetes ja Saatanana üheks esmaseks kiusatuseks on meenutamise patt – ta püüab meelitada meid tagasi vanadele keelatud radadele. Meie Issand Jeesus Kristus seevastu tahab, et me unustaksime selle, mis on selja taha jäänud ja muutuksime “teiseks oma meele uuendamise teel” (Rm 12:2). Kreekakeelne tegusõna, mis on tõlgitud “muutuma”, tuleneb samast verbist, mida kasutab Mk 9:2 rääkides Jeesuse “muutmisest”. Millist tähelepanuväärset ideaali tahab Issand Jeesus Kristus iga oma lapse juures saavutada. Ta igatseb uuendada meie meele selliselt, et Issanda auhiilgus paistaks läbi meie.

Mõtte jõud

Loe järgmised kirjakohad: 2 Ms 20:17; 1 Kr 2:16; Mt 5:8; 1 Aj 28:9. Mis neid tekste ühendab?

Loomulikult räägib Piibel palju meie tegudest ja sõnadest. See on mõistetav, kuna nii meie tegudel kui sõnadel võivad olla tõsised tagajärjed nii meile endile kui teistele.

Ometi ütleb Piibel selgelt, et Issand tunneb muret meie mõtete pärast. Miks? Niikaua kuni me oma mõtteid teoks ei tee, pole neil ju mingit tähtsust? Miks peaks Jumalale korda minema see, millest me mõtleme? Kes oleks kuulnud midagi sellest, et kellelegi oleks tehtud liiga mõttega? Keda on ial solvanud kellegi teise mõte? Mõtted on sügavalt isiklikud ega tee kellelegi haiget kuni neid pole väljendatud või teoks tehtud. Kas pole nii?

Miks sinu arvates on siiski oluline, millest me mõtleme, kui me ka oma mõtteid ellu ei vii? Või eksisteerib ometi alati oht, et varem või hiljem tehakse mõtted teoks? Miks on oluline, millest me mõtleme, ka juhul, kui me ei järgi oma mõtteid tegelikkuses? Vt 1 Ms 6:5; Õp 4:23; Mt 5:27-30.

Kuna kõigi meie sõnade ja tegude aluseks on meie mõtted, siis on oluline, millest me mõtleme. Iga halb tegu, iga kuri sõna ja iga patt on saanud alguse mõttest. Miljonid inimesed on kõigepealt hellitanud mõtteid, "süütuid" mõtteid, millest lõpuks on võrsunud pöördumatut kahju põhjustanud sõnad või teod. Kes meist oskab öelda, millised mõtted jäävad vaid mõteteks ja millised hakkavad kandma kibedaid vilju? Me ei suuda seda ial ette näha, mistõttu on parem oma mõtteid valitseda, enne kui need teevad haiget ja kahju meile endile ja teistele.

Kujutle, et sinu mõtted projitseeritaks ootamatult suurele ekraanile, kust kõik võivad neid näha. Mida nad näeksid? Mida räägib see sinu mõtteist? Milliseid muutusi vajad?

Alistades iga mõtte (2 Kr 10:3-5)

Mõtiskle Pauluse tunnistusest 2 Kr 10:3-5. Võimalusel loe erinevaid tõlkeid ja seejärel vasta küsimustele:

1. Millises lahingus tuleb meil Pauluse sõnul osaleda?

2. Mida tähendab pidada vaimulikku võitlust? Mis mõttes erineb see füüsilisest võitlusest?

3. Nimeta mõningaid “lihalikke” relvi, mida kristlased ei kasuta. (Vt Jh 18:36). Milliseid relvi meil tuleb kasutada? (Vt Ef 6:10-18).

4. Missugused on mõned neist “kõrgeist” asjust, mis end üle Jumala tunnetuse tõstavad?

2 Kr 10:4 kasutatud sõna “kindlustus” tähendab “kindlustatud lossi” või “kindlust”. Kahtlemata peab Paulus silmas meie südame kindlust, meie meele “kindlustatud lossi”, meie iseloomu määravaid patuseid harjumusi. Lahing, mida me peame, on tõe võitlus vale vastu, Jumala tundmise võitlus rumaluse ja ebaususe vastu, see on tõelise jumalakummardamise võitlus igat sorti ebajumalakummardamise vastu. Lõppkokkuvõttes on see suur võitlus Kristuse ja Saatana vahel inimkonna valitsuse üle. Kõik see toimub meie mõtteis ja südames ning üksnes Jumala vägi suudab vaenlase hävitada.

Miks on tänase osa kontekstis oma mõtete valitsemine lahingus, milles meil võidelda tuleb, määrava tähtsusega? Miks moodustab suures osas just mõtete ohjamine kogu selle lahingu?

Mõeldes sellele, mis on ülal (Kl 3:1, 2)

Ka peale Jeesuse vastuvõtmist oma Lunastaja ja Issandana on võimalik teelt kõrvale kalduda tohutu hulga maiste kiusatuste mõjul. Võime kergesti lasta end haarata teisejärgulise tähtsusega asjust ja unustada, et meid kutsutakse mõtlema asjadele, mis asuvad ülal, mitte maa peal. Lõppude lõpuks elame füüsiliselt ikkagi maa peal ja meid ümbritsevad püsivalt maised asjad. Loomulikult ei ole paljud maised asjad iseenesest halvad (vt 1 Ms 1:31). Oluline on siin maa peal õppida eristama head halvast.

Millega põhjendab Paulus vajadust häälestada oma mõtted taevastele asjadele? (Kl 3:1, 2).

Heidame tähelepanelikuma pilgu Pauluse sõnadele. Kuna meid on “ühes [Kristusega] üles äratatud” (Kl 2:12; vt ka Rm 6:4), siis me oleme enesele surnud (Kl 3:3) ja meil on uus elu Temas. Järelikult peaksid meie mõtted olema suunatud taevastele, “ülal” asuvaile asjadele, vastandatuna “maa peal olevaile asjadele”, millele me mõtlesime enne Jeesusega kohtumist. Kuna Jeesus Kristus on meie eest surnud (vt Rm 5:6), maksnud meie patuvõla (vt Js 53:6), katnud meid oma täiusliku õigusega (vt Rm 4:4-8) ja teenib nüüd taevases pühamus meie heaks (vt Hbr 9:24), peame mõtlema Temast ja sellest tohutust päästest, mille Ta meile oma tegude kaudu on toonud (vt 1 Kr 1:30).

Jeesus Kristus, meie Issand ja Lunastaja, istub Jumala aujärje paremal pool. Peame alati meeles pidama vajadust keskenduda oma mõtteis meie suurele Ülempreestrile, kes on läbinud taevad ja elab selleks, et teha lepitust meie eest.

“Hoia oma mõtted Lunastajal. Eemaldu maailma askeldustest ja istu Kristuse varju alla. Siis leiad värskendust oma jõule ka igapäevaste toimetuste ja vastuolude keskel.” – Ellen G White, “In Heavenly Places”, lk 62.

Mõtiskle võimalikult põhjalikult lunastusplaanist, Kristuse inimeseks saamisest, Tema asendussurmast sinu eest, Tema teenistusest taevases pühamus. Mõtiskle, kuidas avaldub selles kõiges Jumala iseloom. Mõtle lootusest, mida see sulle pakub. Mõtle töotustest, mis tänu sellele kõigele kuuluvad meile. Nüüd kujutle, mis juhtub, kui sa igal päeval elad niisuguses taevalikus atmosfääris. Missugune oleks sinu elu siis?

Pühitsetud kujutlusvõime (Rm 12:1, 2)

Loe Rm 12:1, 2. Pane kirja, mida sinu arvates Paulus sellenädalase teema kontekstis ütleb.

Üks kallihinnalisi andeid, mille on meie Looja meile andnud, on kujutlusvõime. Õnnetuseks rikuvad meie kujutlusvõimet patused mõtted ja soovid. Meie kujutlusvõime vajab pühitsemist. Arvestades tähtsust, mille Piibel omistab inimese mõtetele, peaks meid julgustama teadmine, et meile on kättesaadav vägi ülalt, mis aitab mõtteid ja kujutlusvõimet valitseda.

Kuidas toimub meie meele uuendamine? Võrdle Rm 12:1, 2 ja Tt 3:5.

Need kaks Pühakirja teksti kasutavad ainsana kreeka nimisõna, mis on tõlgitud “uuendamisena”. Rm 12:2 lubatud meele täielik muutus võib leida aset üksnes Püha Vaimu töö tulemusel neis kristlastes, kes on end Temale alistanud. Jumal saab meie sees töötada, ka kujutlusvõime tasandil, vaid selle piirini, kuhu me lubame Tal minna. Täielik alistumine nõuab nii mõnigi kord meiepoolset erakordselt piinavat võitlust. Igaüks on kindlasti kogenud, kui võrd kergesti satub meie meel ekslema, pöördudes keelatud teemadele – maistele, lihalikele asjadele, mis pärinevad alt ja mitte ülalt. Ei ole siis ime, et Kl 3:2 (vt eilset osa) sõnasõnaline tõlge ütleb: “Mõelge jätkuvalt” taevastest asjadest. Võimalik, et see on üks põhjus, miks Paulus soovib meil “palvetada lakkamata” (2 Te 1:11), sest pole ühtki teist asja, mis suudaks sarnaselt palvele meie mõtteid ülendada.

Kuidas kasutad sina oma kujutlusvõimet? Kas see töötab sinu kasuks või kahjuks usuteel Issandaga? Mida saad teha, et olla vastuvõtlikum oma meele “uuendamisele”, mida Jumal on töötanud?

Mõjud

Hiljuti shokeeris USA avalikkust üks jõhker sündmus. Joobnud, kaltsudes suurlinna kodutu magas tänaval. Kolm noormeest, kes õnnetut nägid, hankisid kusagilt kanistritäie bensiini, kallasid magava mehe bensiiniga üle ja panid ta põlema. Mees suri kohutavat surma.

Kui politsei noorukid arreteeris ja küsis, miks nad sellise jubeda teoga hakkama olid saanud, vastas üks poistest, et nad olid näinud midagi sarnast tehtavat filmis ja tahtsid nähtut lihtsalt tegelikkuses järele proovida.

Mõtiskle sellest. Olgugi äärmuslik, milline ülitähtis põhimõte siin avaldub?

Nagu me sel nädalal oleme näinud, lähevad Jumalale korda meie mõtted. Tema on ka töötanud anda meile jõudu neid muuta. Ent see ei tähenda, et Jumal hakkab meie mõtteid muutma mingil üleloomulikul moel. Ei tasu arvata, et piisab vaid palvest: “Issand, muuda minu mõtted” – ja oleme hoobilt puhtad nii südameelt kui mõtteilt. See oleks ju kena küll, ent asjad ei käi nii. Meil on täita kindel osa koostöös Issandaga. Seda, millest mõtleme, mõjutab suurel määral see, millega me oma meelt täidame. Mida enam sa loed Jeesusest, mida enam sa mõtled pühadest asjadest, seda enam koonduvad su mõtted Jeesusele ja pühadele asjadele. Mida enam sa loed maistest, ebapühadest asjadest, seda enam koonduvad sinu mõtted ebapühadele ja maistele asjadele. Täpselt nii lihtne asi ongi.

Kuidas võtab sellenädalase õppetüki sisu kokku Fi 4:8? Kirjuta kõik need sõnad välja (tõsine, aus, õige, kasin jne) ja igäihe juurde loetle asju, mis kuuluvad antud kategooriasse (oleks huvitav neid vastuseid omavahel hingamispäevakooli klassis võrrelda). Kuivõrd järgid sina Pauluse manitsust mõtete suuna suhtes?

Kas sul on probleeme oma mõtete talitsemisel? Kas sul on raskusi mõtlemisega taevastele asjadele ja mitte maistele, lihalikele asjadele? Vastus sinu probleemile võib peituda selles, mida sa loed ja mida vaatad. Sina üksi saad teha vajalikud muutused. Miks mitte praegu kohe, Püha Vaimu väes ja mõjutusel, otsustada tõsiselt jälgida, mida oma mõtetesse lubada ja mida mitte? Vastasel juhul ei suuda sa iial saavutada võitu selles kristliku elu ülitähtsas osas.

Edasiseks uurimiseks: “Apostel püüdis näidata usklikele, kuivõrd tähtis on hoida mõtteid ekslemast keelatud teemadel või kulutada vaimset energiat tühistele asjadele. Need, kes ei taha langeda Saatana püünistesse, peavad valvama hoolsalt oma hinge sissepääsuteid. Nad peavad hoiduma lugemast, vaatamast ja kuulamast seda, mis sisendab ebapuhtaid mõtteid.” – Ellen G White, “Apostlite teod”, orig lk 518.

“Järjepidev meele treenimine, oma mõtete kontrollimine koostöös Püha Vaimuga annab võime valitseda oma sõnade üle. Selles peitub tõeline tarkus, mis vaigistab meelt ja kindlustab hingerahu. Jumala armu rikkuste üle mõtisklemisega kaasneb rõõm.” – Ellen G White, “Mind, Character, and Personality”, 2. kd, lk 656.

“Need, kes otsivad Jumala tarkust, peavad saama rumalaks selle ajastu patuses tarkuses, selleks et targaks saada. Nad peavad sulgema oma silmad, et nad ei näeks kurja ega õpiks seda tegema. Nad peaksid sulgema oma kõrvad, et mitte kuulda halba ja selle kaudu omandada asju, mis määrivad nende mõtete ja tegude puhtust. Ja nad peavad valvama oma keelt, et nad ei räägiks kurja ning nende suust ei saaks nende süüdistaja.” – Ellen G White, “Adventkodu”, orig lk 404.

Küsimused aruteluks:

1. Mõtlege oma kodust. Millised sealolevad asjad raskendavad puhaste mõtete kohalolu?
2. Millist määravat osa mängib palve ja Piibli uurimine kontrolli omandamisel oma mõtete üle?
3. Kuidas saad koguduseliikmena kaitsta teisi, eriti noori koguduseliikmeid, negatiivsete mõjude eest, mis muudavad oma mõtete valitsemise ääretult raskeks?
4. Loe Ef 6:10-18. Kuidas aitab see leida võiduvalemi selles määrava tähtsusega võitluses meie meele pärast?

4. õppetükk — 16.-22. juuli

Meie soovide Issand

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 1 Ms 1., 2. ptk; Rm 1:3; 6:1-7; 8:3; 2 Kr 5:17; 1 Tm 3:16; Fl 2:8; Kl 2:12, 13; 1 Pt 1:13-16; 1 Jh 2:1.

Meelespeetav tekst: “Sest mis oli võimatu käsule, sellepärast, et ta oli jõuetu liha tõttu, seda tegi Jumal, kui ta läkitas oma Poja patuse liha sarnasuses ja patu pärast ning mõistis patu hukka liha sees” (Rm 8:3).

Juhtmõte: Jumal andis inimestele loomisel kaasa ka võime meeldivat nautida. Kristlastena tuleb meil oma soovid, millede rahuldamine meile küll röömu pakub, alistada jumalikule kontrollile.

Alistades oma soovid Jumala tahte. Apostel Paulus on hoiatanud, et viimseil päevil on inimesed “rohkem lõbuarmastajad kui Jumala armastajad” (2 Tm 3:4, NKJV). Paremat iseloomustust praegusele põlvkonnale annab otsida! Tänapäeval on paljude elu juhtivaks põhimõtteks rahuldada kõik oma tahtmised. Kristlikke väärtusi peetakse vanamoelisteks, mõttetuiks ja lootusetult aegunuiks. Moraalsed piirangud on kaotatud, moraalinormid on heidetud kõrvale. Peamine õigustus oma käitumisele on: niikaua kuni sinu soovide rahuldamine ei tee teistele halba, pole põhjust neid rahuldamata jätta.

Niisuguse mõtteviisi vastandina kutsutakse Kristuse valitsuse all elavaid inimesi alistama kõik oma soovid Jumala tahte. Meie Issand ise on öelnud: “Sest ma olen taevast alla tulnud mitte oma tahtmist tegema, vaid selle tahtmist, kes mind on läkitanud” (Jh 6:38). Jeesus andis meile tahte täiusliku alistamise eeskuju paludes: “Siiski mitte, mida mina tahan, vaid mida sina tahad” (Mrk 14:36). Sama kehtib ka meie suhtes. Meie tahe ja soovid peavad olema alistatud Issandale.

Liha ja vaim

Ristiusk sai alguse ja levis esmalt Kreeka kultuuri ja filosoofia mõjuruumis. Ehkki Kreeka riik ise oli langenud Rooma Impeeriumi valitsuse alla (vt Tn 2. ptk), mõjutas ta veel kaua peale poliitilise ja sõjalise võimu kaotamist tolleaegset maailmapilti.

Üks kreeka kultuurile omaseid uskumusi oli, et inimese ihu on halb, inimese ihad ja kired kurjad ning inimesel tuleb oma ihust kaugemale jõuda. Keegi filosoof õpetas, et inimesed olid algselt puhtad vaimud, ent “langemise” tõttu meie hinged alandati ja muudeti ihulikeks. Seega oli inimese tõeliseks vaimulikuks ja moraalseks eesmärgiks jõuda tagasi tollesse algsesse vaimuolekusse.

Seesugune arusaam ei ole siiski piibellik. Piibli alusel ei ole inimese ihu iseenesest sugugi halb.

Too ülim näide Piiblist, mis tõestab, et inimese ihu ei ole iseenesest kuri. Rm 8:3; 1 Tm 3:16; Fl 2:8; Gl 4:4.

Ehkki patu poolt mõjutatud, ei saa inimihu olla kuri, sest Jeesus Kristus võttis enesele inimihu. Aga kuidas jääb siis nende Uue Testamendi kirjakohtadega, eriti Pauluse kirjades, mis näivad vastandavat ihu ja vaimu, näiteks Rm 8:4, 5; Gl 5:24, 25; 6:8?

Paulus ei rõhuta sugugi, et meie ihu, meie liha on iseenesest halb. Seda tõestab ka Kristuse tulek inimihusse. Paulus rõhutab hoopis meie valitsust oma ihu üle, lihalike himude alistamist Jumalale. Ef 2:3 aitab selle mõtte selgitamisele kaasa: “Kellede seas ka me kõik enne käisime oma liha himudes ja tegime liha ja mõtete tahtmist mööda ning olime loomu poolest viha lapsed nagu teisedki.” Paulus räägib siin vajadusest mitte lubada langenud olendite lihalikul olemusel valitseda kristlase üle, kes on surnud oma lihalikule olemusele, mille üle valitsevad kired ja himud, ning kes nüüd elab “vaimus”, see tähendab usus ja alistumises Kristusele.

Osaliselt on kaksipidi mõistmine tingitud sõna “vaim” tõlgendamisest, mis Pauluse kirjades ei tähenda mitte surematut püha entiteeti, mis elab pidevas vastuolus lihaga. Piiblis võib vaim tähendada “meeleolu”, “suhtumist”, “tundeid”. Sageli kasutatakse Uues Testamendis sõna “liha” sümboliseerimaks langenud lihalikku olemust ja sõna “vaim” Kristusele alistuvat ja kuulekat suhtumist. “Vaimus” elavad need, kes alistavad end Pühale Vaimule, kelle töö tulemusel allutatakse lihahimud Jumala tahte.

Millest sa tead, kas käid “lihas” või “vaimus”?

Loomine

Loe inimkonna loomisest 1 Ms 1. ja 2. ptk-s. Milliseid tõendeid leiad selle kohta, et inimestel pidi Jumala kava kohaselt olema võime nautida Tema poolt loodut?

Ka kõige pealiskaudsemal loomisloo lugemisel ei leia me mitte vähimatki tõendit selle kohta, et füüsiline maailm, eriti aga inimese ihu, oleks halb. Vastupidi, Jumal valmistas mehe ja naise lävima tihedalt Tema poolt looduga. Mees valmistati otseselt mullast, mille Jumal oli just loonud ja naine valmistati mehe ihust. Seega on inimkond ja maapind lähedalt seotud. Sellel maapinnal elavad ning sellest elatuvad mees ja naine pidid olema “viljakad ja neid pidi saada palju” (1 Ms 1:28) – ehk siis nad pidid paljunema, n ö looma juurde inimliha. Jumal andis neile toiduks kõik taimed (2:5) ja kõik puud, mis olid silmale kaunid vaadata (2:9) ja mis kandsid inimestele söömiseks mõeldud vilju. Seega võib öelda, et inimesed pidid olema võimelised oma toitu nautima, sest see polnud mitte üksnes toitev, vaid ka maitsev. Tegu oli tõepoolest paradiisiga ja paradiisi tegi sellest tõsiasja, et inimesed tajusid seda oma meeltega kui ülimalt meeldivat paika.

Pole kahtlustki, et Jumal valmistas meid füüsilisteks olenditeks ning andis meile füüsilised soovid, mis iseenesest ei saa olla halvad nimelt seetõttu, et Jumal on andnud meile võime nende täitmisest rõõmu tunda. Probleem ei peitu mitte meie peamistes soovides, vaid selles, kuidas me langenud inimestena neid rahuldame, kuidas me nende üle valitseme ega järgne neile sinna, kuhu minemast Jumal meid hoida tahab. See on võimalik üksnes Jumala tahte tundmise abil ja oma patuste soovide alistamisel Tema tahtele. Üksnes niisugusel juhul omandame väe valitseda oma soovide üle ega astu enesehävitamise radadele.

Milliseid tõendeid algse loodu täiuslikkusest leiad tänapäeva maailmastki, hoolimata patu tohutust hävitustööst? Nimeta asju, mis Jumal meile on andnud nautimiseks ja kuidas avaldub selles Looja armastus?

Langemine

Issand asetask meie vanemad elama paradiisiaeda, milles leiduvad asjad rõõmustasid nende meeli ja mida nad oma füüsilises ihus suutsid nautida. Õnnetuseks kasutas Saatan mõnda neist asjust selleks, et viia inimsoo langemisele.

Loe 1 Ms 3:1-6. Kuidas kasutas kurat ära füüsilisi aistinguid naise petmiseks ja tema tõukamiseks kurikuulsale üleastumisele Jumala käsust?

Meile peaks olema väga tõsiseks hoiatuseks teadmine, et isegi langemata Aadam ja Eeva lubasid oma meeltel end Jumalast eemale viia. Saatan teab, et meie meeletajud ja maitset, olgugi jumaliku päritoluga, on võimsaks vahendiks meie üle valitsemiseks. Just seepärast käsib Piibel meil nende üle valitseda, sest vastasel juhul kasutab Saatan neid meie hävitamiseks.

Loe 1 Jh 2:16. Kuidas avalduvad langemise loos siin nimetatud põhimõtted? Kas siin öeldakse, et silmad ja liha on iseenesest halvad, või räägitakse millestki muust? Millest?

Kõikjal enda ümber näeme, mis juhtub inimesega, kes lubab imelistel Jumala andidel valitseda enda üle. Jumal andis meile seksuaalsuse, aga meie hakkasime tegelema pornograafiaga. Jumal andis meile materiaalist rikkust, aga meie muutusime ahneiks ning isekaiks. Jumal andis meile muusika, aga meist said *heavy*-mehed. Ta andis meile tule, aga meist said püromaanid. Ta andis meile toidu, aga meist said õgardid. Ta andis meile sõnad, aga meie hakkasime valetama ja needma. Ta andis meile viinamarjad, aga meist said joodikud. Tõepoolest, on raske leida mõnd Jumala poolt meile kingitud andi, mida me inimestena poleks ühel või teisel moel ära rikkunud oma patuse tõttu. Neid tagajärgi näeme kõikjal.

Püüa kujutleda maailma, kus Jumala poolt meile antud annid on täiuslikus kooskõlas neid ümbritseva maailmaga. Kõlab nagu oleks tegu taevaga, kas pole? Milline võiks olla elu sellises maailmas? Ja ehkki see maailm jääb hetkel meile kättesaamatuks, milliseid muutusi pead ette võtma, et saavutada oma soovide ja meeletajude suurem harmoonia Jumala poolt algselt rajatud maailmaga? Kuidas muudavad sellised muutused sinu elu paremaks juba täna?

Üksinduse ajad

Loe Mt 4:1, 2 (vt ka Mk 1:12 ja Lk 4:1, 2). Miks paastus Jeesus nii pikalt sinu arvates? Milline sõnum peitub siin meile?

“Paljud, kes väidavad end Jumalat teenivat, ei uuri, mis põhjusel Kristus nii kaua kõrbes paastus ja kannatas. Talle ei valmistanud piina mitte niivõrd kibe nälg kuivõrd see, et Ta tajus kontrollimatu söögihimu ja taltsutamata ihade hirmutekitavaid tagajärgi. Ta teadis, et söögiisust võib kujuneda inimese ebajumal, mis viib ta unustama Jumalat ja seisab risti ette inimese päästmise teele.” – Ellen G White, “Confrontation”, lk 51.

On tähelepanuväärne, et samas kui Saatanal õnnestus viia meie esivanemad patustamisele söögihimu kaudu, tuli Jeesusel, oma esimese tõsise katsumuse ajal peale ristimist, seista silmitsi sama kiusatusega ja võita seal, kus Aadam ja Eeva kaotasid. Millist erakordset sõnumit kannab Tema enesesalgamine meie jaoks, kes me nii sageli orjame oma söögihimu ja ihasid!

Loe palvemeelselt ja tähelepanelikult 1 Pt 1:13-16. Milline on sealne peamine sõnum, mis puudutab meie soove ja himusid? Kuidas suunavad Peetruse sõnad “vöötage oma meele niuded” meid tagasi eelmise nädala õppetüki juurde ja miks on oma soovide üle valitsemine määrava tähtsusega?

Peetruse manitsuste hulgas on üleskutse pühadusele. See on üpris karm käsk olenditele, kes oma olemuselt on patused ja langenud. Ometi on see eesmärk saavutatav, sest vastasel juhul ei oleks Piiblis sellist üleskutset. Käesolevas kontekstis ja ka mujal on pühadus, mis põhimõtteliselt tähendab “eraldatud olema”, seotud meie himude ja kirgede valitsemisega. Meil kästakse saada pühaks käitumiselt ja eluviisilt. Ja kuigi me oleme oma peamised soovid saanud Jumalalt, peame me eralduma maailmast ja maailmale omastest oma soovide rahuldamise viisidest, mis sageli viivad kuritarvituste ja perverssusteni. **Mil määral lubad oma ellu eneseohverdamist? Teisisõnu, kuidas käitunud olukorras, mil sinu soovid sunnivad sind minema sinna, kuhu minema ei peaks? Mida räägib sinu vastus sõnakuulelikkusest Issandale selles, mis puudutab vajadust valitseda oma soovide üle?**

Alistuge

Loomulikult on üks asi lugeda Piibli tungivaid soovitusi valitseda oma soovide üle ja hoopis teine asi neid nõuandeid järgida. Ehkki me tahame teha seda, mis on õige, on mõnikord kergem alistuda mitte Jumalale, vaid oma himudele ja kirgedele. Seda probleemi on juba sajandeid tagasi ääretult tabavalt iseloomustanud Augustinus, kes on palvetanud: “Jumal anna mulle väge minu himude üle – ainult mitte veel praegu!” Kes meist poleks ühel või teisel määral tundnud sedasama?

Sellegipoolest on meil kristlastena suur lootus. Meil on võimalik saavutada võit asjade üle, mis vastasel juhul hävitavad meid. Ent selle võidu võime saavutada üksnes Jumala väe ja Vaimu kaudu, kes töötab inimhinges, mis sellele väele alistub. Sest lõppkokkuvõttes me alistume nangunii. Küsimus on ainult selles, kas me alistume oma himudele, mis toovad surma, või Jumalale, kes toob elu? Teisi valikuvõimalusi pole.

Loe järgmised kirjajkohad. Mis on nende peamine sõnum? Millisest isiklikust kogemusest need räägivad? 2 Kl 2:12, 13; Rm 6:1-7; 2 Kr 5:17.

Need, kes on oma elu täielikult alistanud Jumala Vaimu kaudu Kristuse tahtele, surevad oma vanale “minale” ja “sünnivad ülalt” (Jh 3:3). Nad on kogu oma elu, kaasa arvatud südame ja lihahimud, allutanud Jumalale (vt Rm 6:13). Nüüdsest elavad nad Püha Vaimu väe ja mõju all, mis annab neile uue elu Kristuses (vt Gl 5:25). Erinevalt ajast, mil nad Issandat ei tundnud, suudavad nad nüüd Tema väe läbi valitseda oma himude üle.

Seda uut elu elatakse siiski üks päev korraga. Me oleme küll kuulnud lugusid inimestest, kes Kristusele alistudes on ühekorraga vabanenud suitsetamisest, alkoholi pruukimisest või mõnest muust kahjulikust harjumusest, kuid suure osa kristlaste elus käivad asjad pisut teisiti. Lisaks sellele ei muutu ka inimese iseloom ühe hetkega. Meil tuleb päev päevalt võidelda patuga, oma “minaga”, lihaliku olemusega, mis on küll Jumala väele allutatud, kuid pole mitte kuhugi kadunud ning on alati valmis esile kerkima. Loomulikult ei suuda me ise võita lahingut oma langenud lihaga; kõik, mida me teha saame, on igal hetkel allutada oma tahe Kristusele ja paluda Tema väge võitmaks oma patuseid himusid. Kõik see tähendab eneseohverdamist, valvamist, võitlust ja lakkamatult palvetamist; kuid meile on töötatud võitu. Vastasel juhul on kaotus kindel.

Kuidas oled enda elus kogenud seda võitlust?

Edasiseks uurimiseks: Meenuta piiblitegelasi, kes ei suutnud oma soove Jumala tahtele allutada. Pööra tähelepanu nende tegude tagajärgedele. Mõned neist inimestest kahetsesid oma pattu ja usaldasid Jumala andestavat ja päästvat armu. Teised jätkasid patustamist ja lähevad vastu igavesele hukatusele.

Piiblitegelane**Tagajärjed**

Kain (1 Ms 4:3-15)_____

Mooses (2 Ms 2:11-15)_____

Taavet (2 Sm 11-18)_____

Peetrus (Mt 26: 69-75)_____

Juudas (Mt 27:3-5)_____

“Sul on võimalus elada Vaimus, kõndida Vaimus ja kanda Vaimu vilju, olles täidetud Jumala kõige täiusega. Siis saab sinust elav valguse kanal, kelle elu on varjul Jumalas koos Kristusega.” – Ellen G White “Manuscript Releases”, 4. kd, lk 49.

Küsimused aruteluks:

1. Arutlege oma klassis, mida tähendab surra oma “minale” ja elada uut elu Kristuses. Räägi enda kogemusest ja kuidas on mõni inimene sinu elu mõjutanud. Millist nõu annaksid inimesele, kes tahab olla tõeline kristlane, kuid kellel puuduvad niisugused kogemused Jumalaga?

2. Miks on võideldes oma ihade valitsemise vastu ääretult tähtis mõista head sõnumit Kristuse asendussurmast, eriti peale seda, kui oleme eksinud ja andnud järele oma patustele himudele?

3. Missugused ettevõtluse harud kasutavad teie kogukonnas ära inimkonna langenud seisundit? Kas hingamispäevakooliklassi või kogudusena on meil võimalik mingilgi määral piirata kahju, mida sedalaadi ettevõtluse harud ühiskonnale põhjustavad? Kui jah, siis mida me saame teha?

5. õppetükk — 23.-29. juuli

Meie kõne Issand

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: L 9; Ap 1:8; Kl 4:6; Ef 4:15, 29; 1 Kr 2:1-5; Jk 3:5-13; 4:11.

Meelespeetav tekst: “Teie kõne olgu alati armu sees, soolaga soolatud, et te teaksite, kuidas teil tuleb igapähele kosta” (Kl 4:6).

Juhtmõte: Meid kutsutakse üles kasutama oma kõnet selliselt, et see oleks Issandale austuseks ja teistele õnnistuseks.

Kõneand võib olla nii äärmiselt suureks õnnistuseks kui kohutavaks needuseks. Kui me astume uude ellu Kristuse valitsuse all, kutsub Jeesus meid lubama Tal olla ka meie kõne Issand. Targalt kasutatuna toob meie kõne austust Jumalale ja õnnistusi meid ümbritsevaile. Vääralt kasutatud kõneanniga võib kaasneda häving. Rikutud kõne teeb Jumalale haiget ja kahjustab nende elu, kes meie mõjusfääris asuvad.

Ellen White meenutab meile, et “kõneoskus on kallihinnaline and ja kui meie oskuste tipp – mõistus – tegeleb Jumalaga, siis võib kõneannist kujuneda armukanal, mille kaudu Jumala tundmise tarkust teistele edastada.” Ellen G White, “Manuscript Releases”, 19. kd, lk 277.

Sel nädalal uurime mõningaid praktilisi võimalusi, kuidas kasutada oma kõneoskust Jumala auks ja teistele õnnistuseks. Soovitus, mille apostel Paulus andis noorele Timoteosele, on mõeldud meilegi: “Ole eeskujuks sõnas [kõnes, NKJV]” (1 Tm 4:12).

Kiites sõnas Issandat

Issandale kiituse toomine on inimperekonna liikmete üheks suurimaks eesõiguseks. Psalmid on täis kiidusõnu Issandale. L 9-s kuulutab Taavet: “Ma tänan Jehoovat kõigest südamest, ma kuulutan kõiki su imetöid! Ma olen rõõmus ja ilutsen sinus, ma laulan kiitust su nimele, sa Kõigekõrgem!” (L 9:2, 3).

Loe võimalusel Taaveti Laulude viis viimast psalmi. Mis ajendas lauljat sedavõrd ülevoolavalt Issandat kiitma?

Läbi terve Pühakirja leiame inimesi, kes kasutasid oma kõneandi Jumala kiitmiseks. Näiteks, peale seda, kui Issand avaldas Taanielile Nebukadnetsari unenäo saladuse, oli noor prohvet kärke Teda ülistama (vt Tn 2:20-23). Sarnast käitumist kohtame Piiblis ikka ja jälle.

Millist vaimulikku kasu toob Issanda kiitmine, olgu siis sõnas või kirjas?

Sõnades peitub vägi, mis mõjutab mitte üksnes kuuljat või lugejat, vaid ka seda, kes neid välja ütleb või paberile paneb. Issandat ülistades ning Tema headuse, halastuse ja meie heaks tehtavate tegude eest tänades kinnitame me oma usku nendesse ja rõhutame kõige selle väärtuslikkust meie jaoks. Nende asjade üle mõtlemine on samuti oluline, kuid mingil põhjusel suurendab neist rääkimine või kirjutamine nende mõju meile. Pole seega ime, et Pühakirjas on terveid lõike pühendatud Issanda kiitmisele.

Kirjuta isiklik tänulaul Issandale ja loe see valjusti ette. Nii koged isiklikult, kuidas sedalaadi kirjanduslik eneseväljendus võib sind positiivselt mõjutada.

Armust kantud kõne (Kl 4:6)

Loe Pauluse nõuandeid Kolossa uskliketele, mis on kirjas Kl 4:6. Mida tähendab, et kõne peaks olema “alati armu sees, soolaga soolatud”? Mida tähendab selles kontekstis väljend “soolaga soolatud”, kui arvestada, et sool oli tollal väga oluline säilitusaine?

Mitte kusagil Pühakirjas ei viidata võimalusele, et arm võiks pärineda inimeste südamest. Arm on pärit ainult Jumalalt. Armu ei saa ise tekitada. Seda tuleb taevast alla paluda. Me suudame rääkida armust kantud sõnu üksnes siis, kui arm täidab meie elu. Kuidas on see võimalik? Igapäevase osaduse kaudu armu Allikaga ja mõistes, kuidas arm on meile enestele osaks saanud. Pidades jätkuvalt meeles, et meie ise oleme saanud Jumalalt Kristuse kaudu armu ega ole seda mitte millegagi ära teeninud, võime omandada kõneoskuse, mis on täielikult armu sees.

Loe loo abielurikkujast naisest (Jh 8:1-11), kes heideti Jeesuse jalge ette. Kuidas illustreerib Jeesuse käitumine naise ja tema süüdistajatega kõnet, mis on kantud armust?

Sageli satume olukordadesse, kus inimlikult kiputakse ütlema teravusi – sõnu, millest ei peegeldu arm, vaid viha, hukkamõist või kättemaks. Tihti peale võib sealjuures olla meie konkreetne sõna vägagi vajalik, ent viis ja toon, kuidas me seda ütleme, peegeldavad selgelt, kas meie sõnad on kantud armust või meie isekast olemusest. Ka siis, kui meiega on käitunud ebaõiglaselt, soovib Issand, et meie vastus oleks kantud armust, mitte etteheidetest ega vastusüüdistustest. Kogu Kristuse kannatus annab meile täiusliku eeskuju, kuidas kõnelda armus isegi nendega, kes käituvad meiega ebaõiglaselt.

Meenuta viimati ilma armuta väljaõeldud sõnu. Ehkki sa ei saa teha muud, kui paluda selle teo pärast andestust, kuidas hoiduda tegemast sama viga tulevikus?

Tõtt rääkides armastuses (Ef 4:15, NKJV)

Nagu juba eile veendusime, on olukordi, kus meil tuleb teisi noomida, hoiatada või neile nõu anda.

Loe järgnevad kirjakohad: Mt 16:23; 23:13-39; Jh 14:8, 9; 18:19-23. Millise tooniga kõneles sinu arvates Jeesus neis olukordades? Kuidas peegelduvad selles toonis armastuse ja armu põhimõtted, mille kehastuseks Ta ise oli?

“Kristus ei jätnud lausumata ühtki tõe sõna, kuid Ta lausus need alati armastuses. Ta oli inimestega käitudes äärmiselt taktitundeline, lahke ja tähelepanelik. Ta ei olnud iial ebaviisakas, ei lausunud mõtlematult ühtki karmi sõna ega valmistanud asjata valu tundlikule hinge. Ta ei laisnud inimest nõrkuste pärast. Julgelt mõistis Ta hukka silmakirjalikkuse, uskmatus ja ebaõigluse, kuid ka teravad noomitused lausus Ta valutava südamega. Ta nuttis armastatud Jeruusalemma pärast, mis keeldus vastu võtmast Teda – Teed, Tõde ja Elu. Nad hülgasid oma Päästja, kuid Tema hoolitses nende eest õrnalt ja tundis ängistavat kurbust. Iga hing oli Tema jaoks kallis. Kuigi Ta jäi alati jumalikult väarikaks, kummardus Ta õrna tähelepanuga Jumala perekonna iga liikmeni. Igas inimeses nägi Ta langenud hinge, kelle päästmiseks Ta oli tulnud.” – Ellen G White, DA 353.

Loe Ef 4:15. Mida tähendab sinu arvates “tõe” rääkimine armastuses? Kas “tõde” on üldse “tõde”, kui seda ei öelda välja armastuses?

Kahjuks juhtub ikka, et me ei suuda tõde armastuses välja öelda. Kipume kergesti langema ühte kahest lõksust. Mõned on karmed teistele tõtt näkku ütlema, kuid ei tee seda armastuses. Teised asendavad armastuse sentimentaalsusega, mille tulemusel nad ei suudagi enam tõtt rääkida.

Väga sageli on oluline mitte niivõrd see, mida me ütleme, vaid kuidas me seda teeme. Seisa peegli või teiste ees ja proovi öelda samu sõnu armastava hääletooniga, seejärel aga järsult ja ebasõbralikult. Nii veendud isegi, et kuigi sõnad on samad, näib nende tähendus ometi niivõrd erinev. Soovi korral võime siit mõndagi õppida.

Kõneldes Vaimu väes (Ap 1:8, 1 Kr 2:1-5)

Kui keegi räägib kõnelemisest Vaimu väes, mõtleme selle all enamasti jutlustamist. Pühakiri ütleb selgelt: Jumala tahe on, et kõik jutlustamine toimuks Vaimu väes.

Loe Jeesuse töötuse Ap 1:8 ja apostel Pauluse tunnistuse 1 Kr 2:1-5. Milline on mõjuavaldava jutlustamise saladus?

Mõjuavaldav jutlustamine ei ole inimliku tarkuse ega kõneosavuse tulemus. Pigem on see tunnistus sellest, et inimesel on isiklik lähedane osadus Issanda Jeesuse Kristusega. Seesama Püha Vaim, kes andis oma heakskiidu Pauluse jutlustele, annab meiega põlvkonna Kristuse alandlikele sulastele jumalikust väest kantud kõneoskuse.

Kõnelemine Püha Vaimu väes ei piirdu siiski ainult jutlustamisega. Jumal tahab, et kogu meie kõne oleks kantud jumalikust väest. Tõepoolest, igapähele, kes elab uut elu Kristuse valitsuse all, antakse eesõigus ja kohustus kõnelda Püha Vaimu väes. Jumalik vägi ei tähenda sealjuures ilmtingimata kõneosavust (vt 2 Ms 4:10; 1 Kr 2:1). Kõneldes Vaimus peegelduvad meie sõnadest, hääletoonist ja sõnade mõttest Püha Vaimu omadused, mis avalduvad Vaimu poolt mõjutatud elus. Meie sõnad peegeldavad seda, millised me tegelikult oleme – kas me käime lihas või Vaimus.

Samuti ei tohi kunagi segamini ajada head kõneoskust kõnelemisega Vaimus. Paljud inimajaloo suured türannid olid väga võimekad oma oskuses mõjutada oma kõnega inimesi, ometi ei saa kuidagi öelda, et nad kõnelesid Vaimus.

Millised järgmistes kirjakohtades leiduvad põhimõtted aitavad meil ära tunda, kas inimene kõneleb Püha Vaimu mõjutusel või mitte? 1 Kr 12:1, 2; Gl 5:22; Ef 5:9, 10; 6:17-19. Kuidas kohandada neid põhimõtteid enda elus ja kõnes?

Vältides “nurjatuid sõnu” (Ef 4:29)

Apostel Paulus manitseb Efesose usklikke vältima nurjatuid sõnu. Paraku elavad paljud meist keskkonnas, kus seesugust kõnet peetakse normaalseks. Inimesed võtavad sageli Issanda nime asjata suhu, kasutavad labaseid väljendeid ja teevad inetuid või kahemõttelisi märkusi. Niisuguse kõnepruugi mõjualas viibimine võib isegi kristlasi mõjutada varem või hiljem sarnaselt kõnelema. Seetõttu peame olema jätkuvalt valvel.

Kuidas defineeriksid “nurjatuid sõnu” Pauluse kommentaari valguses Ef 4:29? Miks ei hõlma see väljend üksnes nn jumalakartmatut kõnet? Loe ka 2 Ms 20:16; Õp 10:18; Ef 4:31; Jk 3:5-13, 4:11.

Nurjatud sõnad kisuvad maha. Kreekakeelne sõna, mida kasutatakse 1 Tm 3:11 ja on tõlgitud “laimajad” (KJV) või “kuritahtlikud rääkijad” (NIV), on *diabolos* – üks vaenlase, Saatana, nimetustest. Kui inimesed kasutavad nurjatuid sõnu, teevad nad tegelikult Saatana tööd. See on tõsine tunnistus sellest, milline jõud võib meie sõnadel olla!

Apostel Paulus soovib kutsuda üles kasutama kõnet, mis on “hea tarvilikuks kasvatuses” (Ef 4:29). Siinkasutatud sõna tähendab algkeeles “üles ehitama”. Üks piiblitõlge väljendab seda mõtet nii: “Ärgu teie suust väljugu kurje sõnu, vaid üksnes selliseid, mis aitavad teisi üles ehitada vastavalt nende vajadusele, nii et see oleks kuulajaile kasulik” (Ef 4:29, NIV).

Seega on meie sõnadel suur mõju, kas siis hea või halb, kas siis teiste ülesehitamiseks usus või nende mahakiskumiseks. Kes meist poleks kogenud sõnade jõudu, kas siis heas või halvas mõttes, kas siis kasvamiseks või kahtluste külvamiseks? Seetõttu on erakordselt oluline jälgida mitte üksnes oma sõnu, vaid ka seda, kuidas me neid ütleme. Tõepoolest – ka valest vaimust kantud õiged sõnad muutuvad “nurjatuteks”.

Kui palju “nurjatut kõnet” pudeneb sinu huultelt? Me ei räägi siin lihtsalt vandesõnadest, vaid valest, kuritahtlikust tõe moonutamisest, liialdamisest, teiste hukkamõistmisest ja nii edasi. Vaata endale silma: Mida pead sa oma kõnes muutma?

Edasiseks uurimiseks: *Vaikimise and*. Tark Saalomon meenutab meile, et on aeg rääkida ja “aeg vaikida” (Kg 3:7). Kui Jeesus Kristus on sinu kõne Issand, siis sa mitte ainult ei kõnele Jumala austuseks ja teistele õnnistuseks, vaid oskad ka tähele panna, millal vaikida.

Märkus: Sellenädalase õppetüki valguses mõtiskle, mil määral lubad sina olla Jeesusel Kristusel oma kõne Issand. Võta aega uurimaks Pühakirja eesmärgiga tähtsustada enam Jumala sõnu, mitte enda omi. Pane lugemise ajal tekkivad mõtted kirja. Vaikimise aja lõpul võid avastada, et tunned kõneandi märksa paremini kui varem.

“Ma tahan, et meie südames valitseks otsus mitte öelda halba oma venna või õe vastu. ... Ärge rääkige neist seljataga ega tehke märkusi nende iseloomu teemal, vaid pöörduge nende poole Jeesuse ja tõe armastuses ning püüdke neid aidata.” – Ellen G White, “In heavenly Places,” lk 289.

Küsimused aruteluks:

1. Jeesust iseloomustati kui “armu sõnade” (Lk 4:22) rääkijat. See võib viidata nii Tema kõne sisule kui väljendusviisile. Millised evangeeliumi jutustused illustreerivad Jeesuse armuküllast kõnet? Mida need näited meile õpetavad?

2. Me kipume võtma kõnet kui üksikisiku väljendusviisi. Kuidas on lood aga meie kui kogudusega? Kuidas me kogudusena kasutame kõne väge? Miks on meil kogudusena oma sõnade suhtes veelgi suurem vastutus kui üksikisikutena?

3. Millist nõu annaksid inimesele, kes töötab keskkonnas, kus nurjatut kõnet peetakse normaalseks? Millisel juhul peaks ta jääma, et olla soolaks ja valguseks? Millal on arukas lahkuda?

6. õppetükk — 30. juuli - 5. august

Meie palvete Issand

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Rm 8:15; Gl 4:6; Rm 8:18; Gl 4:5; Ef 1:5; Jh 14:12-14; Js 53:12; 1 Tm 2:5; Hbr 8:6; 12:24; Rm 8:34.

Meelespeetav tekst: “Ja mida te iganes palute minu nimel, seda ma teen, et Isa austataks Pojas!” (Jh 14:13).

Juhtmõte: Need, kes valivad elu Kristuse valitsuse all, on kutsutud järgima ka oma Meistri palveelu.

Meie Issanda elu. Kristuse elu täitsid palved. Palve oli Jeesuse elu absoluutseks prioriteediks. Markus räägib, et “varahommikul enne valget tõusis Ta üles ja väljus ning läks ära tühja paika ja palvetas seal” (Mrk 1:35). Luukas tunnistab, et Jeesus “läks välja mäele palvetama ja viibis kogu öö Jumala palumises” (Lk 6:12). “Mitte kellegi elu pole iial olnud nii tegevusrohke ja vastutusrikas kui Jeesuse elu. Ometi võttis Ta sageli aega palveks!” – Ellen G White, DA 362.

Kui me järgime Jeesuse elu ja õpetusi, pühendame ka end palvetamisele ning õpime Issanda eeskujust. Palve on kristliku elu süda ja hing. Ilma palvetamiseta saabub vaimulik surm.

Palvetagem Taevase Isa poole. Palvetagem Jeesuse nimel. Palvetagem Tema tahte kohaselt. Ühinegem Issandaga Tema pühas töös eestpalvetes.

Paludes meie taevast Isa

Jeesus nimetas oma palveis Jumalat “Isaks” (Jh 17:1), “Pühaks Isaks” (Jh 17:11) ja “Õigeks Isaks” (Jh 17:25). Isegi Tema lühike palve, mis on kirja pandud Lk 10:21, on adresseeritud “Isale, taeva ja maa Issandale”. Oma ahastuses Ketsemani aias palvetades nimetab Jeesus taevast Isa arameakeelse sõnaga Abba (Mrk 14:36), mis tähendab “minu isa”. Esimesed kristlased ilmselt järgisid Tema eeskjuu, vähemalt teatud juhtudel (vt Rm 8:15; Gl 4:6).

Otsi välja järgmised Vana Testamendi kirjakohad. Missugust suhet igatses Jumal oma rahvaga nende tekstide alusel ja kuidas sobib sellesse konteksti “Isa” kujund?

5 Ms 1:31 _____
 5 Ms 32:6 _____
 L 103:3 _____
 Js 63:16 _____
 Ml 2:10 _____
 Õp 3:12 _____

Kindlasti nõustuvad kõik väitega, et ideaalis on isa armastav, hooliv, kaitsev lapsevanem, keda laps armastab, usaldab ja kellele kuuletub.

Piibellik on ka lapsendamise mõiste – Kristuse järgijaina on meid “lapsendatud” Isa perre (vt Rm 8:15; Gl 4:5; Ef 1:5). Rooma ajal tähendas lapsendamine seda, et lapsendatule laienesid kõik seaduslikud õigused ja privileegid, mida omas teda lapsendatud perekond. Kristuse järgijaina saame me osa lunastuse täiusest tänu sellele, et oleme Jumala lapsed. “Vaadake, missuguse armastuse Isa on meile andnud, et meid hüütakse Jumala lasteks! Ja seda me olemegi.” (1 Jh 3:1).

Isa poole palvetades tunnistame me seda, kes Ta on, mida Ta on meie heaks teinud, kes oleme meie Temale ning päästest, mille Ta on meile Jeesuses andnud. Seega peaks Isa nimi pakkuma meile lohutust, lootust ja rõõmu.

Muidugi on maiseid isasid, kes on oma laste suhtes karmid, ükskõiksed ja hoolimatud – otse vastupidi sellele, milline peaks üks isa olema. Millist nõu annaksid inimesele, kellele mõte isast seondub valusate mälestustega? Kuidas aidata tal mõista ja kogeda Isa armastust?

Palvetades Jeesuse nimel

“Sest Jumal on üks, ka vahemees üks Jumala ja inimeste vahel, inimene Kristus Jeesus” (1 Tm 2:5).

Jh 14:12-14 ütleb Jeesus, et me paluksime Jumalat Tema nimel. Teisisõnu, me peaksime kõike Isalt paluma Jeesuse nimel. Mida see tähendab? Enamasti ütleme oma palve lõpul midagi sellist: “Ja me palume seda Jeesuse nimel.” Mida need sõnad tegelikult tähendavad?

Kuidas aitavad järgmised kirjakohtad meil paremini mõista, mida tähendab paluda Isa Jeesuse nimel?

Js 53:12 _____

1 Tm 2:5 _____

Hbr 8:6 _____

Hbr 12:24 _____

Rm 8:34 _____

Jeesuse nimel paludes kuulutame me iseendale, teistele inimestele ja kogu universumile (vt 1 Kr 4:9), et meie isiklikult tunnistame Jeesuse Kristuse võimu ja väge oma elu üle. Tema nimel palvetades me paneme sõnadesse tunnistuse sellest, et oleme Ta võtnud vastu oma Lunastaja ja Päästjana, kes suri meie pattude eest ja kelle kaudu on meil täielik juurdepääs Isale (Hbr 8:1). Jeesuse nimel palvetades väljendame avalikult oma usku Temasse, kes kaotas patu poolt tekitatud kuristiku taeva ja maa vahel ning kelle kaudu on meid, patuseid, lepitatud meie taevase Isaga. “Aga kõik on Jumalast, kes meid on iseenesega lepitanud Kristuse läbi ja on meile andnud lepitusameti. Sest Jumal oli Kristuses ja lepitas maailma iseenesega ega arvanud neile nende üleastumisi süüks ja on pannud meie sisse lepitussõna” (2 Kr 5:18, 19).

Jeesuse nime ülistades tunnistame me Temast ja Tema tööst meie heaks. Samas, milleks kohustab see meid, kes me palume Tema nimel, selles osas, mis puudutab meie elu, kõnet ja suhtumist teistesse?

**Palvetamine vastavalt Isa tahtele (Jh 6:38; Mrk 14:36;
1 Jh 5:14, 15)**

Jeesus kuulutas: “Sest ma olen taevast alla tulnud mitte oma tahtmist tegema, vaid selle tahtmist, kes mind on läkitanud” (Jh 6:38). Ka palvetades näitas Jeesus üles täielikku valmisolekut alistada oma tahe Isa tahtele. Meiegi võime olla kindlad teatud palveis, et need on kooskõlas Isa tahtega. Näiteks, kui me palume pääste pärast, siis kinnitab Jeesus meile Jh 3:16-s, et niisugune palve on vastavuses Isa tahtega.

Nimeta kolm palvet, mille puhul võime täielikult kindlad olla, et meie palve on kooskõlas Isa tahtega.

Palve	Kinnitus Pühakirjast
1. _____	
2. _____	
3. _____	

Teistes olukordades võib Isa tahte kindlaksmääramine olla keerulisem. Näiteks, oled sa kunagi palvetanud mõne haige pärast? Kuidas oskad sa öelda, milline on Isa tahe selle inimese suhtes? Meile on öeldud, et palvetaksime haigete pärast ja usaldaksime tervendamise Jumala hooleks. Aga me ei tea, kuidas paranemine saabub, samuti ei tea me Jumala määratud aega selleks. Kas peaksime seepärast loobuma nõrkade ja haigete eest palvetamast? Ei! “Sisaldagu sinu palve ka mõtet: “Issand, Sina tunned iga inimhinge saladust. Sina oled tuttav nende inimestega, sest Jeesus, nende Eestkostja, andis nende eest oma elu. Tema armastab neid enam kui me ettegi suudame kujutada. Kui siis seepärast on Sinule austuseks ja nendele kasuks nende tervenemine, siis palume Sind Jeesuse nimel, et nad saaksid seekord terveks.” – Ellen G White “Counsels on Health”, lk 375.

Loe veelkord Jeesuse palvet Mrk 14:36. Pööra tähelepanu mõtete järjestusele: 1) Tema poolt väljaöeldud sõna *Abba* näitab lähedast suhet oma Isaga; 2) Ta tunnistab Issanda väge; 3) Ta väljendab oma isiklikku soovi; 4) Ta alistab isikliku soovi Isa tahtele. Kuidas rakendada seda eeskju isiklikus palveelus? On sul mõni praegu palvetamist vajav palve, milles peegeldub sama muster? Miks mitte laskuda nüüd kohe põlvedele ja palvetada alistades oma soovi Jumala tahtele?

Palved teiste pärast

Pole võimalik elada Kristuse valitsuse all ja paluda üksnes enda pärast. Kui Jeesus Kristus on sinu palvete Issand, siis ühined Temaga palvetes teiste pärast. Jeesus palvetas nii mitme inimese eest korraga (vt Jh 17:9, 20) kui ka üksikute inimeste eest (vt Lk 22:31, 32). Uues Testamendis kasutatakse Jeesuse palvete iseloomustamiseks mitmeid kreekakeelseid tegusõnu. Üks neist tähendab “anuma”. Seda kasutatakse Lk 22:32, kus räägitakse Jeesuse palvest Siimon Peetruse pärast. “Saatan ei saanud mitte midagi ette võtta Kristuse kõikvõimsa eestpalve vastu. Ja sedasama palvet, mida Kristus palus Peetruse eest, palub Ta kõikide eest, kes on alandlikud ja südamest oma eksimusi kahetsevad.” – Ellen G White, “Sons and Daughters of God”, lk 91.

Kuidas aitavad järgmised kirjakohad mõista, miks tuleb palvetada teiste pärast?

Jr 29:7 _____
Jk 5:16 _____
Fl 1:9, 10 _____
Mrk 9:29 _____
Rm 15:30, 31 _____

Sageli palutakse meil teiste pärast palvetada, kui nad seisavad silmitsi raskuste ja läbikatsumistega. Kirikutes loetakse ette pikki nimekirju inimestest, kes “vajavad meie palveid”. Mõnikord võime tunda end ülekoormatuna, sest meie palvenimekirjas on nii palju nimesid. Sellegipoolest, Piiblis on hulgaliselt näiteid Jumala ustavaist sulastest, kes palvetasid teiste eest. Me ei tohi jätta oma osa tegemata. Palves peitub vägi, mida kogevad kõik need, kes paluvad Jumalat vaimus ja tões.

Tegelikult on isegi teadus hakanud ühtteist mõistma palves peituvast väest. Ehkki sel teemal jätkuvalt vaieldakse, on läbiviidud uuringud veennud mitmeid “ilmalikke” teadlasi ja arste, et palve haigete pärast aitab tõepoolest haigetel paraneda – see fakt on nende “teaduslikust” vaatenurgast täiesti arusaamatu. Kõik see tõestab lihtsalt tõsiasja, et palve on midagi niisugust, mida teadus ei suuda mõista ega seletada.

Mille abil õnnestub Saatanal panna meid arvama, et meie palved pole vajalikud? Või siis, et neil pole mingit tähtsust? Kuidas selliseid mõtteid eemale tõrjuda ja pühenduda isiklikult palvetamisele abivajajate eest?

Palve-eeskujud

Piiblis on ohtralt näiteid Jumala laste vägevaist palvetest. Ükski neist inimestest polnud täiuslik, mitte ühegi elu patutu ning mitte kellelgi neist ei olnud enese õigust, mille varjus Jumalale läheneda. Nad kõik olid samasugused nagu meie – patused, kes vajasisid jumalikku armu, Kristuse õiguse suitsutusrohtu, mis seguneks nende palvetega ja teeks need pühale Jumalale vastuvõetavaks (vt Ilm 8:3). Sellegipoolest palvetasid nad oma suures hädas oma Looja, Lunastaja, oma taevase Isa poole, mõistes samas täielikult, kes on nemad võrreldes Jumalaga.

Palve on meie tunnistus sellest, et meie ise ei suuda olukorda lahendada, et seda valitsevad jõud ei allu meie kontrollile ja et me sõltume millestki palju suuremast kui me ise oleme või mida meie materiaalne maailm meile pakkuda suudaks.

Allpool on toodud viited mõningaile Piiblis kirja pandud võimsatele palvetele. Loe need läbi (või vali neist 1-2) ja pane kirja nendega seoses tekkivad mõtted selle kohta, mis muudab need palved sedavõrd võimsaks. Lugesdes küsi endalt: Mida õpetlikku leian neist palveist oma palveelu tõhustamiseks?

Tn 9:4-19 _____

1 Ku 8:15-61 _____

L 51 _____

Edasiseks uurimiseks: Püsivus palves. Loe raamatust “Tee Kristuse juurde” peatükk “Eesõigus palvele,” lk 40-46. Millistele osadele oskad sellenädalase õppetüki valguses enam tähelepanu pöörata?

Märkus: Kristlastele on abiks olnud mitmed näidispalved. Tuntuim eeskuju on Meie Isa palve. Selle võib ära lugeda vähem kui minutiga. Ent kasutades oma palve ülesehituseks selle palve põhipunkte võib sinu palve pikkus kasvada poolele tunnile, ühele tunnile või kesta terve öö.

Maine pühamu on samuti heaks palve eeskujuks, millega käib kaasas tänu ja kiituse toomine, pattude tunnistamine, puhastamine, palve Püha Vaimuga ristimise pärast, väe saamiseks Jumala Sõna kaudu, eestpalve ja lähedane osadus Issandaga seaduselaeka ees kõige pühamas paigas.

Küsimused aruteluks:

1. Apostel Paulus julgustab usklikke “palvetama lakkamata” (1 Ts 5:17). Mida see sinu arvates tähendab? Kuidas on võimalik “palvetada lakkamata”?

2. Jaga klassis mõnda oma palvekogemust. Võid rääkida näiteks mõnest põnevast palvevastusest või sellest, kuidas mõjutab palve sind, või, kuidas sinu arvates palve toimib. Millised sinu kogemused võivad olla abiks sinu klassikaaslastele nende palveelu edendamisel?

3. Kas tunnete oma klassiga kedagi, kes vajab eestpalvet? Miks mitte palvetada terve klassiga koos praegu kohe selle inimese eest? Peale palvetamist arutlege, kuidas erineb koospalvetamine üksi palvetamisest.

4. Kuidas saad sina aidata oma lastel või sinu mõjusfääris elavail lastel omandada mõjuvat palvekogemust nende taevase Isaga?

7. õppetükk — 6.-12. august

Meie suhete Issand

Hingamispäeva pealelõuna

Nädala õppeaine: 2Ms 20:14:17; L 127; 128; Lk 6:27, 28; Ap 2:41-47; Ef 4:32; 5:25; 6:1-4.

Meelespeetav tekst: “Kandke üksteise koormat ja nõnda te täidate Kristuse käsku” (Gl 6:2).

Juhtmõte: Jumal lõi inimolevused nautimaks lähedast suhet Temaga ja üksteisega. Kui Jeesus Kristus on meie suhete Issand, kogeme me tähendusrikast lähedust, mis oli osa Jumala algsest plaanist.

Loodud suhtlemiseks. Peale Aadama loomist ütles Jumal: “Inimesel ei ole hea üksi olla” (1Ms 2:18). Adam ei olnud ainult kunstitöö, oma Looja imetusobjekt. Ta oli suhtlev olend, loodud kaasa-antud igatsusega kogeda lähedust Jumala ja teiste loodud olevustega. Kui Issand viis Eeva, tema kaaslast, Aadama kõrvale, andis Adam järgmise tunnistuse juba kogetavast lähedusest: “See on nüüd minu luust ja liha minu lihast! Teda peab hüütama mehe naiseks, sest ta on mehest võetud” (s. 23). Mooses annab põgusa kirjelduse lähedasest suhtest, millist meie esivanemad kogesid: “Ja nad olid mõlemad alasti, Adam ja tema naine, ega häbenenud mitte” (s. 25).

Sellest alates on väga palju muutunud. Suhted on patu läbi rikutud ja purustatud. Jumal soovib, et me kogeksime tähendusrikkaid lähedasi suhteid, mis olid osa Tema algsest plaanist.

Suhete Jumal

Inimestena elame me suheldes teiste inimestega. Seda pole võimalik vältida. Loodus ise näitab, et oleme mõeldud suhtlemiseks.

Igaüks meist on olemas ainult tänu teatud suhtele, mille tagajärjeks oli meie sünd. Ja peale sündimist suudavad beebid elada iseseisvalt kõigest mõne tunni. Nad vajavad edasielamiseks vähemalt üht isikut, kes nende füüsiliste vajaduste eest hoolitseb. Ja peaaegu sama olulised on vaimsed vajadused. Väikelapsed vajavad armastust, tähelepanu ja hellust. Alates varasemast east tunnetavad ja reageerivad väikelapsed inimlikule armastusele — puudutusele, sõnadele, hääletoonile, kehakeelele. Beebid on loodud olema ühenduses teiste inimestega ja lapsed, kellele saab osaks armastav, lähedane suhtumine vanemate poolt, kohanevad kõiges palju paremini kui need, kellel see puudub. Sel põhjusel loodi meid suhtlemiseks teiste inimestega.

Ja ometi, kui tahes oluline on see meie eksistentsi ja identiteedi jaoks inimestena, on meie suhtega läinud midagi valesti. Kõikjal oma ümber näeme rikkis inimsuhteid. Enamus meie kogetavast piinast ja südamevalust tuleneb katkenud suhetest.

Kuid kuna Jumal meid armastab, tunneb Ta ilmselt muret meie suhete pärast, mis moodustavad nii olulise osa meie eksistentsist. Seega soovib Ta meid omavat häid, korras, positiivseid suhteid. Sellepärast on Piiblis selle olulise teema kohta väga palju öelda.

Otsi üles järgmised tekstid: 2Ms 20:14.17; Lk. 6:27, 28; Ef 4:32; 5:25; Fl 2:2, 3; Rm 12:2-21; Gl 6:2; Mida räägivad need meile suhetest? Mida saame neist õppida selle kohta, kuidas meil tuleb suhtuda teistesse? Otsi Piiblist veel salme suhete kohta, et neid klassis teistega jagada.

Siin, meie omavahelises suhtlemises, saab ilmsiks, mil määral me tegelikult järgime Jeest. Seega ei peaks mingi aspekt meie kui kristlaste elus olema rohkem Jeeseuse Kristuse valitseda kui meie suhted.

Kui hästi peegeldavad sinu suhted antud tekstides väljendatud põhimõtteid? Millises valdkonnas tuleks sul vast teha mõningaid radikaalseid, isegi valulikke muutusi?

Suhe Jumalaga

Kuigi me kõik soovime üksteisega häid, positiivseid suhteid, ei ole see alati väga kergesti saavutatav. Me kõik oleme patused, meil kõigil on puudused, meil kõigil on iseloomujooni, mis ei tee läbisaamist alati väga kergeks.

Meie suhtlemiseks teistega on oluline meie suhe Jumalaga. Tema lõi meid, Tema üksi suudab meid muuta. Üksnes lähedase ühenduse kaudu Issandaga saavad meie suhted teistega olla sellised, nagu need ideaalselt olema peaksid.

Loe Mt 22:36-39. Kuidas kinnitab Jeesuse poolt siin öeldu eelnevat väidet? Miks on meie suhe Jumalaga meile nii oluliseks abiks õigete suhete kujundamisel teistega? Mida teeb Jumal meie heaks sellist, mis aitab meil omada õigeid suhteid teistega?

Otsi üles järgmised tekstid. Kuidas aitavad need vastata eelnevatele küsimustele?

L 51:10 _____

Gl 4:19 _____

2Pe 1:4 _____

2Ko 5:17-19 _____

Kui Iiob teatas: “Sest ma tean, et mu Lunastaja elab ja tema jääb viimasena põrmu peale seisma” (Ii 19:25), tegi ta enamat kui lihtsalt tunnustas teatud fakti. Sama heebrea verbi *yada* kasutatakse 1Ms 4:1, kus Aadam “tundis” oma naist [eesti k. “sai ühte oma naisega”] ja too viljastus ning sünnitas poja. Iiobi tunnistus puudutas lähedast suhet. Artiklis “Kasvamine armus” jagas Ellen White järgmist mõtet: “Olemaks elavad kristlased, peab meil olema elav ühendus Kristusega. Tõeline usklik võib öelda: “Ma ten, et mu Lunastaja elab.” See lähedane osadus meie Päästjaga kaotab iha maise ja meelelise järele. Kõik meie ihu, hinge ja vaimu jõud peaksid olema pühendatud Jumalale.” — RH, May 30, 1882.

Kuidas on sinu isiklik suhe Jumalaga mõjutanud su inimsuhteid? Kirjuta siia, kuidas Jumala tundmine on praktiliselt mõjutanud sinu suhtumist inimestesse. Millises valdkonnas tunned vajadust kasvada? _____

Abielu and (Ef 5:22-33)

Abielu, samuti nagu hingamispäev, on midagi, mille oleme saanud Eedenist. Kahjuks on paljud tänapäeva abielud vaevalt paradiisis sõlmitud. Ilmselt kajastavad vähesed asjad paremini seda kahju ulatust, mida patt on põhjustanud inimsuhetele, kui see, mida see on teinud abielule, mis oli algselt mõeldud tooma rahuldust, õnne ja rõõmu.

Loe 1Ms 2:24 väide, mida korratakse Mt 19:5 ja Ef 5:31. Kas see kõneleb üksnes füüsilisest ühtsusest või vihjatakse seal enamale? Kui, siis millele?

Kui Jeesus Kristus on meie elu Issand ja meie suhete Issand, siis on meie arusaam abielust unikaalselt kristlik. “Mehed ja naised võivad saavutada Jumala ideaali nende jaoks, kui nad võtavad abiks Kristuse. Mida inimlik tarkus ei suuda, teostab Tema arm nende jaoks, kes annavad end Temale armastavas usalduses. Tema eelhoolitsus saab ühendada südamed taevast pärit sidemetega. Armastus ei ole vaid õrnade ja meelitavate sõnade vahetamine. Taeva kangasteljed koovad peenema, kuid ometi tugevama koe, kui võidakse kududa maistel telgedel. Tulemuseks ei ole mingi kergekoeline kangas, vaid riie, mis peab vastu rasketele katsumustele.” — Ellen G. White, *Adventkodu*, orig. lk. 112, 113.

Kuidas vastaksid sa järgmistele küsimustele selle alusel, mida ütleb Paulus Ef 5:22-23 abielu kohta?

1. Kuidas peavad naised suhtuma oma abikaasasse? _____
2. Kuidas peaksid mehed kohtlema oma naist? _____
3. Kuidas esitab Kristuse poolt koguduse jaoks tehtu, mida peaks mees tegema oma naise jaoks? _____
4. Millised vastastikused armastuse ja austuse põhimõtted tulevad esile neis tekstides? Mil moel õilistaks nende põhimõtete järgimine suuresti iga abielu? _____

Järgmine and — perekond**Millised arusaamad annist perekonna näol saame Lauludest 127 ja 128?**

Jumal on meist igaüht õnnistanud anniga perekonna näol. Kas oleme vallalised või abielus, lastega või lastetud, oleme kõik osa mingist perekonnaringist. See perekonnaring avardub hüppeliselt, kui saame osaks Jumala perekonnast! Meie, kes oleme lunastatud Jeesuse kallihinnalise verrega ja elame nüüd Tema valitsemise all, peaksime kõigis oma peresuhetes ilmutama Kristuse meelsust ja armastavat käitumist, mis erineb uskmata omast.

Vanematel lasub eelkõige kodus püha kohustus elada vastavuses oma usu põhimõtetega. Armastus, andestus, lahkus, kaastunne, hoolitsus, ka distsipliin — need põhimõtted on eriti olulised. Väga palju laste varajastest muljetest Jumala suhtes kujundatakse varakult vanemate käitumise alusel lapse või teiste inimestega. Miski kodus tehtu ei toimu vaakumis: meie sõnade vastukaja, meie kehakeel, meie toon ja meie teod on tunda terves majas, kas me seda tajume või mitte. Ja kaua pärast tegude, sõnade või isegi hoiakute minevikuks muutumist elavad mõjud edasi laste sageli väga õrnades ja tundlikes südames ja meeltes. Sellepärast on väga oluline, et vanemad või teised lastega tegelevad inimesed kohtleksid neid sõbralikult.

Millise vanemate ja laste vastastikust käitumist puudutava nõuande annab Paulus kristlikele perekondadele? Ef 6:1-4.

Kui hoolitseme laste eest meie mõjupiirkonnas, soovib Issand Jeesus Kristus, et me väldiksime kaht äärmust: karmi, türanlikku meelelaadi ja hoolimatut, ükskõikset hoiakut. Vanematel tuleb leida peenetundeline tasakaal nende äärmuste vahel, vajadusel karistades ja juhtides, näidates samaaegselt lastele halastust, armastust ja armu, mida Jumal on neile osutanud. See on püha ja tõsine vastutus. Siin, nagu kõigis suhetes, tuleb vanematel õppida Jumalalt Risti jalamil.

Osaduse and (Ap 2:41-47)

Need, kes elavad Kristuse valitsemise all, kogevad ainulaadset osaduse tunnet. Kreeka sõna Uues Testamendis kirjeldamaks seda ühtsust, on *koinonia*, sageli tõlgitud “osadus”. Paljud õpetlased arvavad, et “apostel Pauluse poolt 2Ko 13:13 mainitud “Püha Vaimu osadus” on võimalik tõlkida ka “Püha Vaimu läbi toodud osadus”. Teisisõnu, meil on osadus üksteisega sel määral, mil määral me lubame Pühal Vaimul töötada meie elus.

Uuri kirjeldust varasest kristlikust osadusest Ap 2:41-47. Luukas kirjutab, et nad jäid alati osadusse. Peale selle teksti lugemist vasta järgmistele küsimustele:

1. Millist tegelikku ja teoloogilist ühtsust nad ilmutasid? _____

2. Millist osadust nad omasid? _____

3. Millisel praktilisel moel suhtusid nad üksteisesse? _____

4. Millise tunnistuse esitasid nad oma osadusega maailmale? _____

Milline kaunis pilt varasest kogudusest! Milline jõuline kirjeldus just neist suhteid puudutavaist põhimõttest, mida Jeesus ise õpetas ja loomulikult ka oma elus ilmutas! Püüa kujutleda, milline headuse jõud võiks olla sinu kogudus, kui see ilmutaks sellist osadust. Milline võimas tunnistus see oleks (vt Jh 13:35)!

Millised muutused tuleks sinu koguduses läbi viia, et see paremini peegeldaks täna õpitut? Miks peavad need muutused siiski algama iga üksiku uskliku südames? Millisel ainsal moel saavad need muutused tulla?

Edasiseks uurimiseks: Suhete rajamisel on oluline kuulamise oskus. Me kuulame Jumalat eelkõige Tema Sõna kaudu ja Tema loomistegude kaudu. Me kuulame teisi nende pöördumisel meie poole nii sõnaliselt kui ilma nendeta.

Vaatle järgmisi olukordi Jeesuse elus, kui Ta näitas kuulamise tähtsust suhete rajamisel: Jh 3:1-21; 4:4-42.

“Esimene asi, mida üks inimene osaduse edendamiseks võlgneb teisele, on tema ärakuulamine. Just nagu armastus Jumala vastu algab Tema Sõna kuulamisega, nii on armastuse algus vendade suhtes õppimine neid kuulama. See on Jumala armastus meie vastu, et Ta annab meile mitte üksnes oma Sõna, vaid laenab meile ka oma kõrva. Seega on see Tema töö, mida me teeme meie venna jaoks teda kuulates. ... Kuid kristlased on unustanud, et kuulamise and on antud neile Tema poolt, kes Ise on suur kuulaja ja kelle tööd nad peaksid jagama. Me peaksime kuulama Jumala kõrvadega, võimaks rääkida Jumala Sõna.” — Dietrich Bonhoeffer, *Life Together*. (San Francisco: Harper and Row, 1954), pp. 97-99.

Küsimused aruteluks:

1. Meie suhetes teistega tuleb igas aspektis esile üks oluline teema ja see on kõige paremini väljendatud Mt 16:24. Lugege need sõnad kuuldavalt kogu klassiga. Milline on seal esitatud tähtsaim põhimõte? Miks on see põhimõte nii oluline omamaks õigeid suhteid teistega?

2. Reasta kolm kõige tähtsamat suhet sinu elus praegu. Mida sa teed nende suhete hoidmiseks?

3. Millised on mõned loovad moodused, mille abil saad jõuda inimesteni, kelle elus puuduvad paljutähendavad suhted?

4. Lugege klassis üheskoos Bonhoefferi eelpool toodud tsitaati. Mida saate te teha, et saada paremateks kuulajateks?

8. õppetükk — 13.-19. august

Meie vahendite Issand

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: 5Ms 8:7-18; Mt 6:19-21; 24:45-51; 1Ko 9:11-14; Fl 4:11-13; Hb 13:5; Jk 1:16, 17.

Meelespeetav tekst: “Kõik hea and ja kõik täiuslik annetus on ülalt ja tuleb valguse Isalt, kelle juures ei ole muutust ega varjutuste varju” (Jk 1:17).

Juhtmõte: Iga hea ja täiuslik annetus tuleb ülalt. Meie ei ole nende vahendite omanikud, vaid majandajad, millised Issand lahkelt meie käsutusse annab.

Suurim and. Psalmist tuletab meile meelde, et “Jehoova päralt on ilmamaa ja selle täius, maailm ja kõik, kes seal elavad” (L 24:1). Iga hea ja täiuslik and, mille me vastu võtame, tuleb Isa käest. Suurim and kõigist annetati siis, kui Jumal osutas oma armastuse sügavust maailma vastu oma ainusündinud Poja andmisega. “Selles ühes suures annis valas Ta inimesele välja kogu taeva. Sellele lisaks ümbritses Ta inimese piiramatute õnnistustega – soosing soosingu peale, and anni peale –, avades meie pilgu ees kõik tuleviku maailma varad.” — Ellen G. White, “Missionary Work, *Signs of the Times*, Aug. 17, 1891.

Kuna meid on lunastatud Kristuse kallihinnalise verrega, tunnistame me Teda kõigi meie vahendite Issandana, sest kõik meie vahendid on pärit üksnes Temalt ja kindlasti mitte meilt endilt. Meie, niisiis, oleme majapidajad, mitte omanikud, ja majapidajana seome end lahutamatult Isandaga, kelle varanduse üle oleme pandud järelevaatajaks. Me peame vastu võtma majapidaja vastutuse ja tegutsema meie Isanda asemel.

Tänamine iga hea ja täiusliku anni eest (Jk 1:16, 17)

Millist olulist tõde taaskinnitab Jakoobus oma kirjas laialipillutatud vendadele ja õdedele Kristuses? Millised on mõned neist andidest? Millist eksitust püüab ta aidata neil vältida?

Meie kultuur räägib meile, et me saame, mida pälvime ja et me kontrollime seda, mis kuulub meile. Jumala Sõna tuletab meile siiski meelde, et me saame, mida me ei pälvi ja et meie omandid kuuluvad Jumalale. Iga hea ja täiuslik and tuleb ülevalt. Kui ei oleks meie armastavat taevast Isa, ei oleks meil elu, tähendust ega tulevikku. Apostel Paulus meenutab meile, et “Tema sees elame ja liigume ja oleme meie” (Ap 17:28).

Mõtle hetkeks õnnistustele, mis sulle iga päev osaks saavad. Kas keegi meist on mõelnud, kui palju eest on meil põhjust tänulik olla? Mis sulle kuuluvast ei ole lõppeks pärit Jumalalt, meie Loojalt? Jõukus, jõud, mõjukus — mida iganes sa omad, selle alglätteks ei ole sina, vaid Jumal, kes kõik asjad lõi. Kui oluline on, et me ei unustaks iial seda tõde.

Mil moel aitab hingamispäev seda tähtsat tõde nädalast nädalasse meie silme ees hoida?

Millise ohuga seisid silmitsi. Iisraeli lapsed, kui nad valmistusid hõivama Töötatud maad, olemaks peagi ümbritsetud paljude õnnistustega? 5Ms 8:7-18. Millise hoiaku eest hoiatab neid Issand? Kuidas oleme ohustatud samast hoiakust?

Millised mõned sulle antud andidest tähendavad sulle enim? Miks on need nii tähtsad? Mida saad sa teha, hoidumaks pidamast neid iseenesest mõistetavaiks, või mõtlemast, et oled need kuidagi ära teeninud isikliku loomupärase headuse tõttu?

Ustavus kümnnise tagastamises

Issand andis oma sulase Moosese kaudu Iisraeli lastele järgmise käsu: “Ja kõik maa kümnnis, niihästi seemnest kui puude viljast, on Jehoova päralt; see on pühitsetud Jehoovale” (3Ms 27:30). Fraas “pühitsetud Jehoovale” on paremini arusaadav, kui sa mõistad, et pühadus sisaldab endas mõtet “eraldamisest pühaks otstarbeks”, näidates, et kümnnis tuleb eraldada Issandale, olemaks eriliselt kasutatud Tema ja Ta eesmärkide jaoks, vastandina muudele kasutustele.

Loe Malakia 3:8-10. Miks kutsub Jumal üles kümnnise maksmisel mitte petma?

Läbi kogu Piibli näeme erinevaid kümnnise maksmise põhimõtteid. Aabraham andis kümnnise Kõrgeima Jumala preestrile, Melkisedekile (vt 1Ms 14:20) – fakt, mida uuesti rõhutatakse Uues Testamendis Heebrea raamatus (vt 7:2). Ka Jaakobile oli teada kümnnise maksmise põhimõte (vt 1Ms 28:22). Peale Iisraeli väljaminekut kinnitas Jumal uuesti kümnnise seaduse jumaliku korraldusena (vt 3Ms 27:30-32; 4Ms 18:24, 26, 28; 5Ms 12:6, 11, 17).

“Kuna Aabraham on kõigi usklike isa, on ta ka kümnnise maksmise eeskuju kristlastele. Nagu Aabraham maksis kümnnise Melkisedekile, kõrgeima Jumala preestrile, nii maksavad Uue Testamendi kristlased kümnnist Kristusele, meie Ülempreestrile Melkisedeki korra järgi (Hb 5:9, 10; 7:1-22).” — *Seventh-day Adventists Believe*, p. 272.

Loe 1Ko 9:11-14. Kuidas aitavad need Pauluse sõnad meil mõista olulist põhimõtet meie kohustuse taga maksta koguduse vara-aita ustav kümnnis?

Kuidas on kümnnise maksmine nähtav avaldus meie tunnistusest, et kõik, mida omame, tuleb Jumalalt? Miks on kümnnise maksmine nii oluline usu tegu? _____

Varanduse kogumine taevasse (Mt 6:19-21)

Loe Mt 6:19-21. Kirjuta tekst ümber oma sõnadega, väljendades sinu arvates Issanda poolt siin meile öeldud olulise sõnumi.

Kui lihtsad iganes on Kristuse sõnad, on mõte nende taga sügav. Jeesus räägib meile hoiatavalt, et selle maailma asjad on ajalikud, ajutised, ebakindlad; miks siis panna kogu oma varandus sinna, kust see ühel päeval ära pühitakse või igaveseks kaduma läheb? Miks panna oma raha panka, mis sinu teada lähemas tulevikus kokku variseb? Issand suunab meid taevaste igaveste asjade juurde, mis kaua peale selle maailma ja kogu selles leiduva möödumist on üha olemas.

Loe 1Jh 2:15-17. Mil moel ütlevad need sõnad meile sama, mida ütles Jeesus eelnevates salmides?

Kuidas mõistad sa Jeesuse õhutust “koguda ... varandusi taevasse”? Mida see eriliselt sisaldab? Vaata ka Lk 12:16-21.

Varanduse kogumisel taevasse on tegemist mitte üksnes sellega, mida me teeme oma rahaga, vaid kogu meie eluga. Millised on meie eelistused? Meie suurimad mured? Kui palju meie elust kulub maistele, ilmalikele, ajalikele asjadele vastandina vaimulikele ja taevastele? Näiteks: kui palju aega kasutame palveks, Piibli uurimiseks või tunnistamiseks, vastandina TV jälgimisele? Kas meie elu ilmutab, et me tõesti mitte üksnes ise valmistume Jeesusega kohtuma, vaid aitame ka teisi valmistuda? Need, kes koguvad varandust taevasse, teevad iga päev otsuseid Issanda kasuks; nad eelistavad kuulekust patule, armastust vihkamisele ja teisi iseendile. Lühidalt, varanduse kogumine taevasse tähendab elada kristlikku elu, ennastohverdavast armastusest ajendatud elu, mida ei valitse armastus maailma või asjade vastu maailmas, kus eksisteerivad koi, vargad ja rooste.

Mõtiskle Kristuse sõnade üle: “kus on su varandus, seal on ka su süda.” Kus on sinu süda? Mida kõneleb su vastus sinu enese ja selle kohta, kus on su varandus? Kas on aeg oma konto teisale paigutada?

Elades ustavate majapidajatena (Mt 24:45-51)**Loe Matteuse 24:45-51. Millise sõnumi Issand siin annab?**

Vaatle ustava ja targa majapidaja iseloomujooni. Ta tegi, mida temalt oodati. See tähendab, et tal oli peale õige õpetuse ja teoloogia veel midagi. Ilmselt kajastus kõik see tema tegudes. Asja tuum — see mees oli kuulekas. Seepärast ei olnud isanda tagasituleku aeg kõige tähtsam; tema tulek poleks muutnud midagi, sest Ta oleks mistahes ajal leidnud oma sulase ustavana töötamas.

Kontrastina on meil kerge mõista kohut ustavusetu sulase üle ja mõista teda hukka tema isemeelsuse pärast. Ja ometi, kas ei toimi paljud meist paljus samal moel? Me kasutame Issanda poolt meie käsutusse antud vahendeid iseendi teenimiseks. Me oleme hõivatud isiklike soovide ja päevaplaanidega, selle asemel, mida Issand on käskinud meil teha Tema poolt antud andide majapidajaina.

Loe uuesti tänased tekstid. Kuidas ilmutas kuri sulane oma väärat hoiakut Issanda suhtes? Mida ta tegi? Millised on mõned tänapäeva vasted kaassulaste loomisele ning joomaritega söömisele ja joomisele? Teisisõnu, kuidas võiksime meie tänapäeval, oodates üha Kristuse tulekut, ilmutada oma elus samasugust vale hoiakut, mis oli kurjal sulasel?

Pane ka tähele, et kuri sulane ei arvanud, et Issand ei tule tagasi; ta mõtles, et see tulek on kaugemal kui esmalt ettenähtud. Mis võiks paremini kirjeldada ohtu meile kui adventistidele — meile, kes oleme kaua oodanud Issanda tulekut ja kes räägime sageli (õigustatult või mitte) “viivitusest”? Kas me oleme, isegi alateadlikult, muutnud oma eluviisi, kuna me mõtleme, et Issanda tulek on edasi lükatud?

Oletame, et Kristus tuli tagasi eile. Oleks Ta leidnud sind ustava või kurja sulasena? Kui vastus oleks viimane, mida oleksid sa pidanud tegema eile teisiti, selleks et olla peetud ustavaks sulaseks?

Õppides olema rahul

“Ent jumalakartus on suur tuluallikas, kui ta on ühendatud rahulolemisega” (1Tm 6:6).

Sõna, mis 1Tm 6:6 on tõlgitud “rahulolemine”, vihjab ise hakkama saamisele – sellise inimese olukorrale, kes peab end ülal ilma teiste abita. Sellist asja hinnati suuresti paljude Pauluse kaasaegsete filosoofide poolt. Samal ajal kui ka apostel Paulus peab rahulolemist vooruseks, osutab ta, et Jeesuse järgijate jaoks ei johtu rahulolemine seestpoolt vaid väljastpoolt.

Uuri järgmisi rahulolust kõnelevaid Pühakirja lõike: Fl 4:11-13; Hb 13:5. Mil moel on kristlane võimeline kogema rahulolu isegi kõige raskemates olukordades? Kuidas oled sina kogenud mõningaid Pauluse poolt neis salmides mainitud asju? Milliseid õppetunde omandasid sa neis kogemustes? Too mõned näited oma olukordadest ja jaga neid klassiga.

Meie rahulolu põhineb sellel, et me usaldame oma Issandat ja Päästjat Jeesust Kristust. Tema on see Üks, kes meid tugevdab. Tema on meie Kalju, kui kõik muu on ajuliiv. Tema on meie Käendaja, kui kõik muu on ebakindel. Lahus Jeesusest Kristusest ei eksisteeri mingit tõelist rahulolu.

“Selles kirjas Timoteosele rõhutab Paulus sellise õpetuse andmise vajadust, mis kõrvaldaks rikaste juures nii sageli esineva eksiarvamuse, et oma rikkuste pärast on nad paremad vaestest, et nende võimekuse tõttu soetada vara on nad kõrgemal ka tarkuse ja arusaamise poolest — lühidalt, et tulus peitubki jumalakartus. See on kohutav eksitus. Kui vähesed hoolivad sellest manitsusest! Kui paljud hellitavad endas valelootusi, et nende majanduslik edukus ongi jumalakartus! Paulus väidab: “Jumalakartus koos rahulolemisega on suur tuluallikas.” Kuigi rikkad inimesed võivad kogu oma elu pühendada ainult rikkuste hankimisele, on ometi nii, et kuna nad ei toonud endaga midagi maailma, ei saa nad siit ka midagi kaasa võtta. Nad peavad surema ja jätma selle, mille saavutamine neile nii palju maksma läks. Nad ohverdasid kõik – ka oma igavesed huvid – selle vara hankimiseks, kaotades mõlemad maailmad.” — 1T 541.

Mõtle tsiteeritule. Miks ei pea keegi olema tingimata rikas, et kohata neid ohte, millest ta räägib? Miks on kõige maise *tasakaalutu* taotlemine ohtlik? Milliseid praktilisi samme saame teha, et kindlustada sellesse lõksu mitte langemise?

Edasiseks uurimiseks: *Kaks õppetundi majapidamise alal.* Võrdle lugu rumalast rikkast mehest Nikodeemuse looga.

Rumal rikas mees: Lk 12:13-21.

“Tähenamissõna läbi rumalast rikkast mehest esitab Kristus nende meeletust, kes hindavad üle kõige asju. See mees oli kõik, mis tal oli, saanud Jumalalt. ... Ta ei mõistnud, et Jumal oli teinud teda Tema andide majapidajaks, et ta võiks abistada puudustkannatajaid. Tal oli soodne võimalus olla Jumala andide jägaja, aga ta mõtles ainult oma isiklike mõnude rahuldamisele.” — Ellen G. White, COL, p. 256.

Nikodeemus: Jh 3:1, 2; 19:38-40.

“Nüüd, kui juudid püüdsid hävitada vastsündinud kogudust, astus Nikodeemus välja selle kaitseks. Ta ei olnud enam ettevaatlik ega kõhklev, vaid õhutas jüngrite usku ja kasutas oma rikkust Jeruusalemma koguduse toetamiseks ning armuõpetusetöö edasiviimiseks. Need, kes varasemal päeval olid teda austanud, pilkasid nüüd teda ning kiusasid taga. Ta sai selle maailma vara poolest vaaseks, ometi ei kõhelnud ta usku kaitsmast.” — Ellen G. White, “Apostlite teod”, orig. lk. 105.

Küsimused aruteluks:

1. “Mõtle olukorrale, kus igaüks oleks vaba otsustama, kuidas oma kümnist kasutada, selle asemel, et usaldada see kogudusele. On raske mõista, kuidas kogudus saaks veel tegutseda või üldse eksisteerida. Mida peaks see rääkima meile, kui tähtis on, kuhu me oma kümnise paneme? Vestelge selle üle klassis.

2. Kuidas aitab kümnise ja annetuste tagastamine meil vältida ahnust.

3. Oletame, et keegi tuleb teie klassi ja ütleb: “Ma just kaotasin oma töökoha. Mul on vaevalt raha, et maksta üür ja toita oma lapsi. Mul ei ole võimalik kümnist maksta. Ma ei saa oma olukorda muuta.” Mida ütleksid sellele inimesele? Mida saaksid sa tema heaks teha?

9. õppetükk — 20.-26. august

Meie ihutempli Issand

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Jh 1:1-4; Kl 1:16, 17; Gl 3:13; 1Pe 1:18.19; 1Ko 6:19, 20; 10:31.

Meelespeetav tekst: “Või teie ei tea, et teie ihu on teie sees oleva Püha Vaimu tempel, kelle te olete saanud Jumalalt, ja et te ei ole iseeneste omad? Sest te olete kallihinnaga ostetud. Austage siis Jumalat oma ihus!” (1Ko 6:19, 20).

Juhtmõte: Meie ihu ei ole mahuti, mida võime kasutada ja kuritarvitada oma äranägemise järgi. Jumala armu trofeena, lunastatuna meie Issanda Jeesuse Kristuse kallihinnalise vere läbi, peaksime me austama Jumalat oma ihus. Küsimus on, kuidas me seda teeme?

Teie olete elava Jumala tempel. Kui apostel Paulus mainis esimest korda sõna “tempel” Korintose elanikele, ei viinud see nende mõtteid nende ihule; pigem mõtlesid nad Aphrodite templile – kohale, kus kummardajad osalesid seksuaalses amoraalsuses templi prostituutidega. Ehk on see põhjuseks, miks Paulus oma kirjades korintlastele läheb küllalt kaugele, muutmaks värskete usklike arusaama templi suhtes, kus elab Jumal — et see asub nende südames, kes võtavad vastu Jeesuse Kristuse oma Päästja ja Issandana. Paulus kuulutab: “Meie oleme elava Jumala tempel” (2Ko 6:16), ja “teie ihu on teie sees elava Jumala tempel” (1Ko 6:19). Järelikult ei ole kõige sundivam põhjus oma ihu eest hoolitsemiseks lihtsalt meie elu pikendamine või parem tervis praegu, vaid meie otsus austada Jumalat oma ihus, mis on Tema and meiele.

Kõik on tehtud Tema läbi (Jh 1:1-3)

Uue Testamendi kirjutajad teavitavad julgesti, et Issand Jeesus Kristus ei ole üksnes Messias, Kõigekõrgema Poeg, vaid Ta on ka maailma Looja. Tuhanded aastad enne, kui Jumala Poeg sisenes inimolemusse Naatsareti Jeesuse isikus, valmistas Ta oma sõnaga maailma.

Millised kolm väidet lihaks saanud Sõna kohta esitab apostel Johannes oma evangeeliumi aruande alguses?

Jh 1:1, 2 _____

Jh 1:3 _____

Jh 1:4 _____

Apostel Paulus rõhutab samuti Jeesuse Kristuse, Jumala Poja ülemvõimu kõige Loojana ja selle Ühena, kellelt on pärit isegi meie elu. Rääkides Issandast Jeesusest Kristusest, nähtamatu Jumala kujust, kirjutab Paulus: “Sest tema läbi on loodud kõik, mis on taevastes ja mis on maa peal, mis nähtav ja nähtamatu, olgu aujärjed, ülemused, valitsused, võimud; kõik on loodud tema läbi ja temasse; ja tema ise on enne kõiki ja kõik püsivad koos tema sees” (Kl 1:16, 17).

Võrdle omavahel Jh 1:1-4 ja Kl 1:16, 17. Kuidas need täiendavad teineteist? Milline on mõlema tähtsaim sõnum?

Maapealse teenistuse kestel ei väitnud Issand Jeesus Kristus millalgi otseselt, et Ta on kõige Looja. Ometi, uurides Tema elu ja õpetusi, leiame palju tundemärke, mis osutavad Tema loovale väele. Näiteks, kui Jeesus vaigistas tormi Galilea järvel, hüüatasid hämmastunud jüngrid: “Kes see siis öieti on, et ka tuul ja meri kuulevad tema sõna” (Mk 4:41).

Tänaaste väheste tekstide taustal loe 1Ms 2:7 aruannet inimese valmistamisest Jumala poolt. Pane tähele selle teo soojust – õhkuvat lähedust – erinevalt kõige muu loomise aruandele 1. Moosese raamatus. Mida räägib see meile meie eksisteerimise peamisest eesmärgist – sellest, kes me oleme ja miks me oleme siin? Milliseid radikaalselt erinevaid järeldusi saame me teha meie elu tähenduse kohta, kontrastina neile, kes arvavad meid olevat lihtsalt juhuse produktid, ei enam? (vt ka 1Ms 1:26, 27).

Lunastatud

Eilses osas nägime, et Piibel esitab väga selgelt Jeesust Kristust Loojana, kes on loonud kõik, kes kutsus ellu maailma ja kes suurt lähedust ilmutavas teos puhus esimese inimese ihusse “elu hinguse”. Seega ei ole me iseendi omad, nagu oleksime me ise end esile kutsunud ja siia toonud. Vastupidi. Tema erilise loomistee objektidena kuulume me Jumalale, *kellel on meie üle suurem õigus kui meil endil*.

Loe eelneva lõigu viimase lause, eriti kursiivis oleva osa. Milliseid järeldusi võib sellest teha? Kuidas peaks see mõjutama meie eluviisi ja meie otsuseid? Millal oli viimane kord, kui tegid mingi otsuse selle mõtte alusel?

Me võiksime kuuluda Jumalale, kuna Ta on meie Looja, kuid Piibli kohaselt ei ole see Tema ainus nõudeõigus meie kohta.

Loe järgmised tekstid. Mida need ütlevad ja kuidas aitavad need meil mõista Issanda omandiõigust meie suhtes? Ap 20:28; Gl 3:13; 4:4, 5; 1Pe 1:18, 19; Kl 1:14; Hb 9:12.

Piiblis tähendab mõiste lunastatud olemisest olla tagasi ostetud, olla üles leitud, olla päästetud, olla vabastatud. Jeesuse, meie Lunastaja läbi on meiega toimunud kõik mainitu, mis tähendab, et Tema õigused meie kohta on isegi suuremad kui varem, sest nüüd oleme me Tema omad nii loomise kui lunastuse läbi. Ja lunastamine võiks olla isegi suurem õigus, sest lihtsalt loodud olemine ei tähenda tingimata midagi head. Lõppude lõpuks võiks paljud inimesed sajata nende isiklikku eksistentsi ja soovida, et nad poleks üldse sündinud. Kontrastiks – meid lunastades mis töötab meile uue eksistentsi patuta ja kannatusteta maailmas, on Kristus teinud meie jaoks midagi imelist, mida miski ei saa vähendada ega hävitada (vt Tn 2:44).

Kirjuta tänupalve Jumalale selle eest, mis Ta on sinu jaoks teinud su Loojana ja Lunastajana. Mil moel soovid sa Talle vastata selle kõige eest, mis Ta on teinud? Milliseid tänukohustusi tunned sa Jumala suhtes ja mis motiveerib sind neid kohustusi täitma?

Püha Vaimu tempel (1Ko 6:19, 20)

Oma esimeses kirjas Korintose kristlastele rõhutas apostel Paulus Jumala austamise tähtsust meie ihus. Korintose usklikud seisid silmitsi mitme võimsa väljakutsega. Nad elasid linnas, kus seksuaalne amoraalsus polnud üksnes ülekaalus, vaid sellele õhutati. Saatan rikkus Jumala kuju ühtviisi uskmatus ja usklikes. Juhuslikud vahekorrad ei vaevanud üksnes ühiskonda, need tungisid ka kogudusse.

Millisele kahele põhjusele Jumala austamiseks meie ihus osutab Paulus oma arutluses seksuaalse amoraalsuse kahjulikest mõjudest? 1Ko 6:19, 20.

1Ko 6:19 _____

1Ko 6:20 _____

Võta väheste sõnadega kokku Pauluse poolt meile neis salmides öeldu. Kuidas peaksid need tões mõjutama meie igapäevast elu?

Issanda Jeesuse Kristuse järgijaina ei või me kasutada ega väärtarvitada oma ihu hoolimatu ükskõiksusega. Liiga sageli ütlevad inimesed: “See on minu elu ja ma võin sellega teha, mida ma tahan.” Jumala Sõna ei tunnista seda enesekeskset filosoofiat. Kui kristlased tegelevad kahjuliku tegevusega, rikuvad nad isiklikult iseendid ja häbistavad avalikult Jumalat.

Millised on mõned muud kahjulikud tegevused, mis on sobimatud neile, kelle ihu on Püha Vaimu tempel? Vt ka Õp 20:1; 5Ms 21:20; 1Ko 10:31.

Jumala austamine meie ihus sisaldab rohkem kui hoidumist seksuaalsest amoraalsusest. Kui me juba kord tunnustame, et meie ihu on Püha Vaimu tempel, lunastatud Jeesuse kallihinnalise verrega, mõjutab see arusaamine igat aspekti meie elus. Me püüame mitte üksnes hoiduda rüvetamast oma ihu templit mistahes aine või tegevusega, mis on kahjulik või sobimatu. Me püüame ka aktiivselt hoolitseda oma ihu templi eest ja osaleme tegevustes, mis austavad Jumalat.

“Kristlase jaoks on oluline ainult vaimulik, mitte füüsiline.” Kuidas vastaksid sina piibellikul alusel sellele väitele? Kuidas mõistad sa kindlat seost inimese füüsiliste ja vaimulike dimensioonide vahel?

Tehke kõik Jumala auks (1Ko 10:31)

Olles pöördunud Korintose usklike poole palvega hoiduda rüvetamast oma ihutemplit seksuaalse amoraalsusega, esitab Paulus põhimõtte, mis saab juhtida elu iga aspekti: “Kas te siis sööte või joote või midagi teete, seda tehke kõik Jumala auks” (1Ko 10:31). Kreeka sõna, tõlgitud “au”, on sama sõna, mida kasutatakse verbina 1Ko 6:20: “Austage siis Jumalat oma ihus!” Kahe fraasi vaheline seos on ilmne. Kuna sinu ihu on Püha Vaimu tempel, peaks kõik, mida sa teed, kaasa arvatud, mida sa sööd või jood, olema tehtud Jumala auks.

Kuidas keegi “austab Jumalat” oma ihus või kuidas keegi sööb ja joob “Jumala auks”? Mida see tähendab? Kuidas näitavad ülaltoodud tekstid meile, et Jumal hoolib sellest, mida me sööme ja joome? Miks Ta hoolib?

Me oleme füüsilised olevused. Uues taevas ja uuel maal oleme ikka füüsilised olevused (vt Ilm 21:4, 14). Mõte, et me oleme tempel, sobib isegi rohkem tõendama, kui püha ja oluline on meie olemuse füüsiline aspekt. Pole siis ime, et meid manitsetakse hoolitsema iseendi eest, kasutamaks oma ihu moel, mis austaks selle Valmistajat. Iga ihulik patt või meie ihu väärkasutus rüvetab seda, mille Jumal on loonud ja meile andnud.

Niisiis, kui Jumal meid armastab ja meist hoolib, ei peaks olema mingi üllatus, et Ta soovib meid näha hoolitsemas oma ihu eest, mis saab olla nii suure rõõmu kui suure kannatuse allikas, sõltudes sageli sellest, kuidas me ise selle eest hoolitseme.

Mida räägivad järgmised tekstid Jumala suhtumisest meie füüsilisse heaollu? 2Ms 15:26; Jr 30:17; Mk 5:25-34; 3Jh 1:2.

Ellen White on kirjutanud: “Kuna loodusseadused on Jumala seadused, on meie kohustus neid seadusi hoolega uurida. Me peaksime uurima nende nõudeid meie ihu suhtes ja neile kuuletuma.” – 6T 369. Mida ta meile siin ütleb? Mil moel peegeldavad need sõnad põhimõtet, mille andis meile Paulus 1Ko 10:31?

Shalom!

Paljud inimesed on kuulnud heebrea sõna *shalom*, mis tähendab “rahu”. Seda kasutatakse vahel sundimatu tervitusena juutide seas tänapäeval.

Milliseid mõtteid tekitab sinus sõna “rahu”? Millistel erinevatel viisidel kasutad sa seda sõna oma kõnepruugis? Mida see sinu jaoks tähendab? _____

Sõnal *shalom* iseenesest on väga rikkalik ja sügav tähendus Vanas Testamendis, kus see esineb ühes või teises mõttes sadu kordi. See kannab endas mõtet täiuslikkusest, heast käekäigust, terviklikkusest, mõistlikkusest, hüvangust, sisemisest harmooniast ja tervisest. Sõna ise ühendab kõik elu aspektid, hõlmates füüsilist, vaimset ja vaimulikku nii individuaalselt, kollektiivselt kui rahvuslikult.

Näiteks ühes selle sõna varasemaist kasutusist küsib Jaakob Labani käekäigu (*shalom*) järele (vt 1Ms 29:6). Sõna, mis selles salmis on mõlemal korral tõlgitud “hästi”, on *shalom*. Kontrastina käsib Jeremija (Jr 29:7) vangipõlves olevaid juute paluda *shalom*’i (heaolu) “linnale, kuhu ma olen lasknud teid viia”, sest Issanda ütluse kohaselt on selle linna *shalom* (hea põli) juutidest vangide *shalom* (hea põli).

Otsi üles järgmised tekstid, kus esineb *shalom* ühes või teises mõttes. Kuidas aitab selle kasutamine meil mõista selle sõna tähendust meie täiusliku tervise ja vaimuliku heakäekäigu kohta? 1Ms 43:28; Öp 3:2; Jr 33:6; L 38:4 (sõna mis on tõlgitud “rahu” mu kontides, on *shalom*), 119:165; Js 48:22.

Piibel annab Jeesusele nime *sar-shalom*, “Rahuvürst”, mis on arusaadav, sest Temas, usu läbi Temasse, kuulekuse läbi Tema seadustele nii moraali kui füüsilises valdkonnas leiame me *shalom*’i – oma terviklikkuse, täielikkuse ja heaolu.

Adventistidena on meid suuresti õnnistatud tervise sõnumiga. Kui tõsiselt võtad sa valgust, mis meile tervise suhtes antud on? Milliseid muutusi oleks sul vaja teha, omamaks rohkem *shalomi* oma isiklikus elus?

Edasiseks uurimiseks: Tervisereformi sõnum, Jumala austamine meie ihus, on alati olnud oluline seitsmenda päeva adventistidest kristlastele. Jumal andis palju juhtnööre tervisereformi osas Ellen White'i teenistuse kaudu. Meie eesõigus on jagada seda Jumalat oma ihus austamise sõnumit maailmaga. "On võimatu töötada meeste ja naiste päästmise heaks ilma esitamata neile vajadust end lahti kiskuda patustest harjumustest, mis hävitavad tervist, rikuvad hinge ja takistavad taevasel tõel mõjutamast mõttemaailma. ... Laske viletsail kuulda rõõmusõnumit tervisest, kuulutatuna neile praktilisest vaatepunktist, nii et nad saavad teada, kuidas hoolitseda õigesti ihu eest, mis on Püha Vaimu tempel." — Ellen G. White, 7T 137.

Küsimused aruteluks:

1. Kuna me oleme päästetud Jumala armust usu läbi ja mitte oma tegude kaudu, miks on see tõepoolest oluline, kuidas me oma ihutempli eest hoolitseme?
2. Mil moel, kui üldse, oskad sa näha seost pühaduse ja tervisliku eluviisi vahel? Kas leidub see mõte kusagil Pühakirjas?
3. Rääkige klassis selle üle, mida te oleksite võimelised tegema, et aidata oma koguduseliikmetel saada teadlikumaks vajadusest hoolitseda oma ihu eest.
4. Millise ohuga seisame silmitsi, rõhutades tervise tähtsust ja selle seost usu ja vaimulikkusega, ilma et me seejuures paneksime haigeid tundma, nagu oleksid nad mingil moel Jumala karistuse all?
5. Kuidas on riietumine ja ehtimine seotud meie ihutempli küsimusega? Mida ütleb Pühakiri selle teema kohta?

10. õppetükk — 27. august - 2. september

Meie töö Issand

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: 1Ms 1:27, 28; 2:15; 3:17-19; 2Ts 3:6-12; Ap 10:36-43; Ef 4:28; Mt 25:14-30.

Meelespeetav tekst: “Kellel on kaks vammust, see andku sellele, kellel ei ole, ja kellel on rooga, see tehku nõndasamuti” (Lk 3:11).

Juhtmõte: Need, kes elavad Kristuse valitsemise all, näitavad oma töös üles tublidust ja viljakust. Nende mõtte- ja kädetöö toob au Jumalale ja õnnistusi neid ümbritsevaile.

Töö auväärus. Meid kui Issanda Jeesuse Kristuse järgijaid kutsutakse suunama oma mõtted sellele, mis on ülal, mitte maistele asjadele. Ometi õhutab Jumal meid samaaegselt olema viljakad ka oma igapäevases töös. Kommenteerides Kristuse tähendamissõna talentidest, märgib Ellen White, et “Jumal on kutsunud meid Teda teenima ka elu ajalikes toimetustes. Hoolsus selles töös on samuti osa tõelisest usust, nagu seda on vaimulik pühendumine. ... Iga tõeliselt pöördunud mees või naine on ka hoolas töötegija.” – Ellen G. White, “Kristuse tähendamissõnad”, orig. lk. 343.

Sel nädalal uurime töö andi nende jaoks, kes on vastu võtnud Jeesuse Kristuse Päästja ja Issandana. Me avastame, et tublidus ja viljakus meie töös on olulised osad meie tunnistusest taevase kuningriigi kodanikena.

Töö and Eedenis (1Ms 1:27. 28; 2:15)

Vastupidi üldisele arusaamale ei ole igapäevane töö sugugi üks patuses maailmas elamise negatiivsetest tagajärgedest (üldine arusaam, et töö on halb, on siiski patu tagajärg). Mõttekas töö oli osa Jumala algsest ja täiuslikust plaanist inimkonna jaoks.

Millise töö andis Looja meie kaugetele esivanematele? 1Ms 1:27, 28; 1Ms 2:15. Miks peaks eksisteerima töö patutus, täiuslikus keskkonnas? Mida räägib selle eksisteerimine mainitud miljöös meie töö mõistest üldiselt?

Eedeni aed kujutas endast veatut keskkonda. Kogu loodu rõõmustas koos täiuslikus harmoonias. Selles idüllilises olukorras andis Jumal Adamale ja Eevale rahuldustpakkuva tööloigu nii aias kui maailmas üldiselt. Kogu nende suhtlemine loodud maailmaga nende ümber ei piirdunud üksnes selle nautimisega; pigem pidid nad sellega tegelema. Tegelikult pidid nad valitsema loodud maailma üle; seega olid nad teatud mõttes aednikud-valitsejad, töötades üheaegselt nende aiakodus ning valitsedes maad ja kõike elavat selles. Loodud sellest maailmast, olid nad kindlasti osa sellest, töötades selles töölistena, olles aga samal ajal ka valitsejad selle üle – huvitav rollide kombinatsioon, kas pole?

Arvestades inimese olemust ja meie võimet kasvada, õppida ja olla muudetud, miks sinu arvates tahtis Jumal, et meie ürgsed esivanemad, isegi patuta keskkonnas, peaksid töötama ja kandma teatud vastutust.

Kuidas pakub sinu töö sulle võimalusi kasvada, küpseda ja õppida? Mida saaksid teha, et kasutada ära sinu töö pakutavaid võimalusi kasvamiseks ja küpsemiseks?

Töö peale pattulangemist (1Ms 3:17-19)

Patu sissetung meie maailma tõi kaasa arvukad negatiivsed tagajärjed. Kõige laastavam tagajärg oli surm. Kaua enne seda, kui Aadam ja Eeva isiklikult surma kogesid, pidid nad nägema oma patu kohutavat tagajärge Aabeli surmas tema venna Kaini käe läbi. Patt kahjustas mitte üksnes inimperekonda; see kahjustas ka keskkonda.

Loe tähelepanelikult 1Ms 3:17-19. Kuidas kahjustas patu sissetung keskkonda ja meie suhtlemist sellega? Kuidas mõistad sa Jumala poolt neis salmides öeldut? Kas need muutused olid ainult patu karistus või olid need patu loomulikud tagajärjed?

Ei ole teada, kui palju aega möödus maailma loomisest, enne kui patt rikkus täiusliku loomingu. Kahtlemata tundsid Aadam ja Eeva rõõmu eesõigusest töötada selles imelises keskkonnas. Patu sissetungiga muutus aga keskkond karmiks ja vaenulikuks. Meie ürgsed esivanemad olid nüüd sunnitud töötama oma palge higis. Mandumise ja surma ringkäik looduses pidi olema püsivaks meenutuseks nende isiklikust surelikkusest, aga ühtlasi tugevaks kontrastiks Eedenile, mida nad olid kord omanud.

Nende tekstide põgus lugemine kõlab nii, nagu oleks Issand olnud väga karm nende karistamises. Ometi, tungides välispinnast sügavamale – mida muud oskad sa siin leida? Teisisõnu, kuidas võis Issand olla kasutanud neid muutusi, et aidata Adamat ja Eevat?

“Jumala eesmärk oli raske tööga leevendada inimese sõnakuulmatuse läbi maailma toodud kurjust. Töörügamise läbi võidi muuta Saatana kiusatused tagajärjetuks ja ohjeldada kurjuse voogu. Ja kuigi tööga kaasneb mure, väsimus ja vaev, on see üha õnne ja arengu allikas ning kaitsevahend kiusatuste vastu. Töödistsipliin asetab tõkked enesehellitamisele ja edendab usinust, puhtust ja püsivust. Niiviisi muutub see osaks Jumala suurest plaanist meie toibutamiseks pattulangemisest.” – Ellen G. White, “Kuulutus noortele”, orig. lk. 213.

On sul tuua näiteid selle kohta, kuidas saab tööd kasutada meie vaimulikuks hüvanguks?

Viljakus meie töös (2Ts 3:6-12)**Loe 2Ts 3:6-12 ja vasta järgmistele küsimustele:**

1. Kellest peaksid inimesed hoiduma? _____

2. Kelle eeskuju peaksid nad järgima ja milles? _____

3. Millise põhjuse nimetas Paulus tõsiasjale, et tema ja ta kaasevangelistid tegid tööd oma igapäevase leiva teenimiseks? _____

4. Milline oli Pauluse hoiak nende suhtes, kes keeldusid tööd tegemast? _____

5. Kuidas võtaksid sa kokku Pauluse siin väljendatu tuuma? Milliseid mainitud printsiipe peaksime me tänapäeval rakendama oma elus ning suhtumises töösse ja neisse, kes tööd ei tee? _____

6. Millistes olukordades võiks vabandada neid, kes tööd ei tee? Milline on sinu kohus sellise inimese suhtes? _____

Kui me oleme oma töös viljakad, õnnistatakse meid mitmel moel. Me oleme võimelised hoolitsema oma perekonna ja armsate vajaduste eest. Meie viljakus toob au ka Issandale, keda me teenime. Kas me künname põldu, hoolitseme haige eest, töötame kodus või tegutseme ärikingkonnas, saame seda töötamise aega kasutada meie Issanda austamiseks ja meid ümbritsevatele õnnistuseks. Selline on inimese hoiak, kes elab Kristuse valitsemise all.

“Kes ei taha tööd teha, ärgu ka söögu.” Kuidas suhtud sina sellesse manitsusse ühendatuna kogu mõistega armust, andeksandmisest, inimeste kohtlemisest paremini kui nad pälvivad, just nagu Kristus on kohelnud meid paremini kui me pälvime?

Töötamine teiste heaks

Millist tööga seonduvat põhimõtet jagas Paulus usklikega Efesosel? Ef 4:28.

Apostel Paulus rakendas ellu, mida ta jutlustas. Kõneldes enne Mileetoselt lahkumist Efesose vanematega, ütles ta: “Hõbedat ega kulda ega riietust ei ole ma ihaldanud. Te teate ise, et need mu käed on teinud tööd minu ja mu kaaslaste vajaduste rahuldamiseks” (Ap 20:33, 34). Pauluse õpetus sõnades ja eluga meenutab meile nõuannet ühelt teiselt meie Issanda Jeesuse Kristuse sulaselt. Ristija Johannes õhutas oma kuulajaid laskma nende töö viljadel õnnistada neid ümbritsevate inimeste elu: “Kellel on kaks vammust, see andku sellele, kellel ei ole, ja kellel on rooga, see tehku nõnda samuti” (Lk 3:11).

Loe Jk 2:14-20. Milline oluline sõnum on siin nende jaoks, kes tunnistavad end päästetuks ainult usu läbi? Kuidas aitab see nõuanne meil mõista päästva usu olemust?

Jakoobuse sõnade puhul paelub tema poolt usuga seostatavate tegude laad. Me kaldume sageli mõtlema sellistest tegudest, nagu mitte varastamine, mitte tapmine, mitte hingamispäeva rikkumine jne., mis loomulikult kuuluvad osana Kristuse järgimise juurde. Jakoobus räägib siin aga millestki muust — hoolitsemisest nende eest, meie ümber, kes on puuduses. Neile ainult lahkete sõnade ütlemisest või ainult ettepaneku tegemisest nende pärast palvetada, ei piisa. Jakoobus esitab näiteid sedalaadi tegudest, mis ilmutavad tõelist usku. Kristlastena tuleb meil olla hoolikad, et me ei toimiks variseride kombel, makstes “kümnist mündist ja tillist”, jättes kõrvale tähtsaima käsuõpetuses – “õigluse, halastuse ja ustavuse” (Mt 23:23).

Vaeste aitamine nõuab kaht asja: aega ja raha. Kui palju oma ajast, kui palju oma rahast oled sa valmis kulutama abivajajatele sinu ümber? Mida räägib su vastus sinu usust?

Töötamine meie Issanda taastuleku ootuses (Mt 25:14-30)

Issand Jeesus Kristus jutustas tähendamissõna, mis rõhutas iga ressursi potentsiaali täieliku kasutamise tähtsust Tema tulekut oodates.

Loe tähendamissõna talentidest Mt 25:14-30. Mida saame siit õppida oma elu jaoks tänapäeval? Millise sõnumi edastab Jeesus meile? _____

“Ei ole ühtki inimest, kellele pole usaldatud mitte ühtki talenti, kellel pole teha mingit tööd Issanda jaoks. Mitte keegi ei saa vabandada. Mitte keegi ei tohi jääda jõudeolekusse, vaid igalt inimeselt oodatakse tema parimat; talle usaldatud talendid tuleb kasutada pühendunud teenimiseks Meistri heaks.” — Ellen G. White, “Redeem the Time Because the Days Are Evil”, RH, April 21, 1896.

Veel paelub selle tähendamissõna juures see, et sellele eelneb tähendamissõna rumalatest neitsidest (vt Mt 25:1-13), mis tähtsustab rohkem usuelu, pühendumist ja palvetamist, mille tulemuseks on Püha Vaimu töö meie elus. Sellele järgneb kohe tähendamissõna talentidest, mis käsitab aktiivset kristlikku elu, mitte ainult palvetamist ja uurimist, vaid ka väljaspoole suunatud tööd Meistri heaks.

Siinne põhimõte ei pea siiski olema piiratud üksnes tööga Issanda jaoks. Kõigis meie töödes ja toimingutes peaksime püüdma oma ülesandeid täita ustavuse ja hoolega, nagu tegid ustavad sulased.

Kuidas mõistame seda tähendamissõna mõiste valgusel päästmisest üksnes usu läbi? (Rm 3:28; 4:1-13; Gl 2:16).

Meie usk väljendub meie tegudes, mida sooritame Jumalalt saadud andidega. Me ei saa eraldada meie kristlust meie eluviisist; ja meie eluviisi ei saa lahutada sellest, kuidas me töötame, kuidas peame oma ametit, milline tahes see on. Ustav, põhjalik, hoolas ja aus töötamine meie töökohal võib olla jõuliseks väljenduseks meie usust, samuti jõuliseks tunnistuseks Jumalast, keda me teenime.

Kui see, kuidas sa oma töösse suhtud, oleks kõik, mida mõned sinu usust teaksid, millise mulje saaksid nad sinu usust?

Edasiseks uurimiseks: Loe “Kristuse tähendamissõnad”, orig. lk. 359, 360.

Mõned isikud kutsutakse täisajaga teenistusse Jumala heaks. Neil on eesõigus ja vastutus pühendada kogu oma tähelepanu kuningriigi tööle. Ellen White rääkis sellisest kutsest jutlustajaile möödunud sajandi alguses kirjutatud kirjas: “Paljud noored mehed ja naised, kes praegu on hõivatud ilmaliku tööga, tunnevad tõsist tõmmet anda end Jumala teenistusse, saada valguse kanaleiks. ... Antagu neile võimalus omandada väljaõpe Jumala töö jaoks. Ja aidaku ja lohutagu ja julgustagu kõik Jumala töötajad üksteist selle töö auväärseuse ja vastutuse juures, millega nad tegelevad.” — Ellen White, Letter 66, 1901.

Küsimused aruteluks:

1. Kuidas sobib hingamispäev kokku kogu selle arutatava töö-küsimusega? Millise sõnumi edastab meile hingamispäev meie töö suhtes?

2. Kuidas mõistad sa selle nädala õppeaine põhisõnumit ühenduses Gl 6:2 sõnadega?

3. Igas põlvkonnas toob Jumal esile naisi ja mehi, kes austavad Teda oma tööga. Mõtle enda kultuurimiljööle. Kes tuleb meelde isikuna, kelle töö on toonud au Jumalale ja õnnistusi teistele?

4. Kas teie koguduse perekonnas on keegi just praegu ilma tööta? Kui nii, mida saate kogudusena teha, aitamaks hoolitseda tema või ta perekonna koheste vajaduste eest ja aitamaks tal tööd leida?

5. “Aga kui keegi enese omaste ja iseäranis kodakondsete eest ei kannu hoolt, see on usu ära salanud ja on pahem kui uskmatu” (1Tm 5:8). Arutlege klassis selle teksti kaasmõtete üle selle kohta, kuidas kohtleksite te kedagi, kes keeldub hoolitsemast oma perekonna eest.

11. õppetükk — 3.-9. september

Meie kummardamise objekt — Issand

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: L 95:6, 7; 99:9; Ilm 5:8-14; 14:6, 7; Jh 2:13-16; Ap 4:24-31; Kl 3:16; L 47; 63:2-5; 150.

Meelespeetav tekst: “Tulge, kummardagem ja põlvitagem, heitkem maha Jehoova, oma Looja palge ette. Sest Tema on meie Jumal ja meie tema karjamaa rahvas ja lambad, kes on tema käe all” (L 95:6, 7).

Juhtmõte: Need, kes elavad Kristuse valitsemise all, tunnevad suurimat rõõmu Jumal Isa, Poja ja Püha Vaimu kummardamises vaimus ja tões.

Jumal otsib tõelisi kummardajaid. Iga inimolevus kummardab paratamatult kedagi või midagi. Meie valik ei seisne kummardamises või mitte kummardamises, vaid pigem mida või keda me kummardame. Oma maaapealse teenistuse kestel rõhutas Issand Jeesus Kristus nii oma tegevuses kui õpetustes kummardamise tähtsust. Viibides kas templis, sünagoogis või väljas mäenõlval, võttis Jeesus aega, et kummardada oma taevast Isa. Ühel juhtumil, kohtudes Jaakobi kaevu juures Samaaria naisega, teatas Jeesus jahmatava sõnumi, et Jumal otsib agaralt tõelisi kummardajaid. Jeesuse sõnade kohaselt on tõelised kummardajad need, kes kummardavad Jumalat “vaimus ja tões” (Jh 4:23).

Sel nädalal uurime kummardamise teemat seoses nendega, kes elavad Kristuse valitsemise all.

Meie kummardamise keskpunkt

On ainult Üks, kes väärib kummardamist. Kui Saatan õhutas Jeesust maha langema ja teda kummardama, vastas meie Issand: “Tagane minust, Saatan! Sest on kirjutatud: Sina pead Issandat oma Jumalat kummardama ja ükspäinis Teda teenima” (Mt 4:10).

Millised on mõned Pühakirja põhjendused Jumala kummardamisele?

L 95:6, 7 _____

L 99:9 _____

Ilm 4:8-11 _____

Ilm 5:8-14 _____

Kuigi Pühakiri tunnistab selgesti, et üksnes Jumal peaks olema meie kummardamise keskpunkt, on hetki, kui inimesed püüavad suunata kummardamise kuhugi mujale. Näiteks, kui apostel Johannes kohtus ingligna, langes ta maha, et teda kummardada. Ta sai aga taevaselt sõnumikandjalt noomituse: “Vaata, ära tee seda! ... Kummarda Jumalat” (Ilm 19:10).

Loe Ap 14:8-18. Kuidas suhtusid Lüstra elanikud Paulusesse ja Barnabasse peale halvatud mehe tervistamist Jeesuse nimel? Miks olid nende toimingud nii mõistetavad? Kuidas võiksite me tänapäeval, 21. sajandil, olla kiusatud tegema sama: kummardama Jumala asemel kedagi teist?

Lüstra elanikud tõid ohvriloomi ja tahtsid kummardada Paulust ja Barnabast, öeldes: “Jumalad on inimeste sarnastena alla tulnud meie juurde” (Ap 14:11). Ellen White kirjutab, et kuigi “Paulus üritas suunata nende mõtted tõelisele Jumalale kui ainsale kummardamist väärivale objektile, oli väga raske panna neid nende eesmärgist loobuma.” — Ellen G. White, *Sketches From the Life of Paul*, p. 58.

Kui keegi sinult küsiks, miks sa kummardad Jumalat – Olevust, keda sa pole kunagi näinud, kelle paljast olemasolugi tuleb sul lihtsalt uskuda – millise vastuse sa annaksid? Kirjuta lõik või paar, mis selgelt ja lihtsalt väljendab su põhjendusi (lugegu klassis oma kirjutisi).

Hingamispäev ja kummardamine

Meie eesõigus on kummardada meie Loojat igal hetkel. Iga kord, kui me tõstame oma südame ja hääle palves Jumala poole, ühineme Tema trooni ees taevaste olevustega, kes kummardavad Teda päevad ja ööd. Sõnatute tänu- ja ülistuspalvete kaudu saame me kummardada oma Jumalat igal ajal ja kõikjal (vt 1Ts 5:17).

Mitmeti on meie isiklik pühendumine ja kummardamine olulisem sellest, mida me võiksime teha teatud koosluse osana.

Vaatamata sellele on erilised kummardamiseks mõeldud ajad erinevad kogu meie normaalse igapäevaelu rutiinist. See tuli hästi nähtavale muistsetel juudi pühadel, mille kestel eraldati mitmed ajad erinevateks kummardamise ja tänu teenistusteks (vt 3Ms 23:4-44).

Ometi on juudi pühadest kõikehaaravam seitsmenda päeva hingamispäev, mis eraldati meie Looja poolt erilise ajana kogu Jumala rahva, juutide ja paganate jaoks.

**Loe 1Ms 2:1-4. Mis osutab siin seitsmenda päeva kõikehaara-
vusele, st miks ei eraldatud seda ainult ühele inimeste grupile, vaid
tervele inimkonnale?**

Loe Ilm 14:6, 7 ja vasta siis järgmistele küsimustele:

1. Kellele tuleb viia “igavene evangeelium”? Kuidas sobib see vastus just loetuga 1Ms 2:1-4? _____

2. Keda kästakse meil kummardada? _____

3. Kuidas aitavad su eelnevad vastused mõista hingamispäeva osa Ilm 14. ptk esimese ingl. sõnumis? _____

Mis hingamispäeva käsus endas (2Ms 20:8-11) annab meile erilise võimaluse kummardamiseks, mida me ei saaks omada mingil muul ajal? Kui hästi kasutad sa enda jaoks ära selle võimaluse? Milliseid muutusi tuleks sul teha, et omandada hingamispäevast parima, mida see pakub?

Süda kummardamise jaoks

Loe Taaveti tänulaul 1Aj 16:8-36. Mida tähendab “kummardada Jehoovat pühas ehtes” (s. 29)? Enne vastamist loe Jh 4:23, 24.

Sõna *püha* tähendus Piiblis on: “eraldatust pühaks otstarbeks”. Tegelikus mõttes on kummardamine just see – mitte ainult aja eraldamine, vaid meie endi eraldamine eriliseks osaduseks ja suhtlemiseks Jumalaga. See on meie viis öelda: “Kui suur oled Sina ja kui väärtusetu olen mina.” See on meie viis tunnistada meie täielikku sõltuvust Kristuse õigusest meie ainsa päästmise abinõuna. See on aeg lakata töötamast, mängimast ja muust sarnasest tegevusest ning valada end välja kiituses ja jumaldavas austuses selle Ühe ees, kes on kõige selle allikas, mis me oleme – Ühe ees, kelle surm ristil on avanud ukse taevasse kõigile, kes sealt sisse lähevad.

Siiski tähendab tõeline kummardamine palju enam kui vaid vähesed kombad, laulud või liturgia. See on inimlik reageering sellele, kes Jumal on, ja tänu suurte tegude eest, mis Ta meie heaks on teinud. Nagu Johannes ütles: “Sest see on Jumala armastus, et me peame Tema käske” (1 Jh 5:3), nii ilmutame me oma armastust Jumala vastu ka Tema kummardamise läbi. See armastuse väljendus on erinev Tema käskude pidamisest, kuid on sellegipoolest armastuse väljendus. Kindlasti oli see osa Jeesuse selgitusest, kui Ta ütles, et me kummardaksime Issandat “vaimus ja tões”.

Eelnevat arvestades, mis sinu arvates ajendas Jeesust puhastama templit? Vt. Jh 2:13-16.

Sarnaselt kõigele, mida korratakse, on kummardamine ohus muutuda mehhaaniliseks, rutiinseks. Niipea kui me lakkame kummardamast Jumalat vaimus ja tões, st. siirast armastusest ja hindamisest, kes Ta on ja mida Ta on meie heaks teinud, võib meie kummardamine libiseda ühte arvukaist ohtlikest suundadest. Nagu templiteenistused Jeesuse ajal olid muutunud külmaks, võivad muutuda ka meie jumalateenistused meelelahutuse üritusteks või seltskondlikeks koosviibimisteks, kus Issand vaataks meie peale ja ütleks: “See rahvas ligineb mulle suuga ja austab mind huultega, aga ta süda on minust kaugel ja nende kartus minu ees on ainult õpitud inimeste käsk” (Js 29:13).

Mõtle kahele erinevale kummardamise kogemusele, mis sul on olnud: üks, kust sa lahkusid ülevoolavas tänus, ülestõstetuna ja kinnitatuna usus; teine, kust lahkusid löödud meeleolus, heidutatuna, külmana. Mis põhjustas olulise erinevuse kahe kogemuse vahel?

Meie kummardamise viisid

Pühakirja uurides avastame, et läbi aegade on kummardajad väljendanud oma pühendumist Jumalale väga erineval moel.

Milliseid kummardamise viise leiad sa järgmistes Pühakirja lõikudes? Lugesed neid tekste, küsi endalt: millisest meeleolust näivad need kõnelevat, kas mornist, tõsisest või rõõmsameelsest ja ülevoolavast? Kas miski on automaatselt püha, kui see on sünge, või kas rõõmsameelsus on automaatselt aukartusetu?

L 47 _____

L 63:2-5 _____

L 150 _____

L 149:3 _____

Muusika on alati etendanud kummardamises olulist osa. Taevased õued on täis kiituslaule (vt Ilm 5:9, 10; 15:3, 4). Kui me kummardame Jumalat muusika kaudu, oleme eesõigustatud osalema selles kiituse sümfoonias. “Muusikal on oma osa Jumala teenimisel taevas ja meil tuleks püüelda sinnapoole, et meie kiituslaulud oleksid võimalikult kooskõlalised taevaste kooride omadega. ... Vaimuliku teenistuse osana on laulmine samasugune Jumala kummardamine nagu palvegi. Ent laul saab õige väljenduse alles siis, kui süda ühtib selle mõttega.” — Ellen G. White, “Patriarhid ja prohvetid”, orig. lk. 594.

Kuidas mõistad sa Pauluse nõuannet, et lauldes psalme ja kiituslaule ja vaimulikke laule, peaksime me laulma tänumeeles Issandale oma südames? Kl 3:16.

On selliseid muusikalisi esitusi, mis võivad olla huvitavad või esteetiliselt meeldivad, kuid need ei kanna mingit märki Jumala armust. Üksnes muusika, mis voolab esile südamest, mida on puudutanud meie Issanda Jeesuse Kristuse arm, kes suri meie pattude eest, on kummardamine “vaimus ja tões”.

Milline on sinu lemmik-kirikulaul – laul, mis tõepoolest liigutab su südant? Miks mitte laulda seda praegu ja avaldada Issandale tänu ja kiitust?

Meie kummardamise mõju

Kui me kummardame Jumalat vaimus ja tões, kogeme me isiklikku ümberkujunemist. On võimatu seista Püha Jumala ees ja jääda muutmatuks.

Vaatle Ap 2:46, 47 kirjeldatud varajaste kristlaste kogunemist kummardamiseks. Milline oli nende kummardamise mõju?

Tõeline kummardamine mõjutab meid isiklikult. Psalmist Taavet tunnistas: “Ma rõõmustusin, kui mulle öeldi: “Lähme Jehoova kotta” (L 122:1). Ta oli avastanud, et Jumala ligiolekus “on rohkesti rõõmu” (L 16:11). Meiegi kogeme rõõmu, kui me kummardame Jumalat vaimus ja tões. Kuigi eksisteerib alati oht kalduda äärmusse emotsionaalsusse (nagu on näha teatud tüüpi koguduse teenistustel), on ka oht, et meie kummardamine on külm, surnud ja elutu ega toimu ei vaimus ega tões.

Kuigi kummardamine on mõttetu, kui see pole usu isiklik väljendus, räägib Piibel ühisest kummardamisest – kokkutulekust ja kummardamisest kogudusena. Kuidas, näiteks, mõjus varajaste kristlaste elule Peetruse ja Johannese vanglast vabastamisele järgnenud palvemeelne kummardamine? (Ap 4:24-31). Mida saame sellest aruandest õppida selle kohta, mida ühine kummardamine peaks meie jaoks korda saatma?

Varased kristlased olid pärast oma ühise kummardamise aegu täidetud rõõmuga, valmis rääkima Jumala Sõna julgesti. Neid kinnitasid ja julgustasid teiste avaldused, tunnistused ja armastus Jumala vastu. See peaks olema ka meie kogemus. Me peaksime ammutama usku, lootust ja julgustust teistelt, just nagu teised peaksid seda kõike ammutama meilt. Ühine kummardamine peaks viima meid lähemale Jumalale ja üksteisele; see peaks täitma meid sooviga kuulutada rõõmusõnumit Kristusest ja Temast kui ristilöödust. Kui see pole sinu kogemus, ei ole sa kummardanud; oled ainult osalenud religioosel teenistusel.

Kirjuta, milline on sinu arusaamine tõelisest ühisest kummardamisest. Kas mõni sinu arvamus võiks vajada muutmist? Vörrelge oma kirjutisi klassis. _____

Edasiseks uurimiseks: *Kummardamine ja Rist:* leia Uues Testamendis mõned tekstid Kristuse surma kohta ristil meie eest. Mõtiskle selle surma tähenduse üle; kirjuta üles oma arusaamine Tema surmast ja andestusest, mida see sulle pakub. Palveta ja palu Issandat aidata sul taibata Kristuse poolt tehtu täiust. Nii täidetakse sind sooviga kummardada Teda, sest kõigist põhjendustest, mida me Jumala kummardamiseks omame, on parim – Rist.

Lunastatute eesõigus on kummardada Jumalat läbi igaviku lõputute aegade. Me tuleme kõigist rahvahõimudest, suguharudest, keeltest ja rahvastest. Meie kultuuripärand on erinev, aga meie kummardamine sulab üheks imekauniks kiituse sümfooniaks. “Taevas ja maa ühinevad “hingamispäevast hingamispäeva” (Js 66:23) Jumalat ülistama ning kõik päästetud kummardavad rõõmsalt Jumala ja Talle ees.” — Ellen G. White, “Ajastute igatsus”, lk. 526.

Küsimused aruteluks:

1. Klassis väljendavad erinevad inimesed oma arusaamu ideaalse jumalateenistuse kohta. Millised erinevused on teie arusaamade vahel? Kas need on fundamentaalsed erinevused või lihtsalt erinevused maitse ja stiili osas? Kõige olulisem: mida õpetab meile Pühakiri õige kummardamise kohta?

2. Kuidas saab meie kummardamine selgemini peegeldada Jumala kummardamist taevastes õuedes? (vt Ilm 4:5 ja 19:1-7).

3. Milliseid variante oled täheldanud kummardamise viisides? Millise ulatuseni on need variandid pigem kultuurilised kui piibellikud? Kui suur osa peaks kummardamises olema kultuuril? Kas on mingi ainus “õige” viis kummardada (teenida) Jumalat?

4. Kummardamise teenistused (jumalateenistused) võivad muutuda kas süngeks, iganenuks ja vormiliseks, või need võivad muutuda “pühitsetud” meelelahutuseks. Millisesse suunda kaldub teie kohalik kogus? Milliseid muutusi võiksite vajada ja kuidas saate neid teostada, hoidmaks oma kogudust mõlema äärmuse eest?

12. õppetükk — 10.-16. september

Meie teenimise Issand

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Jh 13:1-15; Rm 12:4-8; 1Ko 12:28-13:3; Lk 10:38-42.

Meelespeetav tekst: “Te teate, et need, keda arvatakse rahvaste ülemaiks, valitsevad nende üle ja rahvaste suured tarvitavad võimust nende vastu. Aga nõnda ärgu olgu teie seas, vaid kes teie seast tahab saada suureks, olgu teie teenija” (Mk 10:42, 43).

Juhtnõte: Meie Issand Jeesus Kristus annab ülima teenimise eeskuju. Ta tuletab meile meelde, et "Inimese Poeg ei ole tulnud ennast laskma teenida, vaid ise teenima ja andma oma hinge lunaks paljude eest” (Mk 10:45). Jeesuse Kristuse järgijatena kutsutakse meid teenima Jeesuse nimel.

Kutse olemaks teenija. Kui me võtame Jeesuse Kristuse vastu oma Päästja ja Issandana, kutsub Ta meid astuma Tema jälgedesse. See ei ole kutse suurusele maailma mõistes. Pigem on see kutse teenimiseks. Jüngerite sarnaselt leiame end sageli heitlemas aukoha, võimu, positsiooni pärast. Kuid Jeesus tuletab meile nii sõnas kui elus hellalt meelde, et “nõnda ärgu olgu teie seas” (Mt 20:26).

Meid kutsutakse eelkõige teenima meie Issandat ja Päästjat Jeesust Kristust ja seejärel teenima kõiki teisi Jeesuse nimel. Me ei teeni sunniviisil, vaid armastusest Tema vastu, kes armastas meid ja andis iseenese meie eest. See on ainus teenimine, mis on Tema silmis tõeliselt vastuvõetav – teenimine, mis lähtub armastavast südamest Jumala ja kaasinimeste vastu.

Jeesuse eeskuju (Jh 13:1-15)

Apostel Johannes ainsana kirjutab sellest sündmusest. Ei sõnagi Matteuselt, Markuselt või Luukaselt. Mitte ühtki viidet Peetruse või Pauluse kirjutistes. Ja ometi, kui loed seda lugu, kõneleb see sulle väga palju Jeesuse iseloomust.

Kuidas osutas Jeesuse käitumine ülemises toas Tema valmisolekule pigem teenida teisi, kui lasta end teenida? Jh 13:1-15.

Jalgadepesemise teenistus on kristlaste jaoks võimalus jätkuvalt tunnistada oma vajadust vaimuliku puhastamise järele usu läbi Jeesusesse Kristusesse kui oma Päästjasse ja Issandasse. Jeesus tegi selle küsimuse selgeks, kui Ta ütles: “Kes on pestud, sellel ei ole vaja muud kui jalgu pesta, sest ta on üldse puhas” (Jh 13:10) ja “kui ma sind ei pese, siis ei ole sul osa minuga” (Jh 13:8).

Jalgadepesemise teenistus on siiski mitte ainult võimalus öelda uuesti *Jah* Jeesusele kui oma Päästjale ja Issandale. See on samuti teatav teenimise viis. Jeesus andis jüngritele ja igaühele meist täiusliku eeskuju teenimisest. Tal oli täielik õigus istuda ja lasta kellelgi teisel teenida, aga Jeesus alandas iseennast. Ta loobus iseenese olust, võttes teenija kuju.

Uuri mõningaid teisi juhtumeid Jeesuse varases teenistuses, mis osutavad Tema teenimisvalmidusele. Mida saame õppida neist lugudest kutse kohta teenida teisi?

Mk 1:32-34 _____

Lk 9:12-17 _____

Jh 2:1-12 _____

Jeesus näitas nii sõnas kui teos, et Ta tuli pigem teenima kui olema teenitud. Kui Ta kutsub sind end alandama, võtma oma rist ja järgnema Temale; Ta kutsub sind teenivale elule.

Millal osutasid sa viimati mingi teene kellelegi, kellel polnud mingit võimalust sulle tasuda – teene, mis nõudis su aega, raha või mõlemat; teene, mis ei pakkunud sulle (vähemalt otseselt) mingit vastutasu? Mida räägib su vastus sulle sinu enda kohta?

Meie tähtsaim teenimine

Kõigist headest asjadest, mida teiste heaks teha saame, on tähtsaim nende juhtimine päästva teadmise juurde Jeesusest Kristusest – sellest Ühest, kes maksis ristil iga inimese patud. Ja kui me usume, et iga kristlane on volitatud jagama seda rõõmusõnumit Kristuse ohvrast, ei ole küsimus selles, *kas* me peaksime teistele tunnistama, vaid *kuidas* seda teha. Siin omakorda saame õppida Jeesuse eeskujust. “Üksnes Kristuse meetod tagab inimesteni jõudmisel tõelise edu. Päästja seltsis inimestega kui see, kes soovis nende parimat. Ta osutas neile oma kaastunnet, rahuldab nende vajadused ja võitis nende usalduse. Siis kutsus Ta neid: “Järgnege mulle.” — Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, p. 143.

Mõtiskle eelnevate sõnade üle ja vaatele evangeeliumeis mõnd erilist juhtumit, kus Jeesus toimis selle tsitaadi kohaselt. Vt Lk 19:2-7; Mk 2:15-17; Mt 12:9-14. Olles need lugenud, vasta küsimusele: Isegi kui ma ei saa teha samasuguseid imesid, kuidas saan ma siiski teenida nagu teenis Jeesus?

Kristuse meetod inimesteni jõudmisel nõudis siiski midagi, mida paljud meist kristlase nime kandjatest anda ei soovi: ja see on — meid endid. Sageli kiusatakse meid mõtlema, et pannes veidi raha korjanduskasti mingi misjoniürituse heaks või jagades välja teatavate evangeelsete seeriade eel väheseid reklaamlehti, oleme teinud küllaldaselt. Ja kuigi neil toiminguil on oma osa, ei ole need sama, mis seltsimine inimestega, aja kulutamine inimestele ega nende vajaduste rahuldamine. Et seda teha, tuleb meil isetus teenimises anda iseendid. See pole alati kerge; see nõuab piinarikast suremist oma minale ja valmisolekut teenida Issandat teisi teenides. Ainult igapäevase pühendumise kaudu, võttes iga päev endi peale oma isikliku risti, teeme me Issandale, mida iial suudame, teiste teenimise läbi. See on kristliku teenimise tuum ja see saab avada südamed meie sõnumile sel viisil, mida ei suudaks iial kogu argumentatsioon, Piibli uurimised ja prohvetlikud tabelid.

Mõtle inimestele oma mõjusfääris, kellele oleks vaja kuulda evangeeliumi sõnumit. Millisel praktilisel moel saad sa nendeni jõudmiseks kasutada Kristuse meetodit? Samuti, kas oled tahtlik tooma vajalikke isiklikke ohvreid, et jõuda nendeni?

Teenimise variandid

“Ja Jumal on seadnud koguduses mõned – esiteks apostleiks, teiseks prohvetiiks, kolmandaks õpetajaiks; siis ta on andnud imetegusid, siis andeid terveks teha, abistada ja valitseda, rääkida mõnesuguseid keeli” (1Ko 12:28).

Meid kõiki kutsutakse jagama rõõmusõnumit Jeesusest Kristusest teistega. See on meie kõige olulisem teenistus ja me oleme selles tõhusad, kui järgime inimesteni jõudmiseks Kristuse meetodit. Siiski on oluline mõista, et moodused teiste teenimisel varieeruvad, olenedes meie isiksusest ja vaimulikest andidest. Meid kõiki ei kutsuta tegema sama asja. Osa kristlikuks teenimiseks nõutavast iseenele suremisest on nõusolek tunnustada seda, millised on meie annid ja kutsumused, või millised need ei ole.

Kirjuta loend Rm 12:4-8 ja 1Ko 12:28-13:3 mainitud teenimise vormidest. Kuidas arvad sa Issandat kutsuvat sind Tema nimel teisi teenima? Põhjenda oma arvamust?

Kui me vaatleme neid teenimise erinevaid vorme, on loomulik küsida: “Millisel moel kutsub Issand mind teenima?” Igal Jeesuse Kristuse järgijal tuleb vastata sellele küsimusele isiklikult, kuid siin on toodud teatav protsess, mis võiks abistada.

Samm 1: Uuri Pühakirjas leiduvaid teenimise vorme. Äsja koostatud loend ei ole lõplik. Pühakirja jutustavates lõikudes võib leida teisigi teenimise vorme.

Samm 2: Katseta teenimise erinevate vormidega. Teenides teisi erineval moel, ole tähelepanelik oma isiklike mõtete ja tunnete suhtes. Teenides kooskõlas Issandalt sulle antud andidega, koged rahu ja rõõmu.

Samm 3: Ole tähelepanelik nõuande suhtes vendadelt ja õdedelt Kristuses. Issand kasutab sageli inimesi kas kinnitamaks sinu teenimise viljakust või soovitamaks teenimise teisi vorme, mis võiksid olla sobivamad, põhinedes nende märgatud andidel sinu elus.

Kuidas olid sa võimeline määratlema annid, mis Issand on sulle andnud? Kuidas kasutad sa neid ande teiste teenimises? Kas oleks sul vaja teha muutusi oma töö meetodis või peaksid ehk tegema midagi täiesti muud?

Teenimise eeskujud

Uus Testament on täis eeskujusid meeste ja naiste, poiste ja tütarlaste näol, kes teenisid teisi Jeesuse nimel. Hästituntud eeskujude hulka kuuluvad Andreas, kes tõi oma venna Siimona Jeesuse juurde (vt Jh 1:40-42), ja Tabiita, kes õmbles riideid puuduses olevatele (vt Ap 9:36-39).

Sulle võiks olla huvipakkuv ja hariv valida Piiblist üks raamat ja lugeda see hoolikalt läbi, otsides teenimise eeskujusid.

Loe põgusalt Apostlite tegude raamatut, mis sisaldab arvukaid teenimise näiteid Jeesuse nimel. Palu Pühal Vaimul aidata sul määratlada teenimise eeskujud, keda sa võiksid oma elus jäljendada. (Või vali mõni teine raamat.)

Kui me teenime teisi Jeesuse nimel, ei järgi me üksnes meie Issanda eeskju. Me anname ka tõendi Tema ümbermuutvast ligiolekust meie elus. Me ei ole enam enesekesksed ja ennast teenivad. Pigem leiame me rõõmu teisi teenides. Isetus teenimises teiste heaks on jõud, mida ükski vägi maailmas ei saa eitada. Ometi pole see sugugi kerge patuta olevuste jaoks, kes on sünnipäraselt enesekesksed ja isekad. Vaja läheb igapäevast alistumist.

Väga tähtis on ka hoida Rist oma silme ees, sest siin on suurim eeskju isetust teenimisest teiste heaks terves universumis. Vaadeldes päev päeva järel seda suurt meie eest toodud ohvrit, veatut Jumala Poega – seda Ühte, kelle läbi loodi maailmad (vt Hb 1:2) – võtmas Iseenda peale maailma patud, murduvad meie südamed. Risti ees ei ole miski, mida Kristus meilt palub, liiga palju; Risti ees on meie teenimine teiste heaks vähim, mida saame teha Jumala heaks, kes on meile ütelnud: “Mida te iganes olete teinud ühele nende mu vähemate vendade seast, seda te olete minule teinud” (Mt 25:40).

Võta aega mõtisklemiseks Kristuse ohvri, suurima võimaliku eeskju üle isetust teenimisest. Kuidas mõjutab mõtisklemine Ristist sind ja su valmisolekut teisi teenida?

Vääriti suunatud teenimine (Lk 10:38-42)

Meil tuleb olla hoolikad, et mitte lubada meie teenimisel Jeesuse nimel takistada meie suhet Jeesusega. Meil on vaja hoida, et meie suhe Jeesusega moodustaks aluse soovile teenida teisi inimesi. Vastasel korral võib juhtuda mõndagi. Näiteks võime me muutuda uhkeks, mõeldes, et meie head teod aitavad kaasa meie päästmisele, et Jumal võtab meid vastu nende teenete alusel.

Samal ajal on meil Jeesuse järelkäijatena võimalik saada niivõrd hõivatud teiste teenimisega, et meil ei jää enam aega veetmiseks Jeesuse endaga. Klassikalist näidet vääriti mõistetud teenimisest näeme sündmusest, kui Jeesus külastas Marta kodu. Marta on mitmel moel pühendumise eeskujuks. Ta uskus, et Jeesus on Kristus, Jumala Poeg (vt Jh 11:27). Ta oli valmis uskuma, isegi kui ta ei näinud koheseid tulemusi (vt Jh 11:21, 22). Siiski, ühel korral, kui Jeesus külastas Marta kodu Betaanias, lubas ta teenimisel takistada oma suhet Jeesusega.

Kuidas mõjutas Marta hõivatus “Jeesuse teenimisega” teda isiklikult ja järelikult, tema suhet Meistriga? (Lk 10:38-42).

Marta muretseb. Kreeka keeles kasutatud verb on oma olemuselt tugev. Sama verbi leiame Fl 4:6, kus Paulus õhutab usklikke: “Ärge muretsege ühtigi.” Nimisõnana leiame selle sõna variandi 1Pe 5:7, kus Peetrus pöördub usklike poole üleskutsega heita kõik oma mured Issanda peale. Kuid Marta hoiab oma muredest kinni. Ta on mures. Tema mõttemaailmas on vastuolu ja hämmeldus. Ta on täis seesmist möllu.

Marta on ka rahutu. Teine kreeka verb (tõlgitud “teed enesele tüli”) viitab välisele ärritusele. Marta ei ole üksnes seesmiselt rahutu. Ta on ka väliselt ärritunud. Tema teenimine Jeesuse heaks on vääriti suunatud. Selle tulemusena kannatab tema suhe Jeesusega. Selle asemel, et istuda Tema jalge ees ja kogeda lähedast osadust Temaga, kõnetab ta Teda sõnadega: “Issand, kas sa ei hooli sellest, et mu õde laseb mind üksi talitada? Ütle ometi temale, et ta mind aitaks” (Lk 10:40, 41).

Kuidas saame vältida seda lõksu, kus meie hõivatus teenimisega Jeesuse nimel tõkestab meie tee suhtlemisele Temaga? Miks ei tule meil millelgi, isegi meie teenimisel Issanda heaks, lasta takistada seda suhet?

Edasiseks uurimiseks: Teine oht, millega kristlased teisi Jeesuse nimel teenides silmitsi seisavad, on konkurentsi vaim. Me võime kergesti langeda sellesse lõksu, kui võrdleme end teistega või mõõdame meie teenimist nende omaga.

Vaatle järgnevaid Pühakirja tekste, mis osutavad võistluse küsimusele meie teenimises teiste heaks: Lk 9:49, 50; 1Kr 1:11-13. Mida saame õppida sellest Jeesuse õpetusest ja apostel Pauluse hoiakust?

Märkus: Mt 25:31-46 toodud Jeesuse õpetus vihjab sellele, et meie teenimine teiste heaks on oluline näitaja meie kristlikust kogemusest. See jutustus lammaste ja sikkude eraldamisest tähendab, et need, kes ei osale teiste teenimises, saadetakse igavesse karistusse. Kuidas selgitad sa seda lõiku armust usu läbi päästmise kontekstis? Kas teenimise teod on vajalikud päästmiseks? Kas on õige öelda, et me peame toitma näljaseid, riietama alastiolijaid ja hoolitsema haigete eest, kui me loodame siseneda taevasesse kuningriiki?

Küsimused aruteluks:

1. Keegi sõber räägib sulle, et talle meeldiks proovida teiste Jeesuse nimel teenimise mooduseid, kuid ta tunneb, et tema päevakava on juba ülekoormatud. Millist nõu sa talle annaksid?

2. Mida saate hingamispäevakooli klassina teha ilmutamaks teistele hoolitsevat ja teenivat meelsust, mis peaks olema kõigi nende tunnus, kes tunnistavad end Jeesuse Kristuse järgijateks?

3. Kuidas saame vältida lõksu uskuda, et meie teenimine teiste heaks kogub meile mingil kombel teeneid Jumala ees – et me nende kaudu võiksime kuidagi ära teenida oma päästmise?

4. Milline kaasaegne näide teiste teenimisest on sinu jaoks olnud kõige innustavam ja miks?

13. õppetükk — 17.-23. september

Kuningate Kuningas ja isandate Issand

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Jh 14:1-3; Ap 1:9-11; Mt 24:23-51; 7:21-29; Fl 2:9-11; Ilm 20:7-9.

Meelespeetav tekst: “Ja ma nägin taeva avatud, ja vaata: valge hobune! Ja selle nimi, kes tema seljas istus, on Ustav ja Tõeline ja tema mõistab kohut ja sõdib õiguses. ... Ja temale on tema kuue ja puusa peale kirjutatud nimi: kuningate Kuningas ja isandate Issand (Ilm 19:11, 16).

Juhtmõte: Meie Issand ja Päästja Jeesus Kristus tuleb tagasi auhiilguses, et koguda kõikide aegade lunastatud oma igavesse kuningriiki. Kõik need, kes on Ta vastu võtnud Päästja ja Issandana, tervitavad Teda rõõmuga Tema taastulekul sellele maale.

Kõigist töotustest, mis Jeesus, meie Päästja ja Issand, on meile andnud, on suurim see, et Ta tuleb tagasi ja viib meid ära sellest patuhaigest maailmast. Meil on see lootus – lootus selle Issanda Jeesuse Kristuse tulekust, kes meie Päästjana lepitab maa taevaga ja sillutas nõnda tee Tema taastuleku suureks ja säravaks päevaks, kui Ta kuningate Kuninga ja isandate Issandana viib selle lepitamise igavesele täiusele.

See on kõigi nende suur lootus, kelle tunnistus, et Jeesus on tema Issand, on avaldunud ka tema elus. Kuid nende jaoks, kes — hoolimata sellest, mida nad tunnistavad — on hüljanud Jeesuse oma elu Issandana, on Teine Tulek kurb ja kohutav sündmus.

Miks mitte kohe praegu anda end täielikult üle sellele Ühele, kes Kolgatal andis kõik meie heaks?

Kristuse taastuleku kindlus (Jh 14:1-3; Ap 1:9-11)

Need, kes on vastu võtnud Jeesuse Kristuse Päästja ja Issandana, on lootuse rahvas. Rõõmsa lootusega ootame “õndsas lootuse täitumist ja suure Jumala ning meie Õnnistegija Jeesuse Kristuse auhiilguses ilmumist” (Tt 2:13). Meie lootus, mis keskendub meie Issanda Jeesuse Kristuse taastulekule, ei ole soovunelm. See toetub meie Issanda ustavusele täita oma töötused.

Millise töötuse andis Jeesus Kristus oma järgijatele Tema taastuleku kohta sellele maale? (Jh 14:1-3).

Me usume Jeesuse töötusse: “Ma tulen jälle.” Selle fraasi võiks sõnasõnalt tõlkida “Ma olen jälle tulemas.” Verb “tulema” on oleviku vormis. Me nimetame seda “futuristlikuks olevikuks”, mis rõhutab kirjeldatu kindlust. Selles töötuses kinnitab Jeesus meile, et Tema taastulek on sama kindel, nagu oleks see juba toimunud!

Milline kahe taevase sõnumitooja töötus kinnitas Jeesuse töötust Tema taastuleku kohta? Ap 1:9-11.

Seitsmenda päeva adventistidest kristlased on kaua hellitanud õnnistatud lootust meie Issanda ja Päästja Jeesuse Kristuse hiilgavast taastulekust. Meie nimi – adventist – meenutab meile, et Jeesus, kes tuli kord beebina Petlemma sõimes, tuleb tagasi kuningate Kuninga ja isandate Issandana. Ja kuigi meie pioneerid ootasid Tema taastulekut kaua aega varem, on töötus ikka kindel. “Issand ei viivita töötust täitmast, nõnda nagu mõned peavad seda viivituseks, vaid tema on pika meelega teie vastu; sest ta ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik tuleksid meelepandusele! Aga Issanda päev tuleb” (2Pe 3:9, 10). Apostel Paulus tõendab meie lootuse kindlust sõnadega: “Sest et Issand ise tuleb taevast alla” (1Ts 4:16). Jeesuse teine tulek ei ole soovunelm. See on meie kindel lootus.

Kas tunned end heidutatuna, rahutuna, hirmununa? Loe uuesti palvemeelselt Jh 14:1-3 ja aseta oma nimi igasse sobivasse kohta. Mõista, et Jeesus räägib siin sinuga, et need sõnad on sinu jaoks. Millise lootuse ammutad sa sellest suurepärasest, lähedusest õhkuvast, sinule isiklikult antud Jeesuse töötusest?

Kristuse taastuleku viis

Meie Issand Jeesus Kristus soovib, et me oleksime mitte üksnes kindlad Tema taastulekus, vaid mõistaksime ka Tema tuleku viisi. Eilses osas avastasime juba, et Tema tulek on reaalne. Jeesus teatas: “Ma tulen jälle.” Meil tuleb hüljata igasugune tõlgendus, mis püüaks vaimulikult ära seletada Kristuse teise tuleku Tema tulekuks meie südamesse. Kuigi on tõde, et Kristus saab usu läbi elada meie südames (vt Ef 3:17), ei asenda see elamine Püha Vaimu läbi meie südames Tema tegelikku taastulekut auhiilguses.

Mida saame me õppida järgnevatest Jeesuse selgitustest Tema taastuleku viisi kohta?

Mt 24:23-26 _____
 Mt 24:27 _____
 Mt 24:30 _____
 Mt 24:31 _____

Jeesuse teine tulek ei ole salajane. See on dramaatiline, nähtav ja kuuldav. Jeesuse sõnad osutavad ka, et Tema tuleku ajal toimub surnute ülestõusmine. Kuulame Jeesuse teist töötust: “Sest see on mu Isa tahtmine, et igäihel, kes Poega näeb ja Temasse usub, on igavene elu ja ma äratan tema üles viimsel päeval” (Jh 6:40).

Loe Pauluse kirjelduse Kristuse teise tuleku kohta (1Ts 4:16, 17). Miks oleks seda mingil petjal raske jälgendada? Arvestades sellise selge piibelliku tunnistuse olemasolu Kristuse taastuleku olemuse kohta, miks siiski on nii paljud inimesed lasknud end mineviku valekristuste poolt eksiarvamustele viia?

Apostel Paulus rõhutab Jeesuse õpetust Tema taastuleku olemuse kohta. Jeesuse Kristuse teine tulek on isiklik: Issand ise laskub alla taevast. See on dramaatiline. Issand hüüab ja pasun kõlab. Toimub ülestõusmine: Kristuses surnud tõusevad üles esmalt. Lõpuks tõmmatakse kõik lunastatud üles, kohtamaks Issandat õhus.

Kirjuta täna uuritu kohta oma kujutlusvõimet kasutades lõik või paar sellest, milline on olukord Jeesuse taastulekul. Võta see klassi kaasa ja igaüks lugegu oma kirjutis teistele. Mis on neis ilmselt ühine; millised on erinevused?

Kristuse taastuleku aeg

Peeaaegu kaks tuhat aastat tagasi, oma viimases kirjavandud sõnumis, Ilmutusraamatus, teatas meile ülestõusnud Issand: “Tõesti, ma tulen varsti” (Ilm 22:20). Kristlased on seitsaadik selle avaldusega maadelnud. Meie vaateväljast ei näi Tema tulek kiirena. Me muidugi mõistame, et Issand ei ole kinni ajas, nagi meie, surelikud. Apostel Peetrus tuletab meile meelde, et “üks päev on Issanda juures nagu tuhat aastat ja tuhat aastat nagu üks päev” (2Pe 3:8).

Mõtiskle Peetruse kirjutise üle Issanda ja aja suhtest. Millise vea tegemise eest peaksid need sõnad meid kaitsma?

Igaviku terminites tuleb Issand Jeesus Kristus varsti. Ja ometi leiame end sageli hüüdmis koos altari all olevate hingedega: “Oh, püha ja tõeline Valitseja, kui kaua sa ei mõista kohut ega tasu kätte meie verd neile, kes elavad maa peal?” (Ilm 6:10).

Loe Jeesuse tähendamissõna Mt 24:45-51. Kirjuta oma sõnadega, mida pead sa siin Jeesuse põhisõnumiks meile. Miks on see tähendamissõna nii oluline meile adventistidena?

Koguduses on pikka aega kestnud arutlus viivituse küsimuses. Kas on tegemist viivitusega? Kui, siis miks? Kui ei, siis miks ei ole Kristus tulnud? Ja kuigi me võib-olla ei saa kõiki küsimusi lahendatud siinpool igavikku, on meie jaoks oluline olla alati valmis, millal tahes Ta tuleb.

Kui keegi sinult küsib, mida tähendab olla valmis Jeesuse taastulekuks, kuidas sa vastaksid? Kui Kristus tuleks täna, kas oleksid sa valmis? Põhjenda oma vastust.

Kristuse taastuleku mõju

Meie Issanda ja Päästja Jeesuse Kristuse hiilgav taastulek mõjutab maa peal elavaid inimesi ühel viisil kahest. Neile, kes on keeldunud Jeesuse Kristuse vastuvõtmisest oma Päästja ja Issandana, on see hirmu ja õudude aeg. Isegi paljude jaoks, kes tunnistavad end Kristuse järgijaks, kuid ei ole kunagi lubanud Tal olla nende elu Issand, on see kohutava kohtumõistmise aeg.

Loe järgnevad salmid hoolikalt kogu selle kvartali õppetüki valguses: “Mitte igaüks, kes minule ütleb: Issand, Issand, ei saa taevariiki, vaid kes teeb mu Isa tahtmist, kes on taevas. Mitmed ütlevad minule tol päeval: Issand, Issand, kas me ei ole sinu nimel ennustanud ja sinu nimel ajanud välja kurje vaime ja sinu nimel teinud palju vägevaid tegusid? Ja siis ma tunnistan neile: Ma ei ole elades teid tundnud, taganege minust, te ülekohtu tegijad” (Mt 7:21-23).

Mil moel sisaldavad need salmid tuuma sellest, mida tähendab tunnistada Jeesus “Issandaks”, kuid mitte lubada Tal olla Isand? Milline on oluline vahe kahe hoiaku vahel?

Meie Päästja ütleb väga selgelt: me ei saa eraldada Temasse uskumise tunnistamist Temale kuuletumisest. Pane tähele, kuidas Jeesus ühendab siin kuulekuse Temaga tegelikult päästvas suhtes olemisega. Ta ütleb, et Ta pole “kunagi tundnud” neid, kes – kuigi tunnistades Teda Issandana ja tehes isegi tegusid Tema nimel – ei ole olnud kuulekad Jumala tahte. See on üks Jeesuse tugevamaid avaldusi selle kohta, kui asjatu on nimetada end kristlaseks, samal ajal mitte sellena elades. Ja elamine kristlasena nõuab, et me teeme taevase Isa tahtmist. Vastasel korral ei koosne meie usk millestki muust kui liivast.

Loe kohe neile Jeesuse sõnadele järgnev tähendamissõna (Mt 7:24-29). Kuidas sobib see täpselt Jeesuse ütlusega salmides 21-23?

Kosmiline tunnistus

Kristlaste jaoks on Jeesuse Issandaks tunnistamise tulemuseks ustava sõnakuulmise elu – mitte päästva sõnakuulmise, sest see pole võimalik, vaid sõnakuulmise, mis väljendab tõelist usku Jumalasse, kes on lunastanud nad oma enda vere läbi.

Loe Ef 1:7; Kl 1:14; Hb 9:12. Kuidas on meid nende salmide kohaselt lunastatud?

Ja ometi pole need inimesed ainsad, kes tunnustavad Jeesust Issandana. Apostel Paulus kõneleb saabuvast päevast, mil iga põlv kummardub ja iga keel toob esile selle sama tunnistuse.

Loe Fl 2:9-11. Millest kõneleb siin Paulus?

“Oma esimesel tulekul alandati ja hüljati Kristus inimeste poolt ja veeti kurjategijana Pilaatuse ette, kus nad süüdistasid Teda Jumala teotamises. Teda piitsutati ja löödi risti. Naelad taoti läbi Tema käte ja jalgade. ... Tema teisel tulekul on stsenaarium muutunud. Teda tunnustatakse kõikide poolt au Kuningana. Jeesuse nimes nõtkub iga põlv ja iga keel tunnistab, et Jeesus Kristus on Issand Jumala Isa auks. Inglise kummarduvad jumaldavas austuses Tema ette. Tema vaenlased mõistavad viga, mille nad on teinud, ja iga keel tunnistab Tema jumalikkust!” — Ellen G. White, “With Power and Great Glory”, *Signs of the Times*, April, 19, 1905.

Õelate jaoks pole see siiski päästev tunnistus, vaid lihtsalt vaieldamatu fakti tunnustamine. Ei ole mingit südame muutumist, ei mingit meelepandust. Tegelikult jätkavad nad vastavalt Ilm 20:7-9 oma mässu Issanda vastu.

Kontrastiks neile on seal need, kes – kuigi patused, kuigi ebatäiuslikud, kuigi ise omamata mingit õigust – on sellele vaatamata pühendanud oma hinge Issandale Jeesusele oma tahte allutamise läbi Temale. Need inimesed tunnistavad Jeesust oma Issandana ja nende elu peegeldab seda tunnistust. Issanda kiitmine taevas on lihtsalt selle kiitmise jätkumine, mida me alustasime siin maa peal. Kui me armastame ja teenime Jeesust isegi raske töö, valu, patu ja kõlvatuse keskel maa peal praegu, siis kui palju enam uues taevas ja uuel maal? Jeesuse kui Issanda teenimine meie poolt seal on ainult meie maapealse Tema teenimise jätkumine, kuid ilma patu, haiguse, teadmatuse ja kuradita. See on võit, mille Jeesus meie eest võitis. Meie saame isegi praegu hakata nautima selle võidu vilju, usaldades Jeesust ja elades usu läbi Tema kui Issandaga.

Edasiseks uurimiseks: Loe Ilmutusraamatu neli viimast peatükki. Võta aega mõtisklemiseks selle kauni uue maa kirjelduse üle: “Ja ta näitas mulle puhast eluvee jõge, selget nagu mägikristall. See voolas välja Jumala ja Talle aujärjest. Keset linna uulitsat ja mõlemal pool jõge oli elupuu; see kandis vilja kaksteistkümmend korda, igas kuus andes oma vilja. Ja puu lehed tulid terviseks rahvastele. Ja midagi neetut ei ole enam. Ja Jumala ja Talle aujärg on siis seal ja tema sulased teenivad teda. Ja nad näevad tema palet ja tema nimi on nende otsaesisel. Ja ööd ei ole enam ja neile ei ole vaja lambivalgust ega päevavalgust, sest Issand Jumal valgustab neid, ja nemad valitsevad ajastute ajastuteni” (Ilm 22:1-5).

Meile kuulub õnnis lootus. Varsti tuleb meie Issand ja Päästja Jeesus Kristus kuningate Kuningana ja isandate Issandana. Tema loob uue taeva ja uue maa ja meie valitseme koos Temaga igavesti. Tõesti, tule, Issand Jeesus!

Küsimused aruteluks:

1. Vörrelge klassis esmaspäevase osa juures kirjutatud isiklikke lõike olukorra kohta Kristuse taastulekul.

2. Mida ütled sa kellelegi, kes Kristuse taastulekut puudutavast teemast kuuldes ütleb sulle: “Lapsepõlvest alates räägiti mulle, et Kristus tuleb varsti. See oli väga palju aastaid tagasi. Palun, ära tüüta mind selle jutuga “varsti” tulekust?”

3. Kui olete lugenud eelneva lõigu Ilmutusraamatust, arutage klassis selle üle, millise arvate olevat elu uuel maal. Mis on peamine erinevus sealse ja siinse elu vahel?

4. Arutlege klassis, mille poolest erineb pelgalt uskumine, et Jeesus on Issand, Tema kogemuslikust valitsemisest teie elus?